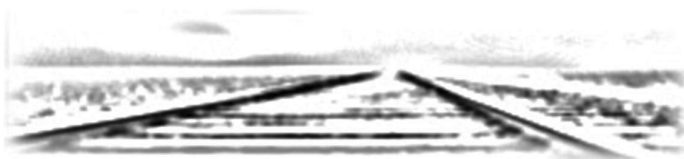

DE KOMST EN DE REGERING VAN
ONZE HEER JEZUS CHRISTUS

E.H. Chater

De komst en de
regering van onze
Heer Jezus Christus

De komst en de regering van onze Heer Jezus Christus

-

Copyright © E.H. Chater
redactie P. Hanenburg / J.P. Spoor
Vertaling: T. Hanenburg '91/'96
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie 2021
OudeSporen online uitgeverij

Originele titel: The Coming and Reign of our Lord Jesus Christ

Link naar engelse tekst: https://www.brethrenarchive.org/media/358426/chater-e-h_-the-coming-and-reign-of-our-lord-jesus-christ.pdf

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Voorwoord	9
De Opname	11
De eerste opstanding	37
De afval	49
De verschijning	71
Het duizendjarig rijk of Millennium.....	89
De eeuwige toestand	115

De komst en de regering van onze Heer Jezus Christus

Voorwoord

Bij de eerste editie.

De volgende verhandelingen zijn in wezen overeenkomend met toespraken over het onderwerp van de komst en regering van onze Heer, die de schrijver op verschillende plaatsen heeft gegeven.

Ze worden nu in druk uitgegeven, erop vertrouwend dat Hij die graag wil zegenen, deze genadig zal gebruiken voor wat van Hemzelf in hen is, tot aanmoediging en opbouw van de christelijke lezer, en tot waarschuwing en redding van iedereen die nog zonder Christus is.

Januari 1880

De Opname

Iedere christen leeft in de hoop om op zekere dag bij Christus zijn Heiland te zijn, om de Gezegende die voor hem stierf te zien en om voor altijd te wonen bij Hem in de hemel. Maar de gedachten van duizenden zijn zeer verward wat de manier betreft waarop dit zal worden tot stand gebracht. Ik wens in deze verhandeling eenvoudig, vanuit het woord van God, aan te tonen dat de komst van de Heer de hoop van de christen is en ook wat de houding en het gedrag van hen moet zijn die naar Hem uitzien en hoe die hoop zal worden gerealiseerd, vervolgens om in de daar opvolgende verhandelingen te spreken over verscheidene omstandigheden die God heeft geopenbaard, zowel die gepaard gaan met als volgen op de totstandkoming.

Voor een moment voorbijgaande aan de details, denk ik dat we de gedachten van christenen over dit onderwerp in het algemeen als volgt kunnen verdelen nl.: zij die geloven dat Christus geestelijk gekomen is, zij die geloven dat Hij voor hen komt bij de dood en zij die uitzien naar zijn persoonlijke wederkomst. In gesprek met de eersten zult u ontdekken dat zij de Schriften die refereren aan de komst van Christus op een geestelijke wijze behandelen, terwijl ze zeggen dat Hij reeds gekomen is in hun harten. Een christen zal zeker geen ogenblik het feit betwisten dat Christus in hem woont, zonder dat zou hij geen christen zijn. 'Als iemand [de] Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe' (Rom. 8:9). Maar de Geest van God die in de gelovige woont brengt geen fysische verandering teweeg wat zijn lichaam betreft, terwijl er

wanneer Christus komt, vanuit de Schrift overvloedig bewijs is dat de sterfelijkheid op dat ogenblik door het leven zal worden verslonden (1 Kor. 15:50-53; 2 Kor. 5:4).

De tweede groep veronderstelt dat wanneer een gelovige sterft, dat het ogenblik is dat de Heer voor hem komt en past zo de gehele Schrift toe in verbinding met deze waarheid. Nogmaals, zeker geen christen zal maar een moment ontkennen dat wanneer hij sterft of inslaapt (wat een Schriftuurlijke uitdrukking is voor de dood van een gelovige 1 Kor. 15:51) hij bij het verlaten van dit leven heengaat om bij Christus te zijn. Wat dit betreft is Gods woord evenzeer duidelijk: 'Wij willen liever ons verblijf in het lichaam verlaten en bij de Heer inwonen' (2 Kor. 5:8). 'Ik verlang ernaar heen te gaan en met Christus te zijn.' (Fil. 1:23) Maar ook hier weerlegt dezelfde vermelding van de gebeurtenissen, die zich zullen voordoen bij de komst van Christus, zeer duidelijk dat het betrekking heeft op onze dood of ons inslapen. Want wanneer deze gebeurtenis plaats vindt, weten we dat de geest en de ziel van het lichaam gescheiden zijn en het laatste naar het graf en de verderving gaat (1 Kor. 15:42-57), terwijl ons uitdrukkelijk in Fil. 3:20, 21 wordt geleerd dat 'wij de Heer Jezus Christus als Heiland verwachten, die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van zijn heerlijkheid' etc.

En opnieuw zegt de apostel 'Want wij weten, dat als onze aardse tent waarin wij wonen, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, een eeuwig [huis], in de hemelen. Immers, in deze [tent] zuchten wij, terwijl wij vurig verlangen met onze woning die uit [de] hemel is, overkleed te worden; als wij namelijk, hoewel bekleed, niet naakt bevonden worden. Immers, wij die in deze tent zijn, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed maar overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven verslonden wordt' (2 Kor. 5:1-4).

Het zij voldoende wat ik heb gezegd om het dwaalbegrip aan te tonen van de voorafgaande interpretaties van de Schriftplaatsen die handelen

over de hoop van de christen betreffende de komst van de Heer Jezus en laten we nu gaan naar de derde groep die hier naar uitzien. Ook hier vinden we, als we spreken met hen die deze kostbare waarheid erkennen, de grootste verscheidenheid van gedachten betreffende de details van de manier van de totstandkoming er van, hoewel allen het eens zullen zijn wat het feit betreft dat het een persoonlijke terugkomst zal zijn. Wij verheugen ons dat wij in Christus zijn en Hij in ons is (2 Kor. 5:17; Kol. 1:27); wij zijn dankbaar te weten dat wij, als het de Heer behaagt dat wij moeten ontslapen, ons verblijf in het lichaam verlaten en bij de Heer zullen inwonen; maar we kunnen niet toelaten dat iemand ons berooft van de derde heerlijke waarheid, dat Christus komt om ons te veranderen tot gelijkvormigheid aan zijn eigen lichaam der heerlijkheid en ons zo voor eeuwig zal volmaken. Dit is de directe christelijke hoop. Onze enige toevlucht, temidden van de gedachtenverwarringen die ons omringen, is om met een kinderlijke geest tot het Woord zelf te komen en in nederige afhankelijkheid van de leiding en het onderwijs van de Heilige Geest te trachten de gedachten van de Heer die daarin geopenbaard zijn op te maken. Hij zegt :‘Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten’ (Jes. 55:8, 9).

Maar laten we, - voordat we uit deze onfeilbare bron het onderwijs van God aangaande de komst van zijn geliefde Zoon, de hoop van de christen, nagaan, -een ogenblik pauzeren en overdenken wat een christen is. Want behalve indien mijn lezer deze naam terecht op zichzelf kan toepassen, kan deze hoop geen bron van troost of vreugde voor hem zijn, maar moet ze eerder het hart vervullen met schrik en vrees. Wat is dan een christen? Hij is iemand die voor Gods getuigenis, betreffende zijn schuld en verloren toestand, als een zondaar gebogen heeft (Rom. 3:19-23), maar die door genade er toe geleid is te geloven in de Heer Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God (Rom. 3:26) die in deze wereld kwam om dezulken te redden. Iemand die door te geloven de vergeving van de zonden ontvangen heeft en van alle dingen gerechtvaardigd is; hij is reeds in het genot van vrede met God,

een bezitter van Gods onschatbare gave, 'het eeuwige leven' (Joh. 3:36) Het is niet iemand die hoopt gered te worden, - want God beschrijft ons in onze natuurlijke toestand als 'zonder Christus terwijl u geen hoop had en zonder God was in de wereld' (Ef. 2:12); maar iemand die behouden is geworden 'in de hoop' (Rom. 8:24) van de heerlijkheid van God. Gereinigd door het kostbare bloed van Christus zijn zijn zonden weggedaan, de straf voor de zonde -de dood - is gedragen door zijn gezegende Plaatsvervanger, het oordeel is over Hem gegaan in zijn plaats en nu verenigd met Hem die aan de rechterhand van God zit, één geest met de Heer (1 Kor. 6:17), ziet hij met vreugde uit naar het ogenblik dat hij zijn Heiland zal zien van aangezicht tot aangezicht.

Tot die heerlijke hoop wordt verwerkelijkt, hij wandelt hier beneden ondertussen in de wereld als een pelgrim en een vreemdeling (1 Petr. 2:11), zich bewust van de liefde van God met wie hij is verzoend. Hij kent Hem als 'Vader' en noemt Hem zo (Rom. 8:15), Die hem tot zijn kind heeft gemaakt en voor hem in die relatie zorgt.

Hij weet ook, want God heeft het hem in zijn Woord verteld, dat hij een hemelburger is (Fil. 3:20), dat hij niet van de wereld is, zoals Christus niet van de wereld is (Joh. 17:16) en geroepen is om een volgeling van die Gezegende te zijn door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen (Luc. 9:23). Hij ontdekt dat hij hier beneden in een wereld is die zijn Heer heeft verworpen, uitgeworpen en gekruisigd. Daarom kan hij geen gemeenschap met de wereld hebben maar moet tegen haar getuigen (Ef. 5:11). Dit roept de vijandschap van het menselijk hart op, zo heer zo dienstknecht en daarom moet hij lijden voor Zijn naam (1 Petr. 2:21).

Hoe genadig is het dan van zijn Heer om hem de heerlijke belofte van zijn wederkomst na te laten en terwijl Hij weg is hem die andere Trooster te geven, terwijl Hijzelf zo ook tot hem komt opdat hij niet troosteloos of als een wees gelaten blijft op dit droevige toneel (Joh. 14:16-18).

De wereld moet zich alsnog verantwoorden voor de verwerping van en de moord op Christus, de dag van de wraak van onze God zal zeker de goddelozen overvallen. Maar de christen is, door geloof in de Verworpenen, daarvan bevrijd en kan met vreugde en vertrouwen opzien naar de geopende hemel en daar zijn Heiland en zijn Heer aan Gods rechterhand zien, terwijl hij weet dat Hij die Christus uit de doden heeft opgewekt ook zijn sterfelijk lichaam door (of krachtens) zijn Geest die in hem woont zal levend maken (Rom. 8:11).

Als hij terugkijkt ziet hij een veroordeelde wereld waaraan hij ontsnapt is; als hij om zich heen kijkt ziet hij de vreselijke gevolgen van de zonde aan alle kanten; als hij hier vooruit kijkt dan ligt er niets voor hem dan een woeste onvruchtbare woestijn, een droog en dorstig land waar geen water is en waar hij spoedig zijn weg kwijt zal zijn als hij eens van het pad des geloofs afvalt (2 Petr. 3:17); als hij naar binnen kijkt ziet hij dat ongelukkige 'ik' en de werking van het vlees; want hoewel niet in [het] vlees, maar in [de] Geest, is het vlees toch nog in hem (Rom. 8:9; Gal. 5:16-18). Maar als hij zich helemaal afwendt van de wereld en de zonde, van het vlees en het 'ik' en door eenvoudig geloof in de heerlijkheid kijkt, dan ziet hij daar Hem die zo kostbaar voor zijn hart is, de voornaamste onder tienduizenden, die schoner is dan de mensenkinderen (Ps. 45:3); en als hij staart is het hart vervuld met de Persoon van de Christus *die alle genade ontvouwt*, en verlangt hij naar het ogenblik wanneer Hij die gezegd heeft: 'Als Ik ben heengegaan,... kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben' (Joh. 14:3) de belofte bij zijn heengaan gedaan zal vervullen. Dan zal hij zijn Heer ontmoeten, terwijl hij elk spoor van sterfelijkheid en zonde voor altijd achter zich zal laten om daar nooit meer uit weg te gaan (Openb. 3:12), maar om de eeuwigheid in Zijn gelukzalige tegenwoordigheid door te brengen.

*Bij Hem die ik liefheb, in smetteloos wit,
zal ik in heerlijkheid schijnen;*

*Zijn gelukzalige tegenwoordigheid is mijn verrukking
Zijn liefde en heerlijkheid is de mijne.
Alle smet van de zonde zal zijn verwijderd
Alle gedane kwaad weggedaan;
En ik zal wonen bij God's Geliefde
God's eeuwige dag door.*

Geliefde lezer, bent u één van hen die de liefde van Christus kennen en wiens hart in ruil klopt van liefde tot Hem? Is deze Heerlijke de schat van uw ziel? Hebt u in Hem geloofd? Bent u een christen? Alleen zij kunnen met vreugde zich in deze dingen verplaatsen. Maar als u alleen maar in naam een belijder bent, wordt dan wakker, voordat het te laat is! Kom als een schuldige zondaar tot de Heiland. Hij zal u geenszins uitwerpen (Joh. 6:37) en alles wat uw ziel nodig heeft zult u bij Hem vinden. Kom, o kom nu tot Hem! en u zult vrede met God hebben en u zult u met ons in God verblijden en roemen in de hoop op zijn heerlijkheid (Rom. 5:1-11).

Terwijl we zo in het kort hebben geprobeerd te laten zien wat een christen is, laten we ons dan nu bezig houden met de hoop die God hem gegeven heeft als een anker van de ziel terwijl hij door dit aardse toneel gaat opdat hij bemoedigd en ondersteund zal zijn als hij aan de moeilijkheden van de weg het hoofd biedt en als een motief voor getrouwheid en toegewijldheid aan zijn Heer. Deze hoop is tweevoudig. We worden onderwezen om uit te zien naar de persoonlijke wederkomst van onze Heer Jezus Christus in de lucht voor zijn heiligen als ook naar zijn openbaring in kracht en grote heerlijkheid met zijn heiligen. Dit zijn twee gebeurtenissen die zorgvuldig van elkander worden onderscheiden door de Geest van God en die op geen enkele wijze met elkaar mogen worden verward. Ik zal proberen om duidelijk het verschil er tussen vanuit het Woord aan te tonen. Velen hebben deze twee verward en bijgevolg beide tot een nachtmerrie gemaakt, door Schriftplaatsen met elkaar in tegenspraak te brengen die volkomen overeenstemmen en hebben duizenden misleid door er voor te zorgen dat zij uitzien naar dingen die op de aarde zullen gebeuren in plaats van uit te zien naar de

komst van de Heer uit de hemel. Daarom hebben ze heel erg geholpen om de hele manier van de wandel en het karakter van de christen naar beneden te halen.

Als we ons keren tot het Oude Testament en door haar bladzijden gaan dan vinden we een herhaald getuigenis van het lijden en de verwerping van de Messias en van zijn terugkeer in macht om zijn vijanden te oordelen, zijn troon in te nemen en zijn koninkrijk op te richten over de gehele aarde (Jes. 53:11). Dan zal Hij verschijnen in heerlijkheid (en zoals we vinden in Kol. 3:4 zullen wij met Hem verschijnen), maar geen enkel woord over zijn komen voor zijn volk waarover het Nieuwe Testament zo uitvoerig handelt. Duidelijk wordt door de Heer Zelf hiervan gewag gemaakt in het bekende gedeelte van het begin van het veertiende hoofdstuk van het evangelie van Johannes, 'Laat uw hart niet ontroerd worden. U gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben, <want> Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben'. De Heer Jezus staat op het punt dit toneel te verlaten, Hij gaat naar het kruis en de heerlijkheid en laat zijn geliefde discipelen achter in deze zondige wereld. Hij bemoedigt hun beangstigde en terneergeslagen harten door hen te vertellen van het huis van zijn Vader en de vele woningen. En, kostbare gedachte, Hijzelf gaat voor hen een plaats bereiden! Hij, die op het punt stond om Zich voor hen op het kruis over te geven om voor hun zonden verzoening te doen door het storten van zijn eigen kostbaar bloed (Openb. 5:6), zal Zelf krachtens zijn eigen werk een plaats voor hen bereiden En dat niet alleen, maar Hij zal terugkomen en hen tot Zich nemen opdat ook zij zullen zijn waar Hij is. Niets minder dan dit kan zijn hart bevredigen; het verheugt Hem om Zelf alles voor hen te doen. Gezegende Heer Jezus! Hij zegt niet dat Hij hen in de hemel zal opnemen, maar tot Hemzelf. Hij stelt niet de plaats maar de Persoon, zijn eigen gezegende heerlijke Persoon, voor de harten van zijn discipelen. Daarom spreekt de Schrift er nergens met zoveel woorden over dat de gelovige naar de hemel gaat, maar altijd om bij Christus te zijn, behalve in het geval van de

stervende boosdoener en dan is het, 'vandaag zult u met Mij in het paradijs zijn' (Luc. 23:43) Het is volkomen waar dat het de hemel is, maar wat zou het zijn zonder Hem? Hij houdt ons niet bezig met een plaats maar met Hemzelf.

U zult opmerken, geliefde lezer, dat in dit gedeelte door de Heer niet wordt ingegaan op details wat de vervulling van deze belofte betreft; er wordt niets over gezegd hoe of wanneer Hij hen tot Zich zal opnemen, maar alleen het gezegende feit, 'Ik kom weer en zal u tot Mij nemen'. 'De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden' zegt Jezus 'zullen geenszins voorbijgaan' (Luc. 21:33) Voor details moeten we verder kijken naar de geschriften van de apostel Paulus; maar hier hebben we de heerlijke belofte, hoewel nog niet vervuld niettemin zeker. Christus die naar de hemel is gegaan zal weer komen. De scepticus moge lachen, de ongelovige moge spotten, de spotter moge verder spotten en toch, 'God zij waarachtig en ieder mens leugenachtig' (Rom. 3:4) Jezus zei: 'Ik kom weer' en dat zal Hij zeker doen; 'de Schrift kan niet verbroken worden' (Joh. 10:35).

In Marcus 13:33-37 vinden we de Heer weer als Hij Zich tot zijn discipelen richt en hen vertelt wat hun houding en gedrag moet zijn met het oog op zijn wederkomst: 'Kijkt uit, waakt <en bidt>; want u weet niet wanneer het de tijd is: zoals een mens die buitenslands gaat, zijn huis verlaat en aan zijn slaven macht geeft, aan ieder zijn werk, en de deurwachter gebiedt te waken. Waakt dan! Want u weet niet wanneer de heer van het huis komt, 's avonds of te middernacht of met het hanengekraai of 's morgens vroeg; opdat hij, als hij plotseling komt, u niet in slaap vindt. Wat Ik nu tot u zeg, zeg Ik tot allen: Waakt!'

Hier worden drie dingen betreffende de verantwoordelijkheid van de dienstknechten van de Heer gedurende zijn afwezigheid tot uitdrukking gebracht. Ten eerste, gezag; ten tweede, iedereen heeft werk en ten derde, waken, want we weten het uur van zijn wederkomst niet. Hij wilde niet dat we vrees voor mensen zouden hebben of naar mensen zouden kijken voor machtiging om in de dienst voor Hem door te gaan,

maar alleen in zijn naam, begiftigd, onderricht, geschikt gemaakt en door Hemzelf uitgezonden. Ook wilde Hij niet dat we niets zouden doen, of met elkaar in botsing zouden komen in onze dienst; maar Hij heeft voor iedereen werk te doen en het is onze taak te weten wat dat is en het te doen. Ook wilde Hij niet dat we zouden sluimeren en slapen op onze post maar dat we geheel wakker zouden zijn voor onze verantwoordelijkheden en wakende terwijl we wachten op de wederkomst van onze Heer.

Het waken is nu bijna voorbij, zelfs de middernacht of de donkere eeuwen zijn aan het einde gekomen, het hanengekraai is gehoord en de morgen is er reeds. Vele jaren geleden is de roep wijd en zijd uitgegaan dat de Heer van het huis onderweg is en duizenden die de aansporing van hun Heer hadden vergeten zijn tot waakzaamheid ontwaakt en wachten nu op zijn wederkomst.

Dit werd opvallend voorzegd door de Heer in Matt. 25 waar Hij het koninkrijk des hemels vergeleek met de tien meisjes omringd door de omstandigheden van een oosterse bruiloft. Daar stelt Hij ons diegenen voor die de plaats van het volk van de Heer gedurende zijn afwezigheid innemen, belijdende christenen die vertrekken om Christus, de hemelse Bruidegom, tegemoet te gaan. Vijf worden wijs en vijf worden dwaas genoemd. Ze hadden allemaal lampen, maar de wijzen hadden olie in hun kruiken, met hun lampen. Het bezit van olie was het onderscheid tussen hen. Dat is de toestand in het christendom; er zijn er die wijs zijn tot behoudenis door het geloof in Jezus Christus en die de Geest van God hebben, die zo vaak in de Schrift wordt afgebeeld door olie en er zijn er die een belijdenislamp hebben, licht maar geen leven. Ieder kenmerk van dit treffende beeld kan gemakkelijk worden nagegaan in dat wat plaats gevonden heeft of plaats vindt onder de belijders van zijn naam. 'Toen nu de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en sliepen in. Maar te middernacht klonk een geroep: Zie de bruidegom! Gaat uit, <hem> tegemoet!' (vs. 5, 6) Helaas, niet alleen de belijders, maar ook de bezitters, de wijzen zowel als de dwazen, allen hielden op met waken. De wederkomst van de Heer werd uit

het oog verloren, de komst van de bruidegom werd vergeten en allen sluismerden in en sliepen. Maar, gezegend zij zijn naam, de roep klomk, 'Zie, de bruidegom' Aan alle kanten is er een onrustige geest geweest, een ontwaken voor het feit dat de Heer komende is, een reusachtige aandrift heeft plaats gevonden. Duizenden hebben de roep gehoord en wachten met olie in hun kruiken en met hun lampen op zijn terugkeer; nog meer duizenden, dwaze meisjes, lopen her- en derwaarts om olie te kopen waar het niet verkregen kan worden. Spoedig, heel spoedig, zal de Bruidegom, de Heer Zelf, komen en, oh, wonderlijk ogenblik 'zij die gereed waren, gingen met Hem naar binnen naar de bruiloft, en de deur werd gesloten'.

Let nu op lieve lezer, 'zij die gereed waren gingen binnen', niet zij die zich gereed maakten, noch zij die probeerden gereed te zijn, noch zij die hoopten gereed te zijn, maar 'zij die gereed waren' gingen met Hem naar binnen, kostbare, kostbare Jezus en de deur werd gesloten, toegesloten, vast gesloten en voor altijd gesloten voor alle belijders zonder Christus. Christenen, waakt daarom want u weet de dag niet noch het uur!

Een andere Schriftplaats in Luc. 12:35-37 stelt op een heel kostbare wijze de houding en het gedrag voor onze aandacht die het karakter moeten zijn van hen die uitzien naar de Heer.

'Laten uw lendenen omgord en uw lampen brandend zijn, en weest u gelijk aan mensen die op hun heer wachten, wanneer hij terugkomt van de bruiloft, om als hij komt en klopt, hem terstond open te doen. Gelukkig die slaven die de heer, als hij komt, wakend zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden, hen zal doen aanliggen en zal naderkomen om hen te dienen.'

En opnieuw zei de Heer, 'Wie is dan de trouwe, de wijze rentmeester, die de heer over zijn huisbedienden zal stellen om op [de] juiste tijd <hun> rantsoen te geven? Gelukkig de slaaf, die zijn heer, als hij komt, zo bezig zal vinden. Waarlijk, Ik zeg u, dat hij hem over al zijn bezittingen zal stellen.' (vs. 42-44).

In tegenstelling hiermee - de waarschuwing van de Heer aan de slaven gedurende zijn afwezigheid en de heerlijke en kostbare beloften van wat Hij zal doen voor hen die gehoorzaam zijn aan zijn woord en in liefdevolle onderwerping gevonden worden terwijl ze deze dingen doen bij zijn wederkomst - aan de andere kant hebben we een plechtige waarschuwing aan allen die de plaats innemen van slaaf van de Heer, maar wier harten ver van Hem verwijderd zijn.

‘Als die slaaf echter in zijn hart zegt: Mijn heer wacht met komen, en de knechten en de dienstmeisjes begint te slaan, en te eten en te drinken en dronken te worden, dan zal de heer van die slaaf komen op een dag dat hij het niet verwacht en op een uur dat hij niet weet, en zal hem in tweeën hakken en zijn lot bij [dat van] de ontrouwen stellen. De slaaf nu die de wil van zijn heer heeft gekend, en [zich] niet bereid en niet naar zijn wil gedaan heeft, zal met vele [slagen] worden geslagen’ (vs. 45-47).

En dan wordt over een andere groep gesproken, die niet genoemd wordt onder de uitdrukking ‘slaaf’. ‘Maar wie die niet gekend en dingen gedaan heeft die slagen waard zijn, zal met weinige worden geslagen’ (vs. 48).

Hoe ernstig is het om te horen, zoals vaak het geval is, dat belijdende christenen zeggen: ‘De Heer zal vooralsnog niet komen, Hij zal in onze dagen niet komen’, en ze te zien feesten met de wereld terwijl ze Hem, met zulke doordringende woorden van zijn eigen lippen voor ons, vergeten! ‘Mijn heer wacht met komen’, de slaaf die volgens eigen getuigenis zijn gezag erkent, maar die zijn terugkomst uitstelt, die leeft voor zijn egoïstische oogmerken, die zijn eigen wil volgt en geen hart voor Christus heeft. Oordeel met de ongelovigen zal het vreselijke deel van die allen zijn. Een ander, die de wil van zijn heer kent, maar zijn eigen wil doet en zich niet gereed maakt voor de terugkeer van zijn heer. Hoe velen van deze soort omringen ons aan alle kanten! Open bijbels in ieder huis, de wil van de Heer daarin duidelijk uitgedrukt, maar duizenden ongehoorzaam en niet bereid. Lezer, hoe is het met u? Vele

slagen zal hun deel zijn. Anderen op deze reusachtige aardbol die de wil van de Meester niet kennen, maar in hun zonden leven, zullen weinige slagen ontvangen zegt de Heer. Zij hebben nooit de voorrechten gehad van iemand die de wil van zijn heer kende en dus zal een geringere straf door een rechtvaardige Rechter worden opgelegd. 'Ieder van ons zal voor zichzelf rekenschap geven <aan God>' (Rom. 14:12).

Tot zover wat betreft het heerlijke feit dat onze Heer zal terugkomen en wat hen die uitzien naar zijn wederkomst moet kenmerken. Laten we nu naar de brieven van Paulus gaan en de openbaring volgen die God ons gegeven heeft betreffende wat plaats zal vinden op dat heerlijke moment, want dat vinden we alleen in zijn geschriften.

In 1 Thess. 1:9 lezen we de uitwerking van de prediking van het evangelie op de afgodendienaars van Thessalonika. Zij 'hadden zich bekeerd van de afgoden tot God om de levende en waarachtige God te dienen en zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, die Hij uit de doden heeft opgewekt, Jezus' etc. Zij bekeerden zich van de afgoden tot God, om Hem voortaan te dienen en te wachten, niet op de dood (dit wordt in de Schrift nooit voorgesteld aan de christen), maar op Gods Zoon uit de hemel, om zijn wederkomst te verwachten. Zo zegt Paulus ook in hfst. 2:19 tot hen: 'Want wat is onze hoop of blijdschap of kroon van de roem? Bent u het niet juist tegenover onze Heer Jezus bij zijn komst?'

Nu terwijl zij dus eenvoudig de terugkeer van hun Heer verwachtten maar vooralsnog zonder de kennis hoe Hij zou komen (want hoewel zij waren onderwezen om Hem te verwachten was hen nog niets geleerd over de wijze van zijn komst) waren tot hun verwondering sommigen van hun gezelschap ingeslapen. De apostel schrijft hen: Maar wij willen niet dat u onwetend bent, broeders, wat betreft hen die ontslapen, opdat u niet bedroefd bent, zoals ook de overigen die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus is gestorven en opgestaan, evenzeer zal God ook de door Jezus ontslapenen met Hem brengen' (1 Thess. 4:13-14).

Terwijl ze onderwezen waren om de Zoon van God uit de hemel te verwachten, treurden ze over hen die ontslapen waren alsof zij hun

hoop verloren hadden. Paulus bemoedigt hen door te zeggen dat als wij geloven dat Jezus stierf en weer opstond, dan zou God zeker hen die ontslapen waren met Hem brengen. Indien Jezus was opgestaan was Hij de eersteling van hen die ontslapen waren (1 Kor. 15:20) en God zou zeker hen ook opwekken en met zijn Zoon brengen wanneer Hij zou verschijnen om te regeren bij zijn heerlijke verschijning, waarover we reeds opmerkingen hebben gemaakt in deze verhandeling als zijnde een deel van de christelijke hoop.

Tot hiertoe waren de Thessalonikers onwetend wat dit betreft en dat wilde hij hen niet langer laten. Maar merk op, geliefde lezer (want dit is een zeer belangrijk punt om te begrijpen ten einde een duidelijk begrip te krijgen met betrekking tot de komst van de Heer) tot aan dit punt verkeerden de Thessalonikers nog in het duister wat betreft hoe zij zouden aankomen in de heerlijkheid. Zij verwachtten Christus, maar hoe Hij zou komen wisten zij vooralsnog niet. De verzen 15-18, geven ons over dit onderwerp licht Andere Schriftplaatsen spreken er over dat de heiligen zullen worden veranderd (1 Kor. 15:51), dat het sterfelijke door het leven zal worden verslonden (2 Kor. 5:4), maar dit geeft ons de details van wat zal gebeuren wanneer de Heer komt voor zijn volk. Zonder dit zouden we op dit punt nog in het duister verkeerd hebben en vandaar het belang om speciale aandacht te schenken aan deze opmerkelijke mededeling. Het komt er tussen twee haakjes bij en is een directe openbaring betreffende wat zal gebeuren op dat wonderlijke moment - een volkomen duidelijke zaak van de heerlijke verschijning of manifestatie van de Heer Jezus met al zijn heiligen.

‘Want dit zeggen wij u door [het] woord van [de] Heer’. Let op, het is geen mededeling door een profeet van het Oude Testament, maar een openbaring door Paulus van de geheime opname van de heiligen om de Heer te ontmoeten. ‘Wij, de levenden die overblijven tot de komst van de Heer, zullen de ontslapenen geenszins vóórgaan. Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met [de] stem van een aartsengel en met [de] bazuin van God neerdalen van [de] hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven,

samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in [de] lucht; en zó zullen wij altijd met [de] Heer zijn. Vertrouwt daarom elkaar met deze woorden'. (1 Thess. 4:15-18).

Gezegende, troostvolle hoop! De komst van de Heer Zelf, die alle macht heeft in de hemel en op de aarde. De verworpen Jezus, die in zwakheid werd gekruisigd (2 Kor. 13:4), maar iedere vijand overwon, het graf beroofde en als Heer en Christus is gaan zitten aan de rechterhand van God, komt spoedig om de zegetekenen van zijn overwinning op Golgotha op te eisen door zijn verlost tot Zich op te nemen in de heerlijkheid. Zie hoe deze heerlijke gebeurtenis zal plaats vinden. 'Wij de levenden die overblijven' zegt de apostel, zichzelf er bij insluitende ¹, zo tonende dat het zijn hoop was zoals die van alle christenen, 'zullen geenszins de ontslapenen vóórgaan. Want de Heer Zelf' (niet simpel de Heer, maar het woord 'Hemzelf' wordt er aan toegevoegd als om op de identiteit en de persoonlijkheid van Hem die komt de nadruk te leggen en er voor te zorgen dat het niet maar raak wordt vergeestelijkt); 'deze zelfde Jezus' - 'zal neerdalen van de hemel met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God'. De roep is een roep die verzamelt, een roep die ook een gezaghebbend bevel is. Iedere heilige zal het horen, zowel levend als ontslapen. De doden in Christus zullen eerst opstaan. Allen die in Hem ontslapen zijn zullen zijn stem horen en tevoorschijn komen. Het kerkhof zal zijn doden afstaan en de machtige oceaan ook. De Heer weet waar het stof van al zijn geliefden ligt.

De dwaas zegt, 'Hoe worden de doden opgewekt?' (1 Kor. 15:35, 36) De christen antwoordt, 'Bij God is alles mogelijk' (Matt. 19:26). Niet één zal worden achtergelaten, neen, geen schaap noch lam van de kudde van God. Niet één van de enorme schare die verlost is door het kostbare bloed van Christus, maar zij zullen de bekende stem van Jezus op dat

1 Enkele jaren hierna zegt de apostel in zijn schrijven aan Timotheüs, 'Want ik word al als drankoffer uitgegoten en de tijd van mijn heengaan is aangebroken' (2 Tim. 4:6) waaruit blijkt dat het hem later bekend was dat hijzelf door de dood heen zou gaan.

wonderbare moment horen. 'De doden in Christus zullen eerst opstaan ; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht'. De apostel herhaalt nog eens de woorden, 'wij de levenden die overblijven' waar hij zichzelf bij insluit. Inderdaad is de Heer nog niet gekomen maar 'Hij die komt, zal komen' (Hebr. 10:37), ieder moment brengt ons dichter bij deze heerlijke vervulling van onze hoop. 'Want hoeveel beloften van God er ook zijn, in Hem is het ja; daarom is ook door Hem het amen, tot heerlijkheid van God door ons' (2 Kor. 1:20).

Indien Paulus, toen hij dit schreef, de Heer niet verwachtte en niet dacht dat hij op elk moment opgenomen kon worden om Hem te ontmoeten, zou hij dan zo'n taal hebben gebruikt? Zou hij niet gezegd hebben, 'wij de doden en zij de levenden die overblijven', als hij de terugkomst van zijn Meester niet op ieder moment had verwacht? Maar dat zegt hij niet. En zo door het hele wonderlijke uur van deze bedeling van de genade van God heen zou iedere christen hebben moeten gewacht en behoorde dat nog te doen op de komst van de Heer Zelf.

Christen, uw Heer kan komen als u deze woorden leest; indien dit het geval zou zijn zou u in een ogenblik deze wereld verlaten. De doden in Christus zullen eerst opstaan en dan zullen wij - let op wij - die nog leven en overblijven worden opgenomen samen met hen, niet in een stormwind met wagens en paarden van vuur zoals Elia, maar worden opgenomen door de onzichtbare kracht van God. Henoeh wandelde met God en was niet meer, want God nam hem weg ; hij 'werd weggenomen opdat hij de dood niet zag, en hij werd niet gevonden, omdat God hem had weggenomen; want vóór zijn wegneming heeft hij getuigenis verkregen dat hij God behaagd had' (Hebr. 11:5). Zo zal het met de christen gaan als onze Heer komt, zo moge het nu met ons zijn; wij allen die leven en overblijven zullen opgenomen worden (verplaatst zonder de dood te zien) samen met hen (d.w.z. met hen die ontslapen zijn, 'de doden in Christus') in wolken. Zij staan eerst op, maar de tijdsperiode is bijna onmerkbaar en allen samen, opgenomen in wolken, ontmoeten de Heer in de lucht. Wonderlijke, heerlijke ontmoeting! We zullen Hem

zien zoals Hij is en Hem gelijk zijn (1 Joh. 3:2). Wonderbare plaats van ontmoeting, de lucht. En, kostbare gedachte, 'zó zullen we altijd met [de] Heer zijn'. Gezegend vooruitzicht, zijn eigen tegenwoordigheid, zijn eigen gezelschap, voor altijd aan Hem gelijk. 'Vertrouwt daarom elkaar met deze woorden' is de conclusie van de apostel. Wij moeten niet uitzien naar de dood hoewel we kunnen ontslapen, maar dat is niet onze hoop, vertrouwt elkander met deze woorden, de Heer komt!

Hoe wonderlijk is de samenhang van de Schrift! Had onze gezegende Heer dit heerlijke ogenblik niet voor zijn aandacht, hoewel het moment er voor nog niet gekomen was om dit alles mede te delen, toen Hij deze gedenkwaardige woorden tot Martha uitte, 'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al sterft hij; en ieder die leeft en in Mij gelooft, sterft geenszins in eeuwigheid! '(Joh. 11:25, 26).

Niet alleen zal Hij die de opstanding is door zijn kolossale macht degene die in het geloof sterft opwekken, maar op hetzelfde moment zal het sterfelijke door het leven worden verslonden. Want Hij die ook het leven is zal de levende gelovige veranderen. Hij die dan leeft, als Christus komt en in Hem gelooft, zal geenszins sterven. De Heer zei niet, 'hij die gelooft en leeft', maar 'hij die leeft en gelooft' zal geenszins sterven, zal helemaal nooit door de dood gaan.

Sommigen zijn van mening geweest dat zij die niet uitzien naar de komst van Christus achter gelaten zouden worden om door de grote verdrukking te gaan die na de opname over de aarde zal komen. Maar God vertrouwen er op dat alle christenen uitzien naar Christus, hoewel velen jammerlijk gebrek hebben aan geestelijk verstand wat betreft de vervulling van hun hoop in Hem. Wanneer God zegt, 'wij de levenden die overblijven zullen worden opgenomen' en 'wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden', dan is zijn woord een voldoende antwoord op zulke onschriftuurlijke gedachten.

De 144000 verzegelden van de stammen van Israël en de grote schare uit de heidenen in Op. 7, over wie we later nog meer in een andere verhandeling zullen spreken, vormen een nieuw door God bewaard

gezelschap (na de opname van de hemelse heiligen) voor de zegeningen van het duizendjarige rijk op aarde.

Hoe vaak ook hebben we de uitspraak gehoord: 'Oh, één ding is zeker, we zullen allen sterven', hoewel het woord van God het tegendeel zeer duidelijk beweert. Henoch en Elia werden beiden weggenomen uit dit toneel zonder door de dood te gaan; over twee anderen wordt insgelijks gesproken, het beest en de valse profeet (Openb. 19:20) die ook zonder te sterven naar de hel zullen gaan. En, zoals we hebben gezien, wanneer onze Heer komt zullen de levende gelovigen worden veranderd. De Schrift wordt vaak abusievelijk aangehaald om deze verkeerde gedachte te staven; velen zeggen, 'het is alle mensen beschikt éénmaal te sterven', terwijl God nooit heeft gezegd 'alle' maar eenvoudig 'het is de mensen beschikt' (Hebr. 9:27) Het is het lot van de mensen, daar de dood binnengekomen is als het loon van de zonde, maar er zijn uitzonderingen geweest en daar Christus gestorven en opgestaan is, zijn de gelovigen nu in Hem een nieuwe schepping, totaal op een nieuwe grondslag en zal er een verdere uitzondering zijn voor alle heiligen die nog leven als Hij komt. De dood heeft geen recht op hen, zij zijn met Hem gestorven.

Een ander gedeelte, 'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden' (1 Kor. 15:22), kan op het eerste gezicht enige moeilijkheid opleveren; maar als het in haar ware betekenis wordt begrepen dan is het volkomen in overeenstemming met wat we gezien hebben. Allen die in hun oude Adam-toestand blijven, natuurlijke mensen, zullen zeker sterven; maar christenen zijn in Christus die uit de doden is opgestaan en worden hier, waar de beide hoofdschappen tegenover elkaar worden gesteld, door God helemaal niet gezien als in Adam. Dezen zullen allen levend gemaakt worden.

In 1 Kor. 15:51 lezen we het tegenovergestelde: 'Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar [ogenblik], in een oogwenk, bij de laatste bazuin'. Hoe prachtig is de harmonie van God's woord wanneer wij onze eigen gedachten verzaken

en voor de Zijne buigen. De apostel spreekt er over, door de Geest van God, als een verborgenheid die hij aan de heiligen toont, 'We zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden' ; wat kon nog duidelijker zijn?

De Heer zal de kleinst mogelijke tijdsruimte nemen om deze machtige handeling te vervullen, 'een ondeelbaar [ogenblik]', 'een oogwenk'. Geliefde lezer als dat wonderbare ogenblik nu zou aanbreken, dat ogenblik dat de Vader alleen kent, dat ogenblik waarop de Vader, de Zoon, de Heilige Geest en de gehele hemel wacht, dat ogenblik waarop iedere heilige op aarde zou moeten wachten, zou u dan onder het aantal zijn dat opgenomen wordt om de Heer tegemoet te gaan en zo 'altijd met de Heer' te zijn? De laatste bazuin zal heel kort klinken en 'de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt en wij zullen veranderd worden'. De uitdrukking 'de laatste bazuin' betekent niet dat het de laatste is die ooit zal weerklinken. De Schrift spreekt duidelijk van andere hierna in de Openbaring. Het is een militaire zinspeling, een bijzondere roep of geluid, de laatste van een serie die in militaire kringen van die dagen wel bekend was, het signaal voor het vertrek van de mensen. Zo zal aan deze bazuinroep gehoor gegeven worden door iedere heilige van God, dit vergankelijke zal onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke onsterfelijke (1 Kor. 15:51-56). Dit stemt zo prachtig overeen met wat we in 1 Thess. 4 hebben gezien. Het graf zal geen enkele heilige van God achterhouden. Hij die tot in alle eeuwigheid leeft en de sleutels van de hades en van de dood heeft (Openb. 1:18) zal zijn almacht uitoefenen en al de zijnen die in de aarde of in de zee zijn zullen opstaan om Hem te ontmoeten. Hij was de eersteling, 'daarna die van Christus zijn, bij zijn komst' (1 Kor. 15:23).

Dezelfde kostbare waarheid wordt in vele andere Schriftplaatsen geleerd, Christus komt voor de zijnen. In Fil. 3:20-21, wat spreekt over de christen, lezen we, 'Want ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Heer Jezus Christus als Heiland verwachten, die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan

het lichaam van zijn heerlijkheid, naar de werking van de macht die Hij heeft om ook alles aan Zich te onderwerpen.’

Het deel van de christen is niet op aarde, maar in de hoge, vanwaar hij uitziert naar ‘de Heer Jezus Christus als Heiland’, want dat is de werkelijke kracht van dat gedeelte. Terwijl hij de verlossing van zijn ziel heeft verkregen (1 Petr. 1:9) wacht hij op de adoptie (aanneming), te weten de verlossing van zijn lichaam, niet op dood en verderf (Rom. 8:23). Hij wacht er op dat de Heer Jezus Christus als Heiland zal verschijnen om de verlossing van zijn lichaam tot stand te brengen, om dit miserabele lichaam, of het lichaam der vernedering, te veranderen opdat het zal worden gelijk gemaakt aan het heerlijke lichaam van de Heer Zelf. Let op, geen nieuw lichaam maar hetzelfde, waarin we nu tijdelijk verblijven, veranderd.

De lichamen van de gelovigen zijn reeds de leden van Christus (1 Kor. 4:15), zelfs nú de tempel van de Heilige Geest (1 Kor. 6:19). Op dat ogenblik zal Hij die Christus opwekte uit de doden ook uw sterfelijk lichaam levend maken door zijn Geest die in u woont (Rom. 8:11). En let hier opnieuw op, het is geen levend maken van een vergankelijk lichaam, zoals van die doden als Christus komt, maar van ons sterfelijk lichaam, van de levenden die overblijven, die de inwoning van de Heilige Geest hebben. En deze wonderbare verandering wordt bewerkt naar de werking waardoor onze Heer ‘de macht heeft om ook alles aan Zich te onderwerpen’ (Fil. 3:21).

Dezelfde kostbare waarheid is verbonden met de gedachtenis tot Christus bij het avondmaal des Heren, ‘Want zo dikwijls u dit brood eet en de drinkbeker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer, totdat Hij komt’, niet totdat wij in de dood gaan, maar ‘toldat Hij komt’ (1 Kor. 11:26).

In de gedachten van sommigen die deze verhandeling lezen zal mogelijk de vraag opkomen, ‘Maar moeten wij niet uitkijken naar tekenen en gebeurtenissen die op aarde gebeuren en die de naderende komst van de Heer aangeven? Leren niet vele Schriftplaatsen ons dat veel

dingen van te voren zullen gebeuren?’ Deze vergissing komt door de verwarring, waarover ik reeds heb gesproken, in de gedachten van velen betreffende twee handelingen die geheel verschillend zijn wat de tijd van hun vervulling betreft. Er moet ongetwijfeld veel gebeuren voordat Christus, de Zoon des mensen ², komt in kracht en grote heerlijkheid om te oordelen en te regeren (Matt. 24:30), maar er is niets noodzakelijk voordat Hij afdaalt in de lucht voor de zijnen. Veel vóór de heerlijke verschijning, maar op elk ogenblik, zelfs terwijl u deze woorden leest, kan deze laatste wonderbare gebeurtenis plaats vinden en alle verlost worden weggenomen. Hierna en vóór de openbaring van Christus met zijn heiligen in heerlijkheid zal er een tussentijd zijn van vreselijke oordelen en de ure van de grote verdrukking (Matt. 24:21, 22).

In Op. 3:10, 11 zegt de Heer als Hij Zich richt tot de engel van de gemeente te Filadelfia (wat gezien in haar historische volgorde overeenkomt met de tegenwoordige tijd): ‘Omdat u het woord van mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor (of uit) het uur van de verzoeking, dat over het hele aardrijk zal komen, om te verzoeken hen die op de aarde wonen.’

Hier vinden we een duidelijke en uitdrukkelijke Schriftplaats die er van spreekt dat Gods volk wordt bewaard, niet in of door het uur van de verzoeking, maar vóór of uit die ure. De manier van die vervulling wordt in het volgende vers naar voren gebracht, ‘Ik kom spoedig’; het woord spoedig wordt er voor de eerste keer aan toegevoegd. Welke nog krachtiger taal zou kunnen worden gebruikt om aan te tonen dat de Heer Zelf aan de vooravond staat van zijn komst en dat wij Hem ieder moment moeten verwachten? En zo zullen de heiligen in een moment uit dit toneel worden weggenomen, bevrijd van de vreselijke oordelen die over de gehele wereld zullen komen.

2 Wanneer de Schrift spreekt van de komst of de verschijning van Christus onder de naam ‘Zoon des mensen’, verwijst ze onveranderlijk naar zijn komst ten oordeel en zijn regering.

De christen, die niet van de wereld is, zal uit haar verlost worden, terwijl hij vóór de oordelen wordt opgenomen evenals Henoch vóór de zondvloed (Gen. 5:22-24). Noach ging er door in de ark en komt er weer uit op de aarde, een type van andere heiligen die later worden gered (waarnaar we reeds kort hebben verwezen), die door de oordelen heengaan en in de zegen op aarde worden gebracht wanneer Christus als Koning komt om te regeren. Dit is een heel andere groep dan de christenen die God's Zoon uit de hemel verwachten, zij zijn bewaarde Israëlieten en heidenen die onder een nieuwe handeling van God gezegend worden, wat zal gebeuren tijdens de korte tussenperiode van oordeel tussen de opname van de hemelse heiligen en zijn afdaling met zijn heiligen om te regeren.

We vinden in Op. 7 Israëlieten en mensen uit de volken onderscheiden, wat duidelijk laat zien dat zij niet de heiligen van deze tijd zijn; want christenen vormen de gemeente van God en in de gemeente zijn geen Joden of heidenen (1 Kor. 3:11). Wanneer u dezen onderscheiden aantreft dan kunt u er verzekerd van zijn dat het niet om de gemeente gaat. Maar we zullen later meer over deze periode spreken.

Ik moet vervolgens uw aandacht vestigen op een ander zeer belangrijk en kostbaar verschil dat door de Geest van God gemaakt wordt in verband met de komst van Christus. Aan het eind van het Oude Testament (Mal. 4:2) zegt de profeet 'Maar voor u, die mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder haar vleugelen' etc., wanneer stralen van licht en van zegen naar alle hoeken van de aarde zullen uitgaan en Hij al de heerlijkheid zal invoeren van zijn duizendjarige koninkrijk en eeuwigdurende gerechtigheid. Dit zal zijn bij zijn heerlijke verschijning, de dag van Christus. Daarentegen vinden we aan het eind van het boek de Openbaring, de profetie voor de gemeente, dat Hij zegt, 'Ik ben de blinkende morgenster. En de Geest en de bruid zeggen: Kom!' De gemeente, de bruid moet gedurende de duisternis van de nacht van deze wereld (en 'de nacht is ver gevorderd

en de dag is nabij'- Rom. 13:12) wakende zijn en wachtende op Jezus in dit gezegende karakter, vóórdat de dag aanbreekt. Gezegende hoop! *³

Daar ik weet dat velen heel verward zijn betreffende de vraag of de hemelse heiligen vóór de ure van de verdrukking zullen zijn weggenomen, zal ik andere getuigenissen van de Schrift er aan toe voegen om het te bewijzen, in het vertrouwen dat het voor de zielen van nut mag zijn.

In Op. 2, 3 hebben we zeven toespraken tot de engelen van de zeven gemeenten in Asia, die niet alleen ingaan op hun toestand in die tijd maar ons een opeenvolging geven van kenmerken die de belijdende gemeente op aarde zou karakteriseren tot aan het einde van haar bestaan. In iedere toespraak treffen we de woorden aan, 'Wie een oor heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt.'

Dit is de laatste keer dat vermeld word dat de gemeente op aarde is. Het vierde hoofdstuk opent met een totaal nieuw toneel - 'een deur was geopend in de hemel', een troon, de troon van God, omringd door vierentwintig zetels of tronen en daarop zitten vierentwintig oudsten bekleed met witte kleren en op hun hoofden gouden kronen. Wie zouden deze oudsten mogelijkwijs kunnen representeren, als het niet de hemelse heiligen zijn? Ze worden van engelen onderscheiden in hfst. 5:11, hun kronen en kleding wijzen op hun koninklijk en priesterlijk karakter, wat prachtig in overeenstemming is met het losbarsten van de lofzegging in hfst. 1:5, 6, 'Hem die ons liefheeft en ons van onze zonden heeft verlost door zijn bloed, en ons gemaakt heeft tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader', etc. De uitdrukking 'oudste' wijst ook op wijsheid en 'wij hebben het denken van Christus' (1 Kor. 2:16) Hun houding, gezeten in de tegenwoordigheid van Hem die zit op de troon, kan alleen die van heiligen zijn die volmaakte rust en heilige vrijmoedigheid hebben voor Hem hebben. In Ef. 2:6 worden wij gezien, zelfs terwijl wij nog op aarde zijn in het lichaam, als zittende

3 'Want nog een zeer korte tijd [en] 'Hij die komt, zal komen en niet uitblijven'' (Hebr. 10:37).

in de hemelse [gewesten] in Christus Jezus, terwijl de engelen, met één of twee uitzonderingen, door de hele Schrift heen worden gezien als staande; zij zijn dienaren, wij zijn zonen.

En dan toont ook de taal die door de oudsten wordt gebruikt, zowel in de verkondiging van heerlijkheid van God in de schepping alsook in het zingen van het nieuwe lied van de verlossing, duidelijk dat zij de verlost van God zijn. Zo wonderlijk en gezegend is de relatie waarin we gebracht zijn dat het ons voorrecht is om in het spreken tot de Heer te zingen, 'U bent waard' etc. De engelen zeggen, 'Het Lam dat geslacht is is waard'.

Let nu op, hier zijn vierentwintig oudsten - een volmaakt, volkomen gezelschap, gezeten, gekleed, gekroond en in heerlijkheid aanbiddende, voordat een enkel zegel van de met zeven zegels verzegelde boekrol van Gods raadsbesluiten, verborgenheden en oordelen wordt verbroken door het Lam die gezien wordt in het midden van de troon en die komt en het boek neemt uit de rechterhand van Hem die op de troon zat. Iedere heilige van God die op aarde heeft geleefd tot op dat wonderbare moment zal zij opgewekt of veranderd om bij de Heer te zijn, voordat één van de oordelen van het met zeven zegels verzegelde boek op de goddelozen valt.

Een ander Schriftgedeelte wat helpt voor een duidelijk begrip van deze kostbare waarheid is 2 Thess. 2:1, waar de apostel, als hij zich tot de Thessalonikers richt, zegt, 'Wij vragen u echter, broeders, in verband met de komst van onze Heer Jezus Christus en onze bijéénvergadering tot Hem, dat u niet zo snel in uw denken geschokt of verschrikt wordt, noch door geest, noch door woord, noch door brief als van ons, alsof de dag van de Heer al aangebroken zou zijn. Laat niemand u op enigerlei wijze bedriegen, want [die komt niet] als niet eerst de afval gekomen is en de mens van de zonde geopenbaard is', etc.

U zult hier opmerken dat hij een duidelijk onderscheid maakt tussen de komst van onze Heer, wanneer de heiligen zullen worden bijéénvergaderd tot Hem (opgenomen om Hem in de lucht te

ontmoeten) en de dag van de Heer, dat is zijn manifestatie in oordeel, vóór welke laatste gebeurtenis de mens der zonde, de antichrist, zal worden geopenbaard. De apostel gebruikt de komst van de Heer in persoon voor zijn volk als een reden waarom zij niet in hun denken geschokt of verschrikt zouden worden door hun gedachten op deze gebeurtenis te concentreren. Hij waarschuwt hen tegen bedriegers, die op verschillende manieren probeerden hen te misleiden, zelfs door een anonieme brief die voorgaf van de apostel en zijn metgezellen te zijn en beweerden dat de dag van de Heer reeds aangebroken was en dat hun hoop niet verwerkelijkt was. In niet mis te verstane taal vertelt hij hen van hun opname om de Heer te ontmoeten, dan van de afval en de openbaring van de zoon van het verderf en sluit af met zijn te niet gaan en oordeel, wat de inleiding is voor de glorieuze dag van de Heer!

Geliefde lezer sla acht op deze belangrijke schriftplaats en denk aan de waarschuwing van de apostel, 'Laat niemand u op enigerlei wijze bedriegen.'

Opnieuw herhaalt de Heer niet minder dan drie keer, - voordat deze wonderbare profetie van de dingen die over de aarde zullen komen en de vreselijke crisis die nabij is, die het koninkrijk zal inluiden, wordt afgesloten, - zijn kostbare belofte in het laatste hoofdstuk van de Openbaring, om de harten van zijn volk in Hemzelf te bemoedigen en om hen wachtende op zijn terugkomst te houden; tweemaal zegt Hij, 'Zie, Ik kom spoedig' en de derde keer in nog nadrukkelijker taal, 'Ja, Ik kom spoedig! Amen.'

Het gezegende antwoord van de profeet dat door ieder christenhart behoorde te worden herhaald is 'Ja, kom Heer Jezus'. Lezer is dat uw antwoord?

Spoedig zullen we Hem horen zeggen,
'Gij verlost pelgrims kom.'
Spoedig zal Hij ons van hier roepen,
En ons in zijn huis opnemen.
Dan zal elke tong die opgenomen is

Zijn volste lof verkondigen,
En heerlijker stemmen het lied opwekken
Van 'Glorie zij het Lam!'

De komst en de regering van onze Heer Jezus Christus

De eerste opstanding

Bij het behandelen van de komst van Christus, wanneer zijn levende heiligen zullen worden veranderd en opgenomen om Hem in de lucht te ontmoeten, hebben we ook even gekeken naar de opstanding van de heiligen die in Jezus ontslapen zijn. Het zou moeilijk zijn om van de twee handelingen, het opwekken van de ingeslapenen en de verandering van de levenden, die op hetzelfde ogenblik plaatsvinden, de laatste te behandelen zonder aan de eerste te refereren. Maar er is een verdere verhandeling nodig om de wijze waarop de eerste opstanding zal plaats vinden te verklaren, daar het feit zelf zo weinig door de christenen in het algemeen wordt begrepen en zelfs door velen wordt ontkend. En van hen die gebogen hebben voor het getuigenis van Gods woord wat het feit betreft, hebben tallozen gefaald de volle omvang van deze waarheid te begrijpen of de groepen personen die het omvat.

Evenals de opname van de heiligen heeft de eerste opstanding geen plaats in de geopenbaarde waarheid van het Oude Testament; het zou onmogelijk zijn het op te maken vanuit haar bladzijden daar alleen het Nieuwe Testament er over handelt. De theologie heeft gedurende honderden jaren in het verleden een algemene opstanding geleerd en een algemeen oordeel van de mensheid, terwijl ze dat baseerde op bepaalde Schriftgedeelten, waarvan ik denk dat ik in deze bladzijden in staat gesteld wordt duidelijk aan te tonen dat ze heel verkeerd begrepen worden. Het woord van God spreekt duidelijk van twee opstandingen en van verscheidene verschillende oordelen.

In Mc. 9:9, 10 toen de Heer van de berg der verheerlijking af kwam, gebod Hij zijn discipelen, 'dat zij niemand zouden vertellen wat zij hadden gezien voordat de Zoon des mensen uit [de] doden was opgestaan. En zij hielden dit woord vast, terwijl zij zich onder elkaar afvroegen wat het was: uit [de] doden opstaan'. Zij wisten van en geloofden in opstanding, maar deze merkwaardige mededeling van de lippen van de Heer Zelf over het opstaan uit [de] doden was een vreemd geluid in hun oren. Let op de kracht van de woorden; Hij sprak niet eenvoudig over opstaan uit de dood, maar vanuit (Grieks - van tussen uit) de doden, wat aantoonde dat wanneer deze wonderbare gebeurtenis zou plaats vinden andere doden in hun graven zouden worden gelaten. En de opstanding van de Zoon des mensen is een voorbeeld van wat de opstanding van zijn volk zal kenmerken.

Het getuigenis van de Schrift is rijk wat het feit betreft van de opstanding van Christus. Lucas getuigt in Hand. 1:3 'Hij heeft Zich ook, nadat Hij had geleden, levend vertoond met vele duidelijke bewijzen, terwijl Hij gedurende veertig dagen door hen werd gezien en met hen sprak over de dingen die het koninkrijk van God betreffen'. Petrus maakt in Hand. 2:32 de Joden op de Pinksterdag bekend: 'Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn'. En Paulus schrijft in 1 Kor. 15, 'Dat Christus voor onze zonden gestorven is, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en dat Hij op de derde dag is opgewekt, naar de Schriften ; en dat Hij aan Kefas is verschenen, daarna aan de twaalf. Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten tot nu toe in leven, maar sommigen ontslapen zijn. Daarna is Hij verschenen aan Jacobus, daarna aan alle apostelen. En het allerlaatst is Hij ook aan mij, als aan een misgeboorte verschenen'. etc. Ook Stefanus zag Hem, staande aan de rechterhand van God (Hand. 7:56).

In Joh. 5:28, 29 zegt de Heer tot zijn discipelen: 'Verwondert u hierover niet, want er komt een uur dat allen die in de graven zijn, zijn stem zullen horen' (sprekende over Zichzelf) 'en zullen uitgaan: zij die het

goede hebben gedaan tot [de] opstanding van [het] leven, en zij die het kwade hebben bedreven tot [de] opstanding van [het] oordeel.'

Van deze Schriftplaats is o. a. sterk gedacht dat zij de gedachte van een algemene en gelijktijdige opstanding uit de dood steunt; maar als we haar zorgvuldig in haar verband onderzoeken, dan zullen we vinden dat het omgekeerde het geval is. In vs. 25 lezen we: 'Er komt een uur, en het is nu, dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen en zij die deze hebben gehoord, zullen leven'. Het uur waarover hier gesproken wordt, waarin de 'doden in de zonde' de stem van de Zoon van God hebben gehoord, heeft reeds een periode van meer dan bijna 2000 jaren geduurd en duurt nog voort. En zeker als deze eerste ure dus wordt verlengd is het niet moeilijk dat van een tweede ure, die betrekking heeft op opstanding, aangenomen wordt dat ze ook een verlengde periode betekent. En verder, inplaats van te zeggen dat allen die in hun graven zijn tevoorschijn zullen komen in de algemene opstanding, maakt de Heer duidelijk onderscheid tussen het goede en het kwade, waarbij Hij laat zien dat de eersten zullen komen tot [de] opstanding van [het] leven, de laatsten tot [de] opstanding van [het] oordeel - de ene opstanding volledig onderscheiden van de andere.

⁴ Verderop zullen we de tijd zien die zal verlopen tussen de twee opstandingen.

In het evangelie van Lucas (14:13, 14), waar de Heer at ten huize van een van de oversten van <de> farizeeën zei Hij tot hem: 'Maar wanneer u een maaltijd aanricht, nodig armen, verminkten, kreupelen en blinden; en u zult gelukkig zijn, omdat zij u niet kunnen vergelden; want het zal u worden vergolden in de opstanding van de rechtvaardigen'. Deze uitspraak bestemt de opstanding van de rechtvaardigen duidelijk als een gescheiden gebeurtenis van de opstanding van de

4 'Zij die het goede gedaan hebben' betekent natuurlijk niet dat er iets goeds in henzelf is want, 'er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één' (Rom. 3:12); maar zij die, gerechtvaardigd door het geloof in Christus en zijn volbracht werk, als gevolg daarvan wandelen in praktische godsvrucht (1 Joh. 3:7).

goddelozen of de onrechtvaardigen. Waarom zou de Heer zo'n taal gebruiken als een opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen zonder onderscheid bedoeld was? En hoe kon het de opstanding der rechtvaardigen genoemd worden, als allen tegelijk zullen worden opgewekt om geoordeeld te worden?

Matt. 27:52 vermeldt ook een gebeurtenis die plaats vond direct na de dood van Christus. 'En de graven werden geopend en vele lichamen van de ontslapen heiligen werden opgewekt en zij gingen uit de graven na zijn opwekking en kwamen in de heilige stad en verschenen aan velen'. We hebben geen verslag wat van deze heiligen later werd en waar de Schrift zwijgt is het goed voor ons eveneens te zwijgen, maar het toont ongetwijfeld aan dat een opstanding van bepaalde heiligen van en van tussen de doden reeds heeft plaats gevonden. Hierin, evenals in de opstanding van Christus, hebben we een ander voorbeeld van wat zal gebeuren wanneer de Heer komt.

Het boek de Openbaring spreekt zo positief en duidelijk betreffende deze belangrijke waarheid van 'de eerste opstanding', dat het vreemd lijkt dat iemand die belijdt voor het woord van God te buigen maar enige twijfel erover zou kunnen hebben. Ik zal het gehele gedeelte dat er betrekking op heeft aanhalen.

'En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven; en [ik zag] de zielen van hen die om het getuigenis van Jezus en om het woord van God onthoofd waren, en die het beest of zijn beeld niet hadden aanbeden en niet het merkteken aan hun voorhoofd en aan hun hand ontvangen hadden; en zij werden levend en regeerden met Christus duizend jaren. De overigen van de doden werden niet levend voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Gelukkig en heilig is hij die aan de eerste opstanding deel heeft; over dezen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en met Hem <de> duizend jaren regeren' (Openb. 20:4-6).

U zult bemerken dat in deze verzen de uitdrukking 'de eerste opstanding' tweemaal voorkomt en alleen al het feit van het gebruik van het woord 'eerste' impliceert 'een tweede'. Zij die deel hebben aan deze opstanding worden 'gelukkig en heilig' genoemd. Hoe kon de Geest van God zo'n taal gebruiken als de gehele mensheid werd bedoeld? Niets kon duidelijker zijn dan dat het alleen over de heiligen gaat - over hen die, terwijl ze op aarde waren hun verloren toestand hebben ontdekt, het getuigenis van God betreffende zijn Zoon geloofden, gerechtvaardigd werden, in het geloof ontslapen zijn en tevoorschijn komen, gelukkig en heilig, voor de opstanding ten leven. De overigen van de doden zoals deze schriftplaats zo duidelijk stelt, 'werden niet levend voordat de duizend jaren voleindigd waren.'

De rechtvaardigen, die opgewekt zijn bij de eerste opstanding, regeren duizend jaren met Christus, de duur van zijn koninkrijk en heerlijkheid waarvan we in een andere verhandeling meer zullen zien, de overigen van de doden - de onrechtvaardigen, de goddelozen - blijven in hun graven tot aan het einde van die periode, wanneer zij worden opgewekt voor het oordeel en voor Hem die op de grote witte troon zit worden gebracht en dan in de poel des vuurs worden geworpen (Openb. 20:11-15). 'Gelukkig en heilig is hij die aan de eerste opstanding deel heeft' (Openb. 20:6).

We moeten ons nu wenden tot sommige details die verbonden zijn met deze waarheid, die in het begin moeilijkheden kunnen lijken op te leveren voor iemand die ze niet heeft overdacht; want wij zijn zeer geneigd om tot het Woord van God te naderen vol van onze eigen gedachten en zijn dus niet voorbereid om te ontvangen wat Hij ons heeft mede te delen. Geoefend in traditie zijn we heel traag om de omvang van God's gedachten, wat dit en andere waarheden van de Schrift betreft, te begrijpen.

Nu, we lezen niet alleen van twee opstandingen die volkomen in tijd verschillen en verschillende groepen personen omvatten, maar als we zorgvuldig het gedeelte overwegen, waarbij we reeds in verband met

andere hebben stil gestaan, dan vinden we dat de eerste opstanding niet op éénzelfde tijdstip zal plaats vinden, d.w.z. dat zij die er deel aan hebben niet alleen heiligen zijn die vóór de komst van Christus voor zijn volk zijn ontslapen en op dat moment worden opgewekt, maar ook zij die sterven tussen die gebeurtenis en het begin van zijn regering, terwijl de laatsten juist daarvóór worden opgewekt

Laat mij dit vollediger uitleggen. We hebben reeds gezien dat wanneer de Heer neerdaalt in de lucht voor zijn heiligen dat allen zullen worden weggenomen - de doden opgewekt, de levenden veranderd. 'Die van Christus zijn, bij zijn komst' zullen worden opgewekt (1 Kor. 15:23) en zij die niet ontslapen zijn maar leven en overblijven, 'zullen allen worden veranderd' (1 Kor. 15:51) Maar nadat dit heeft plaats gevonden en voorafgaande aan het tevoorschijn komen van Christus om te regeren zal een korte maar heel verschrikkelijke periode van verdrukking verlopen, weergaloos vanwege haar afgrijzen in de geschiedenis van de wereld (Matt. 24:21, 22; Op. 3:10), gedurende welke tijd het beest en de valse profeet zullen worden geopenbaard en de afval zal plaats vinden, details waarover we later zullen spreken.

Terwijl deze dingen zullen gebeuren zal de Geest van God een nieuw getuigenis van Jezus onder de Joden (de christenen zijn dan opgenomen) verwekken en vreselijke vervolgingen zullen het gevolg zijn. De uitwerking hiervan wordt gezien in Op. 6:9-11, 'En toen het [Lam] het vijfde zegel opende, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren om het woord van God en om het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luider stem en zeiden: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt u ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit kled gegeven; en hun werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook hun medeslaven en hun broeders die gedood zouden worden evenals zij, voltallig zouden zijn.'

U zult hier opmerken dat er in die tijd twee groepen van lijdensgenoten zijn, martelaren voor de zaak van de waarheid. De eerste wordt in het

visioen gezien in een toestand zonder lichaam - zielen onder het altaar die roepen tot de Heer om wraak op hun vijanden (een roep die wijst op hun Joods karakter, christenen wordt geleerd hun vervolgers te zegenen, etc.) en hen wordt gezegd te rusten totdat hun medeslaven en hun broeders (waarschijnlijk uit de volken en de Joden) evenals zij gedood zouden zijn. Als we deze verzen met de 41 beschrijving van de eerste opstanding in Op. 20:4 vergelijken, waarnaar we reeds hebben gekeken, dan zullen we vinden dat deze twee groepen heilige martelaren opnieuw naar voren worden gebracht, onderscheiden van hen die opgewekt en veranderd zijn bij de komst van Christus in de lucht. Het is allemaal in de meest volmaakte orde.

Eerst, 'En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven'. ⁵ Dit zijn de hemelse heiligen, - overeenkomend met hen die voorgesteld worden door de vierentwintig oudsten (hfst. 4, 5 etc.) die verheerlijkt zijn bij de komst van Christus in de lucht, - die hier gezien worden op de tronen van het duizendjarige rijk terwijl hen het oordeel gegeven wordt. 'Weet u niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen?' (1 Kor. 6:2).

Ten tweede, 'Ik zag de zielen van hen die om het getuigenis van Jezus en om het woord van God onthoofd waren', die overeenkomen met de eerste groep martelaren van het vijfde zegel (Openb. 6:9), bijna worden voor beide dezelfde woorden gebruikt.

Ten derde, 'En die het beest of zijn beeld niet hadden aanbeden en niet het merkteken aan hun voorhoofd en aan hun hand ontvangen hadden', die corresponderen met de medeslaven en hun broeders

5 In Dan. 7:9 worden de tronen vermeld, maar niet in gebruik genomen. De correcte vertaling van het gedeelte is, 'Terwijl ik bleef toekijken werden tronen opgesteld' (niet 'neergeworpen' Ki. Ja.), en een Oude van dagen zette Zich neder' etc. hoewel het volkomen waar is, zoals andere Schriftplaatsen aantonen, dat vele tronen zullen worden neergeworpen wanneer Christus het koninkrijk opneemt (Ps. 2; Jes. 24:21-23).

die gedood zouden worden uit Openbaring 6:11, waarop de andere martelaren moeten wachten.

Let nu op, zij die op de tronen zitten hebben reeds verheerlijkte lichamen, en zijn gereed om te oordelen; maar de beide groepen martelaren worden in het visioen nog gezien in een van het lichaam ontdane toestand. 'Ik zag de zielen zegt de profeet; maar aan het slot van het vers lezen we, 'en zij werden levend en 42 regeerden met Christus duizend jaren'. Deze drie groepen delen de hemelse zegening gedurende de duizendjarige regering, zij leven en regeren met Christus (Zie ook vs. 6). Maar de overigen van de doden werden niet levend voordat de duizend jaren voleindigd waren. DIT IS DE EERSTE OPSTANDING.

'Christus' is 'de eersteling' (1 Kor. 15:23) en de 'eerste opstanding' omvat niet alleen hen die zijn ontslapen als Hij komt voor de zijnen in de lucht, maar ook de twee groepen van heilige martelaren die op aarde zijn gedurende de vreselijke moeilijkheden en de grote verdrukking die zal plaatsvinden tussen die gebeurtenis en zijn openbaring in kracht om te regeren, in feite het geheel van de heiligen die in de dood gaan vanaf Adam tot aan het millennium. Deze toekomstige martelaren zullen hun leven opgeven zoals vele heiligen van vroeger, opdat zij een betere opstanding zouden verkrijgen (Hebr. 11:35). De overigen van de doden, d.w.z., zij die in hun zonden sterven zoals we reeds gezien hebben, blijven in het graf tot aan het einde van het duizendjarige koninkrijk, het einde van de wereld, wanneer zij tevoorschijn zullen komen bij de opstanding ten oordeel (Joh. 5:29; Op. 20:5).

Dan. 12:2 heeft voor sommigen een moeilijkheid opgeleverd: 'Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen'. etc. Als u het eerste vers zorgvuldig leest zult u zien dat het hier niet gaat om een letterlijke opstanding, maar dat figuurlijk gesproken wordt over het herstel van de Joden, de bevrijding van enkelen uit de moeilijke tijd - de grote verdrukking - terwijl oordeel het deel van de anderen is. Let

er op dat de woorden 'Uw volk' tweemaal voorkomt (vs. 1). Dit is niet de enigste schriftplaats waar zo over het herstel van Israël gesproken wordt. In Ezech. 37 worden zij vergeleken met dorre beenderen die tot leven komen, die uit hun graven te voorschijn worden gebracht en in hun eigen land geplaatst worden (vs. 1-14). Ook in Ps. 68:23 : 'Ik breng (mijn volk) weder uit de diepten der zee'.

'Maar, zal iemand zeggen: Hoe worden de doden opgewekt en met wat voor lichaam komen zij? Dwaas! Wat u zaait, wordt niet levend, tenzij het sterft; en wat u zaait, niet het lichaam dat zal worden zaait u, maar slechts een korrel, hetzij van tarwe of van één van de andere [granen]. Maar God geeft er een lichaam aan zoals Hij heeft gewild, en aan elk van de zaden een eigen lichaam. Alle vlees is niet hetzelfde vlees, maar een ander is [dat] van mensen, en een ander is [het] vlees van dieren, en een ander is [het] vlees van vogels, en een ander [dat] van vissen. En er zijn hemelse lichamen en aardse lichamen, maar de heerlijkheid van de hemelse [lichamen] is verschillend, en die van de aardse is verschillend. [Er is] een andere heerlijkheid van [de] zon, en een andere heerlijkheid van [de] maan, en een andere heerlijkheid van [de] sterren; want [de ene] ster verschilt van [de andere] ster in heerlijkheid. Zo is ook de opstanding van de doden. Er wordt gezaaid in vergankelijkheid, er wordt opgewekt in onvergankelijkheid; er wordt gezaaid in oneer, er wordt opgewekt in heerlijkheid; er wordt gezaaid in zwakheid, er wordt opgewekt in kracht; er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid, er wordt een geestelijk lichaam opgewekt. Als er een natuurlijk lichaam is, dan is er ook een geestelijk [lichaam]' (1 Kor. 15:35-44).

Bij God zijn alle dingen mogelijk en Hij die door zijn eigen sterke kracht onze Heer Jezus uit de doden opwekte zal deze machtige handeling zeker voltooien en al de zijnen die ontslapen zijn opwekken om bij en gelijk aan zijn Zoon in heerlijkheid te zijn (1 Kor. 4:14). Het doet er niet toe waardoor of waar God's volk ontslaapt, of hun lichamen in het graf of in de diepten der oceaan zullen gaan, 'want wij weten, dat als onze aardse tent waarin wij wonen, afgebroken wordt, wij een gebouw van

God hebben, een huis niet met handen gemaakt, een eeuwig [huis], in de hemelen' (2 Kor. 5:1).

Hoe gezegend voor de christen als hij bij het geopende graf 44 staat en er in neergedaald een doods-kist ziet die de vergankelijke overblijfselen van een dierbare geliefde bevat, van één die in Christus ontslapen is, om in staat gesteld te worden om over dit toneel van smart en dood heen te zien en te weten dat de heengegane 'het verblijf in het lichaam verlaten heeft en bij de Heer inwoont' (vs. 8) Ook om te weten dat op ieder ogenblik het welkomstgeluid van de stem van de Meester in de lucht gehoord kan worden, wanneer iedere ontslapen en iedere levende heilige opgenomen zal worden en in een moment aan zijn gezegend beeld gelijkvormig zal worden gemaakt; zo om 'altijd met de Heer te zijn'. 'Dan zal het woord uitkomen dat geschreven staat: 'De dood is verslonden tot overwinning', 'Waar is, dood, uw prikkel? Waar is dood, uw overwinning?' De prikkel nu van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet. Maar God zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Heer Jezus Christus!' (1 Kor. 15:54-57).

Hoe kostbaar om als het voorwerp van onze harten in de heerlijkheid van God die Gezegende te hebben, die kon zeggen, 'Ik ben de opstanding en het leven', die aan het graf van Lazarus als een mede gevoelend mens kon wenen, maar die de sterke macht van God aan de dag kon leggen, want Hij was en is de Zoon van God, door hem uit de doden op te wekken.

Een Joodse sekte, genaamd de Sadduceeën, in de dagen van Christus op aarde, ontkende de opstanding helemaal. Het antwoord van onze Heer op een vraag die door hen gesteld werd, is de aandacht waard bij het overdenken van dit onderwerp. Hij zei tot hen, 'De zonen van deze eeuw trouwen en worden uitgehuwelijkt. Zij echter die het waard geacht zijn deel te hebben aan die eeuw en aan de opstanding uit [de] doden, trouwen niet en worden niet uitgehuwelijkt, want zij kunnen ook niet meer sterven; want zij zijn aan engelen gelijk en zijn zonen van God, daar zij zonen van de 45 opstanding zijn. Dat nu de doden worden

opgewekt heeft ook Mozes aangeduid bij de braamstruik, als hij [de] Heer noemt 'de God van Abraham en de God van Izaäk en de God van Jacob; Hij nu is niet een God van doden maar van levenden; want voor Hem leven zij allen' (Luc. 20:34-38).

Ook Paulus waarschuwt Timotheüs, in zijn schrijven, 'Onttrek je aan ongoddelijk gezwets; want zij zullen voortgaan tot toenemende goddeloosheid en hun woord zal als kanker voortwoekeren. Onder hen zijn Hymenéus en Filétus, die van de waarheid zijn afgeweken door te zeggen dat <de> opstanding al heeft plaats gehad en die het geloof van sommigen omverwerpen' (2 Tim. 2:16-18).

Ik kan het schrijven over dit wonderbare onderwerp niet eindigen zonder u te vragen, mijn lieve lezer, als de dood u vandaag zou overvallen, bent u dan bereid te gaan? Zou u onder hen zijn die tevoorschijn zullen komen bij de eerste, de heerlijke opstanding? Of bent u nog in uw zonden, nog onder het oordeel van God? Indien in de laatste toestand van dit toneel opgeroepen, dan moet uw deel zijn om tevoorschijn te komen bij de opstanding ten oordeel en om geworpen te worden in de poel van vuur. Er is slechts één weg ter bevrijding van zo'n lot en dat is door geloof in de Zoon van God die op het kruis als de zonedrager geoordeeld werd (2 Kor. 5:21).

Hoe stralend zal de opstandingsmorgen
voor al de heiligen doorbreken!
De Heer Zelf zal dan terugkomen,
om zijn vrijgekochte gemeente mee te nemen.
We kunnen niet lang stilstaan bij het graf,
De opstandingsdag
Schijnt voor het geloof stralend, over haar somberheid heen,
Christus' heerlijkheid te ontplooien.

De afval

Het is een zeer verspreide en aanvaarde leer geweest onder diegenen die de naam van Christus belijden, dat de wereld beter zal worden en dat de prediking van het tegenwoordige evangelie door God gebruikt zal worden voor de bekering van de wereld en voor het oprichten van een geestelijk koninkrijk van Christus in de harten van de mensen. Duizenden die tevreden zijn met een oppervlakkige kijk op de zaak hebben geaccepteerd wat hun leraars hen hebben onderwezen, terwijl ze de vermaning 'beproeft alles' (1 Thess. 5:21) vergeten en nooit werkelijk het Woord van God voor zichzelf hebben onderzocht.

Sommigen die de volgende bewering lezen kunnen in het begin verbaasd zijn, maar het is niettemin waar, er is geen enkele Schriftplaats, van Genesis tot de Openbaring, die ooit de gedachte laat doorschemeren dat de wereld gedurende de tegenwoordige bedeling beter zou worden, maar er zijn verscheidene die juist het omgekeerde verklaren.

Het is volkomen waar dat het koninkrijk van Christus over de hele wereld zal worden opgericht, maar niet op een geestelijke wijze in de harten van allen (hoewel ongetwijfeld grote aantallen uit de volken, zowel als geheel Israël, dan gered zullen zijn - Jes. 11:9; Hebr. 8:10-12), maar in werkelijke kracht en heerlijkheid, terwijl alle koningen voor Hem zullen neervallen en alle volken Hem zullen dienen. Maar dit zal niet tot stand gebracht worden door de prediking van het evangelie der genade van God, maar door de tentoonspreiding van Gods macht in oordeel.

Het doel van de prediking van het evangelie nu is niet om de wereld te bekeren, maar om 'uit [de] volken een volk aan te nemen voor zijn naam' (Hand. 15:14) God redt geen mensen voor aardse zegening, maar neemt een hemels volk aan voor hemelse zegening (1 Kor. 15:48), niet om de naties te onderwerpen tot het geloof in Christus, maar om een gezelschap uit Joden en heidenen tot Christus in de heerlijkheid te vergaderen, als zijn lichaam en zijn bruid, door de Heilige Geest die van de hemel gezonden is (1 Kor. 12; Ef. 1:22, 23).

Wanneer de Heer afdaalt en zijn heiligen worden opgenomen om Hem in de lucht tegemoet te gaan zal het tegenwoordige getuigenis der genade, het evangelie van de heerlijkheid van Christus, zoals de apostel Paulus het uitdrukkelijk noemt, 'mijn evangelie', ophouden (Rom. 2:16; 2 Tim. 2:8). Dan zal gedurende een korte periode, - waarnaar we meer dan eens reeds in deze verhandelingen hebben verwezen, die zal verlopen tussen de opname van de heiligen en hun openbaring in heerlijkheid met Christus als Hij komt om te regeren, - een nieuw getuigenis uitgaan en het evangelie van het koninkrijk ⁶ worden gepredikt als een getuigenis tot alle volken en dan zal het einde (d.w.z. van de eeuw, niet van de wereld) komen (Matt. 24:14).

Nu terwijl God in genade in de tegenwoordige tijd een volk aanneemt, de christenen, wordt de wereld zelf steeds slechter. Oplevingen van de waarheid hebben in verschillende perioden plaats 48 gevonden sinds Christus gekruisigd werd en van dit toneel werd uitgeworpen, maar de wereld zelf, de massa, wentelt zich in de zonde. Het belijdende christendom dat zichzelf in een vorm van godsvrucht hult maar de kracht

6 De prediking van het koninkrijk van God is in begrepen in de tegenwoordige blijde boodschap en zij die nu geloven zullen in de hemelse sfeer er van worden geopenbaard wanneer die aan de dag wordt gelegd. Maar het evangelie van het koninkrijk waarover hier gesproken wordt zal het getuigenis zijn dat het koninkrijk binnenkort openlijk gevestigd zal worden in de handen van Christus, wiens rechten nu door de wereld volledig worden afgewezen.

er van verloochent, zondigt tegen het licht en Gods lankmoedigheid en genade.

In de brieven aan Timotheüs hebben we een plechtig getuigenis betreffende de eindtoestand van het (zogenaamde) christendom. In 1 Tim. 4:1 lezen we, 'De Geest nu zegt uitdrukkelijk, dat in [de] latere tijden sommigen van het geloof zullen afvallen', (niet tot het geloof komen), 'terwijl zij zich zullen bezighouden met verleidende geesten en leringen van demonen', etc. In 2 Tim. 3:1, 'Maar weet dit, dat er in [de] laatste dagen zware tijden zullen zijn'... (vs. 13). 'Maar boze mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger voortgaan (niet van beter tot beter), 'terwijl zij misleiden en misleid worden' (2 Tim. 4:3). 'Want er zal een tijd zijn dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar hun eigen begeerten voor zichzelf leraars zullen verzamelen om zich het gehoor te laten strelen; en zij zullen het oor van de waarheid afkeren en zich tot de fabels wenden'. Uit 1 Joh. 4:3 zien we dat de geest van de antichrist reeds in de wereld was in die vroege tijd en Paulus herinnert de Thessaloniërs er aan als hij hun schrijft dat 'de verborgenheid van de wetteloosheid al werkte' (2 Thess. 2:7).

Al dit kwaad is op dit moment rondom ons aan het werk, dagelijks wint het grond en de mensen worden verleid in de maalstroom van dwaling en bedrog. Rationalisme, ritualisme, Romanisme, ongeloof (waar tegen de heilige in Kol. 2 speciaal wordt gewaarschuwd) maken snelle voortgang. Het woord van God wordt terzijde gezet door de traditie, de leringen van de vaders en de Kerk en krachteloos gemaakt, vaak in twijfel getrokken, soms zelfs 49 ontkend. De mensen worden brutaal in hun verdorvenheid, duizenden die de enige waarborg laten varen, 'Er staat geschreven', worden door de verschrikkelijke stroom meegenomen om ten slotte te ontdekken dat ze buiten de dichte deur der genade zijn gesloten om in het vreselijke oordeel van God te komen. De voorzegde afval (2 Thess. 2) rijpt snel tot een hoogtepunt. Het hart van de mensen, dat zich richt op de vooruitgang van handel, fabricage, beschaving, kunst, wetenschap, militaire en maritieme macht en menselijke religie, heeft geen ruimte voor de ware Christus van God. Massa's worden zo in

beslag genomen door de dingen van dit leven en misleid door satan dat ze geen acht slaan op de waarschuwendende stem van de dienstknechten van God die getrouw zijn waarheid verkondigen en hen waarschuwen om de komende toorn te ontvluchten. De mensen, lieve lezer, moeten partij kiezen voor Christus of voor de antichrist.

Maar voor ik verder ga om te spreken over de antichrist, die één van de voornaamste kenmerken van de afval zal zijn, zal het goed zijn, - teneinde deze zaken te vereenvoudigen ten behoeve van hen die niet erg bekend zijn met dit gedeelte van de waarheid, - om terloops in het kort de profetie van Daniël, gewoonlijk 'de zeventig weken' genoemd, te vermelden, omdat het tijdens het laatst van deze weken is dat de afval zal plaats vinden.

In Daniël 9:24 vinden we, 'Zeventig weken' (d.w.z. jaarweken, 490 jaren) ⁷ 'zijn bepaald over uw volk' (de Joden) 'en over uw heilige stad' (Jeruzalem), 'om de overtreding te voleindigen.... en om eeuwige gerechtigheid te brengen, 'etc.

Deze periode wordt in de volgende verzen in drieën verdeeld - zeven weken, tweeënzestig weken en één week. Gedurende de zeven weken moesten de straten en muren van Jeruzalem herbouwd worden, wat gebeurde zoals omschreven in het boek Nehemia; dan aan het einde van de tweeënzestig weken (dat zijn samen 69 weken) hebben we Messias de Vorst, Christus. Hij kwam in het midden van zijn volk. 'En na de 62 weken zal een Gezalfde worden uitgeroeid, maar het zal niet voor Hemzelf zijn', of zoals de kantlijn het correcter weergeeft 'zal niets hebben' (NBG. 'terwijl er niets tegen Hem is. ') Dit gebeurde ook, in plaats dat de Messias werd aangenomen en zijn koninkrijk opgericht,

7 'Zeventig weken zijn toebedeeld over uw volk en over uw heilige stad, om de overtreding af te sluiten, en om een einde aan de zonden te maken, en om verzoening te doen voor de ongerechtigheid, en om de gerechtigheid van de eeuwen te brengen, en het gezicht en profeet te bezegelen, en om het heilige der heiligen te zalven' (Dan. 9:24.) J. N. D. vert.

werd Hij afgesneden, gekruisigd en had hier beneden niets, maar God wekte Hem op uit de doden aan zijn eigen rechterhand en begon een nieuwe bedeling. De 69 weken zijn afgelopen ⁸ en één week ontbrak om de keten te sluiten.

Wat krijgen we vervolgens? 'Het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten'. Dit is exact wat gebeurde. De Romeinse legers verwoestten Jeruzalem en de tempel. Maar let zorgvuldig op wat God zegt: 'Het volk van de' (of 'een' zoals we het moeten lezen) 'vorst die komen zal'. De vorst die hier vermeld wordt is een vorst die nog niet verschenen is. Daar de Romeinen het volk zijn, volgt hieruit dat de vorst een Romeinse vorst moet zijn. ⁹

Daar Christus afgesneden wordt na 69 weken, wordt de keten van 70 weken verbroken en begint het geheel van de wonderbaarlijke ure van het te voorschijn roepen van de gemeente van God, de bedeling van de grote verborgenheid (Ef. 3:2-11, vs. 32), voordat de 70 weken zijn voltooid - alle tijdsperiodes van de Schrift hebben betrekking op de aarde of het aardse volk Israël, - terwijl de tegenwoordige 2000 jaar niet meegerekend worden in de profetie, maar er ahw. ingelast worden als een hemelse tussenzin tussen de handelingen van God in het verleden

8 De profetie zegt, 'Zeven en tweeënzestig weken', d.w.z. 69 tot op Messias, waarna Hij werd afgesneden. Gedurende ongeveer een halve week werd Hij aangenomen door het overblijfsel, hoewel door de natie verworpen

9 Velen hebben gedacht dat dit de antichrist is, maar dat is het niet. Die zal een Joodse vorst zijn (Dan. 11:36-39), niemand anders zou in staat gesteld worden om zich bij de Joden aan te smeren. Dit is een aparte persoon, het hoofd van het romeinse rijk dat spoedig zal herleven. De twee zullen leiders zijn die nauw verbonden zijn in goddeloosheid en worden in de Openbaring gezien als het beest en de valse profeet, de eerste de Romein (Openb. 19:19, 20) de laatste de antichrist in zijn karakter als de valse profeet. Zij zijn samen verbonden tegen de Christus en zijn volk en zó één in gedragslijn dat het soms moeilijk is ze te onderscheiden..

en in de toekomst met zijn aardse volk. Als de gemeente voltallig zal zijn zullen de heiligen worden opgenomen en de Joden, die nu verstrooid zijn zullen opnieuw op de voorgrond komen. Deze Romeinse vorst zal, zoals het laatste vers van Dan. 9 ons leert, het verbond voor velen (Joden) een week (St. vert. : versterken) of (zwaar maken, NBG.) (de ontbrekende verbinding completeert de keten van 70) Aan het einde zal Christus verschijnen om de zegen te brengen van het koninkrijk en eeuwige gerechtigheid.

Het voorwerp van dit verbond zal tweevoudig zijn. De Joden zullen in deze periode in grote getale naar hun eigen land teruggedaan zijn met de hulp van een bepaalde maritieme macht (Jes. 18) en zullen bescherming zoeken van de kant van het grote hoofd in het westen, de Romeinse vorst, ten einde hun tempeldienst uit te oefenen en ook tegen een machtige vijand die in de profetie bekend is als de Assyriër, of de koning van het Noorden (Jes. 10, Dan. 8:23-25; 11:40-45).

Maar in het midden van de zeven jaar zal de vorst (de Romein) zijn verbond met hen verbreken en geholpen door de antichrist, slachtoffer en spijsoffer doen ophouden en een afgod in de tempel plaatsen. Dit is het uur waarover Matt. 24:15-22 spreekt, waarvoor de Heer de discipelen waarschuwt: 'Wanneer u dan de gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan in [de] heilige plaats, - laat hij die het leest, er op letten! - laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen; want er zal dan een grote verdrukking zijn zoals er niet geweest is van het begin van de wereld af tot nu toe en er ook geenszins meer zal komen. En als die dagen niet werden verkort, zou geen enkel vlees behouden worden, maar ter wille van de uitverkorenen (het Joodse overblijfsel) zullen die dagen worden verkort. 'Het plaatsen van de gruwel der verwoesting of afgod in de tempel¹⁰ is het signaal voor directe vlucht van de kant van het godvrezende overblijfsel van Juda te dien dage. Wegens die handeling

10 Daniël 11-21-31 verwijst naar wat Antiochus Epiphanes, gedaan heeft. Het is een voorafschaduwing van de toekomst.

zal God de Assyriër gebruiken als een verwoester, als de roede van zijn toorn om de afvallige Joden te kastijden totdat het oordeel dat Hij heeft vastgesteld zal zijn uitgegoten (Zie ook Dan. 9:27; 12:11).

We vinden een verdere zinspeling op dit verbond in Jes. 28:14-21: 'Daarom hoort het woord van Jahweh, gij spotters, heersers over dit volk in Jeruzalem. Omdat gij zegt: Wij hebben een verbond met de dood gesloten en met het dodenrijk een verdrag gemaakt; wanneer de voortstormende gesel doortrekt, zal hij ons niet bereiken, want wij hebben leugen tot onze schuilplaats gesteld en 53 in bedrog ons verborgen -.... dan zal uw verbond met de dood uitgewist worden en uw verdrag met het dodenrijk zal geen stand houden ; wanneer de voortstormende gesel doortrekken zal, dan zult gij daardoor vertrapt worden.'

Het wordt een verbond met de dood en een verdrag met het dodenrijk genoemd omdat het romeinse rijk, met welks hoofd het verdrag gemaakt is, in haar laatst herlevingsfase, door de macht van satan wordt beziel, terwijl de draak hem zijn macht geeft en zijn zetel (of troon) en groot gezag (Openb. 13:2). Maar het onheilige verdrag wordt verbroken; de tempel van God te Jeruzalem, die in ongeloof is herbouwd, wordt door afgoderij verontreinigd; en de uitvoering van de toorn van God komt tot het uiterste over de Joden. Jacobs benauwdheid is er (het overblijfsel zal er uit gered worden - Jer. 30:7) - de grote verdrukking. De overstromende gesel, een andere term voor de Assyriër, gaat het land door en de Joden worden er door vertreden. Jeruzalem zal een vreselijke belegering ondergaan en ingenomen worden, 'de huizen zullen worden geplunderd en de vrouwen geschonden. De helft van de stad zal wegtrekken in ballingschap, maar de rest van het volk zal in de stad niet uitgeroeid worden. Dan zal Jahweh uittrekken om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg; zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg', etc. (Zach. 14:2.).

Zover wat de leidende kenmerken betreft die verbonden zijn met de opmerkelijke profetie van de 70 weken van Daniël. Laten we nu kijken

naar een verdere beschrijving van oordelen en gebeurtenissen die zullen plaats vinden bij deze verschrikkelijke crisis in de geschiedenis van de wereld, zoals ze gedetailleerd worden in de centrale hoofdstukken van het boek de Openbaring.

Dit wonderlijke boek, de profetie van de gemeente, - dat door veel kinderen van God zo weinig op prijs gesteld of begrepen, zo bedroevend verwaarloosd wordt ondanks de speciale zegen die er mee verbonden is in hoofdstuk 1:3 en 22:7, - ontsluit voor ons de grote krachtsinspanning van de draak, satan, om de macht en het gezag van God en de rechten van zijn Zoon op dit toneel te weerstaan.

Hoofdstuk 4 en 5

Hierin worden, zoals we zagen, de heiligen in hun verheerlijkte toestand in de hemel rondom de troon van God gezien en dan het Lam terwijl Hij de zegels verbreekt van het boek van Gods raadsbesluiten, oordelen, etc..

Hoofdstuk 6

Hierin het begin van de details van de zegels . Dit zijn de verschillende oordelen in het bestuur van God:

- Het eerste - Een grote veroveraar, die overwint zonder bloedvergieten.
- Het tweede - De vrede wordt van de aarde genomen en een vreselijk bloedbad.
- Het derde - Grote schaarste, hongersnood volgt vaak op oorlog.
- Het vierde - Vier zware gerichten over het vierde deel van de Romeinse aarde, gelijk aan die van Ez. 14:21 dat over Jeruzalem komt.

- Het vijfde - Het visioen van de zielen van martelaren die geslacht waren om hun getuigenis. Zij roepen om wraak, wat hun Joodse karakter aantoont en hen wordt gezegd te wachten op anderen die ook gedood zouden worden tijdens de laatste halve week.
- Het zesde - Vreselijke beroering van het gezag en de machten, zodat de mensen voorbarig denken dat de grote dag van de wraak van het Lam gekomen is.

Vergelijk Matt. 24:6-10, het begin van de weeën.

Hoofdstuk 7

Is een onderbreking in het handelen van God en laat zijn bewaring zien van een afgemeten aantal uit de twaalf stammen van Israël en ook van een grote menigte uit de volken door de grote verdrukking, voor de zegen van het duizendjarige rijk op aarde.

Hoofdstuk 8

De opening van het zevende zegel, stilzwijgen in de hemel gedurende een half uur. Zeven engelen met zeven bazuinen. Christus wordt gezien in engelen gedaante.

De eerste vier bazuinen klinken. Vreselijke oordelen, die hoofdzakelijk vallen op de welvaart, handel, gevestigde macht, etc., in het westelijk deel van het Romeinse rijk wat waarschijnlijk bedoeld wordt met het derde deel en verschillende keren vermeld wordt.

Hoofdstuk 9

De oordelen van de vijfde en de zesde buzuin, of het eerste en tweede wee.

- De eerste. Satanische misleiding over de Joden, waarschijnlijk verbonden met de antichrist, terwijl de verzegelden worden bewaard. `
- De tweede. Reusachtige legers van 'paardmensen' uit de richting van de Eufraat die de volken, die vanwege hun afgoderij en andere zonden worden geoordeeld, overwinnen en vernietigen. Waarschijnlijk de macht van de Assyriër, de roede van Gods wraak (Jes. 10). Het derde deel van de mensen wordt gedood (vs. 18).

Hoofdstuk 10

Jahweh, in de gedaante van een engel, maakt het nabij zijn van de voleindiging van de 'verborgenheid van God' - Zijn lankmoedigheid met de mensen, het verdragen van het kwaad in de wereld in plaats van het toedienen van onmiddellijk oordeel, het toestaan dat de rechtvaardigen ondertussen lijden - en de onderwerping van alle volken aan Hem bekend.

Hoofdstuk 11

De bewaring van de Joodse aanbidders. Twee profeten of getuigen die getuigen van God's recht op de aarde gedurende de laatste halve week worden aan het einde er van door het beest gedood.

De zevende bazuin of het derde wee. De aankondiging van de oprichting van het koninkrijk van Christus, ingeleid door zijn persoonlijk oordeel van de levenden en eindigend met het oordeel van de doden. De dag van de Heer (vs. 15-18). Vers 19 begint met nieuwe details.

Hoofdstuk 12

Het visioen van de geboorte van een mannelijk kind, Christus, die wordt weggerukt tot God. Oorlog in de hemel. Satan, gezien als de draak, wordt uit zijn tegenwoordige sfeer op de aarde geworpen, hij heeft

grote grimmigheid en maakt oorlog met het getrouwe overblijfsel van de Joden gedurende de laatste halve week.

Hoofdstuk 13

Het opstijgen van de twee beesten:

- Het eerste, het Romeinse rijk, herleeft en ontvangt gezag van de draak voor de laatste halve week.
- Het tweede, het antichristelijke beest of de antichrist. Een directe nabootsing van Christus. Het oefent al het gezag van het eerste beest uit, waarbij het grote misleidende wonderen doet.

Hoofdstuk 14

Zeven visioenen:

1. Het eerste. Het Joodse overblijfsel verbonden met het Lam, de eerstelingen voor de zegen van het duizendjarige rijk. Onderscheiden van de 144.000 van hfst. 7. Daar zijn ze uit alle twaalf stammen, hier alleen uit de twee (vs. 1-5).
2. Het tweede. De aankondiging van het eeuwig evangelie, d.w.z. van de boodschap die vanaf het begin werd bekend gemaakt. De 57 oproep tot de mensen om God te vrezen en uit te zien naar de oprichting van het koninkrijk van Christus en op te houden met afgoderij en met de antichrist etc. (vs. 6, 7).
3. Het derde. De aankondiging van de val van Babylon, d.w.z. van het geestelijk Babylon, het religieuze verderf (vs. 8).
4. Het vierde. De bedreiging met eeuwig oordeel en kwelling van ieder die het beest en zijn beeld zou aanbidden, of zijn merkteken openlijk of in het geheim zou ontvangen (vs. 9-12).

5. Ten vijfde. Zegen voor hen die in de Heer sterven van nu aan (vs. 13).
6. Het zesde. De Zoon des mensen oogst de aarde terwijl Hij de volken scheidt (vs. 14-16).
7. Het zevende. Het oogsten van de trossen van de wijnstok van de aarde en het treden van de wijnpersbak van de grimmigheid van God. Oordeel over Israël dat in openlijke afval is onder de antichrist, etc. (vs. 17-20).

Hoofdstuk 15

- Visioen van de zeven engelen met de laatste plagen waarmee de grimmigheid van God voleindigd is (vs. 1).
- Visioen van de martelaren van het overblijfsel die in de grote verdrukking geweest zijn, overwinnend en triomferend (vs. 2-4).

De voorbereiding van de zeven engelen om het oordeel uit te voeren.

Hoofdstuk 16

Het uitgieten van de zeven fiolen of schalen vol van de grimmigheid van God. Vergelijk de plagen van Egypte (Ex. 7-12).

De eerste vier schalen vallen op dezelfde doelen als de eerste vier bazuinen, maar niet zoals die, beperkt tot het derde deel. Let op de herhaalde mededeling 'MENSEN'.

De vijfde. Een verschrikkelijk oordeel over het Romeinse rijk.

De zesde. Het opdrogen van de rivier de Eufraat en het bijeenbrengen van de koningen van de gehele bewoonbare wereld door satanische werking naar Armageddon als voorbereiding voor de oorlog van de grote dag van God de Almachtige.

De zevende. In de lucht. Verschrikkelijke beroering van de Europese beschaving, etc. Babylon wordt in herinnering gebracht. Een grote hagelstorm, vreselijke uitstorting van Gods grimmigheid.

Deze vreselijke oordelen leiden tot lastering van God van de kant van de mensen (vs. 9, 11, 21).

Hoofdstuk 17

Het gezicht van een vrouw, schitterend uitgedost, die zit op een scharlakenrood beest en op haar voorhoofd was een naam geschreven, 'Verborgenschap, het grote Babylon, de moeder van de hoeren en van de gruwelen van de aarde'. Een beeld van het geestelijk verderf, het middelpunt Rome, gedragen door het civiele gezag, het beest (of het hoofd van het herstelde Romeinse rijk) en de tien horens (tien koningen) tot aan het uur van haar oordeel en dan door hen verwoest. Het is de valse vereniging van Kerk en Staat.

Hoofdstuk 18

De verwoesting van Babylon hier gezien in het beeld van een machtige stad, verrijkt door ongeoorloofde handel met de koningen en kooplieden etc. van de aarde, dat het oordeel van God ontvangt.

Hoofdstuk 19

Vijf visioenen:

1. Het eerste. Een grote menigte in de hemel prijst God voor zijn oordelen over het valse en goddeloze religieuze systeem van de wereld, etc.
2. Het tweede. De bruiloft van het Lam. De bruid, de vrouw van het Lam, de gemeente van God. De vrienden geroepen tot het bruiloftsmaal, waarschijnlijk de heiligen van het Oude Testament.

3. Het derde. De hemel geopend en het visioen van Christus gereed om een oordeel in oorlog uit te oefenen over het beest en de 59 koningen van de aarde die opgesteld staan aan het hoofd van de militaire macht van westelijk Europa tegen Hem. De legers die Hem volgen, de hemelse heiligen (Hfst. 17:14).
4. Het vierde. De vogels geroepen tot de grote maaltijd van God.
5. Het vijfde. Snel oordeel over het beest en de valse profeet (of antichrist) die bij hem is, beiden worden levend in de poel van vuur geworpen. De overigen, de legers, gedood.

We kunnen van de inhoud van de overblijvende hoofdstukken van de Openbaring later nota nemen bij de behandeling van het millennium en de eeuwige toestand.

Gaan we nu naar de tweede brief aan de Thessaloniërs, waar we veel details vinden van de omstandigheden die met de afval zijn verbonden - een gedeelte waarnaar we reeds hebben verwezen bij het aantonen van de opname van de hemelse heiligen.

‘Wij vragen u echter, broeders, in verband met de komst van onze Heer Jezus Christus en onze bijéénvergadering tot Hem, dat u niet [zo] snel in uw denken geschokt of verschrikt wordt, noch door geest, noch door woord, noch door brief als van ons, alsof de dag van de Heer al aangebroken zou zijn. Laat niemand u op enigerlei wijze bedriegen, want [die komt niet] als niet eerst de afval gekomen is en de mens van de zonde geopenbaard is, de zoon van het verderf, die zich verzet en zich verheft tegen al wat God heet of een voorwerp van verering is, zodat hij in de tempel van God gaat zitten en zichzelf vertoont dat hij God is’ (2 Thess. 2:1-4).

De apostel vraagt de heiligen in Thessalonika om in verband met de komst van onze Heer Jezus Christus en van onze opname om Hem in de lucht te ontmoeten, dat ze op geen enkele wijze door niemand moesten worden geschokt of verschrikt alsof de dag van Christus (of van ‘de

Heer') d.w.z. de dag van oordeel reeds gekomen was. Het blijkt dat zelfs een anonieme brief met dit doel aan hen was gezonden, die voorgaf van de apostel en zijn mede dienstknechten afkomstig te zijn (vs. 2). Van te voren zouden zij allen bijéénvergaderd zijn tot Hem, opgenomen zijn om Hem in de lucht te ontmoeten en ook zou de afval komen en de mens der zonde, de zoon van het verderf zou worden geopenbaard. Al deze gebeurtenissen moesten eerst plaats vinden. De Joden zouden teruggaan naar hun eigen land, de tempel van God herbouwen en de wetteloze aannemen, de valse messias die in zijn eigen naam zou komen (Joh. 5:43) en wiens komst is naar [de] werking van de satan met allerlei kracht en tekenenen wonderen van [de] leugen en met allerlei bedrog van [de] ongerechtigheid voor hen die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet hebben aangenomen om behouden te worden (vs. 9, 10).

Satan verblindt en misleidt de gedachten en de harten van de mensen nu opdat het licht van het evangelie van de heerlijkheid van Christus niet zou schijnen in hun harten en zij behouden zouden worden. In deze komende ure van beproeving zal God gerechtelijk handelen en 'een werking van de dwaling om de leugen te geloven' zenden 'opdat allen geoordeeld worden die de waarheid niet hebben geloofd, maar een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid' (vs. 11, 12) Als de mensen Christus niet willen aannemen, moeten ze de antichrist aannemen, als zij niet voor Gods waarheid willen buigen zal misleiding (of een werking van dwaling) worden gezonden en zullen ze buigen voor de 'leugen' van satan.

Deze mens der zonde, die zichzelf bedrieglijk heeft verhoogd onder Gods aardse volk, verzet en verheft zich tegen al wat God heet of een voorwerp van verering is en gaat in de tempel van God te Jeruzalem zitten en vertoont zichzelf dat hij God is. Dit zal één van de culminerende handelingen van goddeloosheid zijn die door deze aardsleider van duivelskunst bedreven wordt op de aarde, het (de kop opsteken ?) van de schrikwekkende verborgenheid van de wetteloosheid, dat het oordeel van God zal doen neerkomen. 'Herinnert u zich niet', vervolgt

de apostel, 'dat ik u dit gezegd heb, toen ik nog bij u was? En nu, u weet wat hem tegenhoudt, opdat hij geopenbaard wordt op zijn tijd. Want de verborgenheid van de wetteloosheid werkt al. Alleen hij die nu tegenhoudt, [blijft] totdat hij weggenomen wordt. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden, die de Heer <Jezus> zal verteren door de adem van zijn mond en te niet doen door de verschijning van Zijn komst' (vs. 5-8).

Hier wordt ons duidelijk het feit geopenbaard dat er een kracht is die de toenemende stroom kwaad weerstaat, maar dat op een bepaald ogenblik deze kracht zal ophouden met tegen te houden. De verborgenheid van de wetteloosheid was reeds begonnen te werken in de dagen van de apostel en was sindsdien in verschillende vormen voortgegaan, het werd steeds slechter, maar er is één die het uitbarsten van het verschrikkelijke kwaad weerhoudt. Ik twijfel er niet aan dat de Eén waarover gesproken wordt de Geest van God is die het kwaad tegenhoudt zowel door de machten die er zijn, die hoewel door God verordineerd (Rom. 13:1, 2) tenslotte onder 62 het gezag van satan vallen en ook als een goddelijk Persoon die woont in de gemeente van God. Dit laatste zal ophouden bij de opname van de heiligen, het eerste zal, naar ik denk, waarschijnlijk een korte periode voortduren, mogelijk tot het uitwerpen van satan, de grote draak, naar de aarde.

Terwijl hij zijn plaats in de hoge verliest als de beschuldiger van de broederen die zich verzet tegen de voorspraak van Christus ten behoeve van hen, zal de duivel dan, neergekomen met grote grimmigheid, zijn macht op aarde uitoefenen en zowel het Romeinse rijk, met aan het hoofd het beest, als ook de antichrist of de valse profeet bezielen. Daar de overblijvende macht aan de kant gezet wordt en het kwaad niet langer in bedwang gehouden wordt zal satan de zaken tot een crisis brengen. De mens der zonde zal worden geopenbaard en komt te voorschijn in zijn ware gedaante, het meesterstuk van satan met een dusdanig bedrog dat als het mogelijk was de uitverkorenen zouden worden misleid (Matt. 24:24). Zij gaan een tijdlang door en ontvangen dan een snel oordeel uit de hand van de Heer (Openb. 19:20).

In de draak, het beest en de valse profeet hebben we een soort satanische drie-eenheid. De draak geeft zijn macht, zijn troon en groot gezag aan het beest, ook een mond die grote dingen en lasteringen spreekt en macht om oorlog te voeren tweeënveertig maanden lang, dat is Daniël's laatste halve jaarweek (Openb. 13:1-10). De uitdrukking 'beest' (of wild dier) wordt zowel toegepast op het Romeinse rijk alsook op het hoofd daarvan, degene die haar gezag uitoefent. Deze individuele persoon komt overeen met de kleine hoorn van Dan. 7:8, 11, 20, 25, waar we opnieuw lezen van een mond die grote dingen spreekt tegen de Allerhoogste. Onder dit verschrikkelijke 63 wezen zullen tien koningen zijn, binnen het territorium van het rijk en die maar één uur gezag als koningen zullen ontvangen met het beest (Openb. 17:12). Dezen hebben enerlei bedoeling en geven hun macht en gezag aan het beest. Hij zal het hoofd zijn van de afval van de volken in het westen, een valse koning der koningen en heer der heren.

Verbonden met dit eerste beest zal er een tweede zijn, dat in Op. 13 gezien wordt met twee horens aan die van een lam gelijk, maar dat spreekt als een draak. Dit is de antichrist, de valse messias, een nabootsing van het ware Lam van God, die in zijn eigen persoon het gezag in het land Israël (waar hij wordt aangenomen door de massa van de Joden als hun vorst), verenigt met het hoofd van de Joodse afval (Openb. 13:11-18) en ook al het gezag van het eerste beest voor hem uitoefent. Ook als de opperleider van de afval van het christendom loochent hij de Vader en de Zoon (1 Joh. 2:22). De mensen zullen in die dagen zo misleid zijn dat ze de draak zullen aanbidden die aan het beest zijn gezag geeft en ook het beest terwijl ze zeggen, 'wie is aan het beest gelijk?' etc. en ook de antichrist die in de tempel van God zit en zich vertoont dat hij God is (2 Thess. 2:4).

Behalve dit leidt de mens der zonde de mensen er toe om een beeld voor het beest te maken en 'het werd hem gegeven aan het beeld van het beest adem te geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken en maken dat allen die het beeld van het beest niet aanbaden, gedood zouden worden. En het maakt dat men aan allen, de kleinen en

de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken geeft op hun rechterhand of op hun voorhoofd; <en> dat niemand kan kopen of verkopen dan wie het merkteken heeft: de naam van het beest of het getal van zijn naam' (Openb. 13:14-17) Sommigen zullen zo onbeschaamd in hun goddeloosheid zijn dat ze het merkteken op hun voorhoofd krijgen, het beest gaarne en openlijk erkennen, anderen die het op hun rechterhand krijgen, wat meer geheim is, kunnen zo nodig tonen aan wiens kant zij staan. Zij die het merkteken weigeren, etc. en niet willen buigen voor en het beeld van het beest niet willen aanbidden wordt verboden te kopen of te verkopen en moeten als gevolg door vreselijk lijden gaan terwijl velen worden gemarteld.

Er zal een vreselijke ure van verzoeking zijn, niet alleen voor Juda, maar voor de hele wereld (Openb. 3:10), om hen te verzoeken die op de aarde wonen. Deze laatsten vormen een bijzondere groep die vaak in de Openbaring wordt vermeld en in onze vertaling genoemd wordt 'die op de aarde wonen' of 'zij die er op wonen', een groep van wie het hart volledig op de aarde en de aardse dingen is gericht met uitsluiting van de aanspraken van God.

Tegen het sluitingsuur van dit vreselijke toneel dat we hebben gevolgd, ontvangt het boze systeem, dat gezien werd in Op. 17 en 18 als een vrouw en ook als een stad waarvan de naam is 'Verborgenschap, het grote Babylon, de moeder van de hoeren en van de gruwelen van de aarde', de oordeelsbeker van God. Dit vertegenwoordigt het geestelijke verderf - Rome, de moeder en het middelpunt, verrijkt door onheilige handel en gemeenschap met de wereldse machten. Het beest en de tien horens of koningen, d.w.z., de civiele macht, zijn nadat ze haar een tijdlang hebben ondersteund (want ze wordt gezien als gezeten op het beest) en haar ten slotte haten, de instrumenten in God's hand van haar oordeel (Openb. 17:3, 16-18). Koningen, kooplieden, gezagvoerders, handelsmensen, zeelieden, bewenen haar val (Openb. 18).

Door hfst. 17 met hfst. 21:9 te vergelijken vinden we, als de profeet in het eerste gedeelte wordt uitgenodigd om te komen en 65 haar oordeel

te zien, dat hij in de geest wordt weggevoerd in de woestijn. In het laatste gedeelte, om te komen en de bruid te zien, de vrouw van het Lam, wordt hij in de geest weggevoerd op een grote en hoge berg. Daar ziet hij het heilige Jeruzalem dat neerdaalt van God uit de hemel en de heerlijkheid van God had, etc..

Zo ook, beste lezer, als u wilt ontkomen aan de verschrikkelijke maalstroom van het religieuze verderf dat ons in de tegenwoordige tijd omringt en wat het deel van Babylon in haar laatste fase zal zijn, dan moet u in de geest in de woestijn zijn. Alleen in afzondering ervan, in de tegenwoordigheid van Christus, kunt u het zien in haar ware gedaante. En als u wilt binnentreden in de gedachten van God omtrent de gemeente en haar hemels karakter wilt onderscheiden, etc., dan moet u in de geest daar heengaan waar Christus is en door het geloof de hoge en verheven positie aannemen die het echte deel van de christen is.

Als de boze religieuze macht vernietigd is worden het beest en de koningen der aarde en hun legers verzameld om oorlog te voeren tegen de Heer en Hij oordeelt hen ook, het beest en de valse profeet met hem worden in de poel van vuur geworpen (Openb. 19:11-21). De details hiervan zullen we bewaren tot we stilstaan bij zijn komst met kracht en grote heerlijkheid om te oordelen en te regeren.

De Assyriër die Jeruzalem van buitenaf aanvalt en het inneemt (Zach. 14:2) loopt met zijn legers het land Israël, zowel als vele andere landen, onder de voet en na verdere op oorlog lijkende wapenfeiten valt hij tenslotte zelf als hij op het punt staat de stad voor een tweede keer aan te vallen, maar ook hiervan zullen we verder op meer zien (Jes. 10:24-34; 29:1-8).

Twee derden van de Joden worden in deze grote verdrukking uitgeroeid, maar een derde, bewaard door God, wordt in het vuur gebracht (Zach. 13:8, 9). Sommigen worden gemarteld om hun getuigenis en om het weigeren van het merkteken van het beest, etc. en hebben deel aan de eerste opstanding (zie 44), een derde getuigt en wordt door de macht

van God in de zegening van het duizendjarige rijk gebracht. De overigen, de afvallige, afgodische Joden die het merkteken ontvangen en denken dat ze veilig zijn worden in hun goddeloosheid uitgeroeid, óf door de vreselijke inval van de Assyriër, die de roede van God's toorn is en door Hem tegen het schijnheilige volk wordt gezonden (Jes. 10:5, 6), óf door andere snelle oordelen van God.

Op dit vreselijke uur zinspeelde de Heer toen Hij sprak van de onreine geest die zegt, 'Ik zal terugkeren naar mijn huis waar ik ben uitgegaan. En als hij komt, vindt hij het geveegd en geordend. Dan gaat hij heen en neemt zeven andere geesten mee, bozer dan hijzelf, en zij komen binnen en wonen daar; en het laatste van die mens wordt erger dan het eerste' (Luc. 11:24-26) Verschrikkelijk beeld van de toestand van Israël onder de antichrist.

Maar het oordeel zal niet begrensd zijn tot het land, maar ver en wijd over de aarde gaan. De godvrezende Joden die voor Jezus getuigen, de blijde boodschap van het koninkrijk onder de volken bekend maken, zullen de speciale doelen van vervolging zijn waar ze ook worden gevonden. 'Kijkt u echter uit', zegt de Heer, 'voor uzelf; zij zullen u overleveren aan raadsvergaderingen en in de synagogen zult u worden geslagen en voor stadhouders en koningen zult u worden gesteld ter wille van Mij, tot een getuigenis voor hen' (Mc. 13:9) De eerste christenen ontvingen een soortgelijke behandeling, maar de vervulling van dit gedeelte is nog toekomst. 67 Zo vreselijk zal de haat zijn, zelfs in hun eigen families, dat '[de ene] broer [de andere] tot [de] dood zal overleveren en een vader [zijn] kind; en kinderen zullen opstaan tegen ouders en hen ter dood brengen. En u zult door allen worden gehaat ter wille van mijn naam; wie echter zal volharden tot [het] einde, die zal behouden worden' (Mc. 13:12, 13).

Zo zullen op de meest bijzondere en letterlijke wijze de woorden van de Heer worden vervuld, 'iemand's huisgenoten zullen zijn vijanden zijn' (Matt. 10:36) De mensen in het algemeen zullen hun hardnekkige haat van de naam van Christus tonen door hen te vervolgen die openlijk de

blijde boodschap van zijn komende koninkrijk en heerlijkheid bekend maken. Maar hij die volhardt tot het einde, d.w.z., tot het einde van de ure der verzoeking zal behouden worden - daaruit gered worden voor de zegeningen van het duizendjarige rijk op aarde (Jer. 30:7). 'Want die dagen zullen zo'n verdrukking zijn als er niet geweest is van [het] begin van [de] schepping die God heeft geschapen, tot nu toe, en er geenszins meer zal komen' (Mc. 13:19) 'En als [de] Heer die dagen niet had verkort, zou geen vlees behouden worden, maar ter wille van de uitverkorenen die Hij heeft uitverkoren, heeft Hij die dagen verkort' (vs. 20) 'Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan voordat al deze dingen zijn gebeurd. De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan' (Matt. 24:34, 35).

Hoe gezegend voor de christen te weten dat hij bevrijd is van dit vreselijk uur!, dat zoals de Heer Lot bevrijdde voordat Hij Sodom oordeelde en Henoeh opnam voordat Hij de wereld door de zondvloed overstroomde, Hij zo zijn geliefden van deze tegenwoordige tijd der genade zal brengen naar de heerlijkheid daarboven voordat Hij de bewoonbare wereld oordeelt voor haar boosheid door haar weg te vegen met de bezem der verwoesting.

Hoe onjuist is de zekerheid van de arme wereld die zichzelf misleidt en door satan wordt misleid, dat de dingen beter zullen worden! Velen roepen 'Vrede, vrede terwijl er geen vrede is' (Jer. 6:14; 8:11) Hoe nutteloos te denken dat de genade van God voor een verloren wereld zal leiden tot haar bekering! Neen, maar het woord van de Heer moet nog worden vervuld: 'Wanneer Uw gericht op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid' (Jes. 26:9) Maar oh, hoe gezegend te weten dat wanneer het verdelgingsbevel zijn verloop zal hebben gehad, het zal overvloeien van gerechtigheid (Jes. 10:22) en de verachte en verworpen Nazarener, Jezus, de Zoon van God, zijn rechten en zijn aanspraak op de aarde zal krijgen!

Zouden wij kunnen blijven waar de dood blijft hangen?

*Zouden wij kunnen rusten aan zo'n kust?
Nee, als we de vreselijke waarheid zouden ontdekken,
zouden we daar niet langer kunnen toeven;
We verlaten het
achterlatende alles wat we van te voren lief hadden. achterlatende*

De verschijning

Terwijl we in het eerste deel hebben gekeken naar de hoop van de christen - de komst van de Heer in de lucht voor zijn heiligen - en in het kort de dingen gevolgd hebben die aarde zullen overvallen, wanneer God de inwoners van de wereld zal straffen voor hun ongerechtigheid, komen we nu toe aan het tweede deel, de heerlijke verschijning of openbaring van Christus. Deze wonderlijke gebeurtenis, vol zegenrijke vrucht voor de gelovige, zal een uur van diepe smart en oordeel zijn voor de arme wereld van die dag.

De Schrift wemelt van gedeelten die betrekking hebben op de tweede komst van onze Heer en de daarmee gepaard gaande omstandigheden als Hij vergezeld van zijn hemelse heiligen zal neerdalen naar deze aarde, terwijl Hijzelf openlijk en persoonlijk handelt met zijn vijanden en ze oordeelt en 'uit zijn koninkrijk alle aanleidingen tot vallen en hen die de wetteloosheid doen' verzamelt (Matt. 13:41) en de teugels van de regering van de wereld in zijn handen neemt (Zach. 6:13; Jes. 40:10).

Het oordeel van de levenden zal een voornaam kenmerk zijn van die dag, maar hoe kostbaar voor de christen te weten dat hij reeds geoordeeld is in de Persoon van zijn plaatsvervanger, Christus Zelf. 'Voorwaar, voorwaar', zegt de Heer 'wie mijn woord hoort en gelooft Hem die Mij heeft gezonden, die heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, maar is uit de dood overgegaan in het leven' (Joh. 5:24) Hier vertellen de eigen woorden van de Heer ons onze bevrijding. Ons oordeel is

uitgesproken, Hij dronk de bittere beker in onze plaats, zijn kostbaar bloed, uitgegoten op Golgotha, heeft al onze zonden weggewassen en zo hebben we het vertroostende getuigenis van Johannes in de eerste brief (1 Joh. 4:16, 17), 'God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem. Hierin is de liefde bij ons volmaakt (opdat wij vrijmoedigheid hebben in de dag van het oordeel), dat zoals Hij is, ook wij zijn in deze wereld.'

Maar sommigen zullen zeggen, 'Wilt u zeggen dat de christen helemaal niet geoordeeld zal worden? Ik dacht dat wij allen samen voor God moeten staan om te weten of de hemel ons deel zal zijn of niet'. Dit komt voort uit de aanneming van de gedachten van mensen in plaats van alles uit het woord van God op te maken. De christen zal nooit voor zijn zonden worden geoordeeld, omdat zij alle gedragen zijn en er voor geleden is door Jezus op het hout en voor eeuwig zijn weggedaan. Hij wordt geroepen om Christus te volgen en voor zijn zaak te lijden. Maar 'als iemand zondigt, wij hebben een voorspraak bij de Vader', (de christen is een kind), Jezus Christus de rechtvaardige' (1 Joh. 2:1) En weer, 'Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (! Joh. 1:9).

Indien wij echter belijdenis aan God verzuimen en doorgaan in de zonde, zal Hij ons nu oordelen, daar Hij ons niet met de wereld zal oordelen, door zwakheid, ziekte, of zelfs door ons te doen 71 ontslapen, ons in zijn bestuur af te snijden, hoewel in genade reddende. Deze waarheid wordt ons geleerd in de brieven van Paulus aan de heiligen te Korinthe, die, hoewel werkelijke christenen, zonde ongeoordeeld toestonden. 'Daarom', zegt de apostel door de Geest, 'zijn er onder u vele zwakken en zieken en nogal velen zijn ontslapen. Als wij echter onszelf beoordeelden, zouden wij niet geoordeeld worden; maar als wij geoordeeld worden, dan worden wij door de Heer getuchtigd, opdat wij niet met de wereld veroordeeld worden' (1 Kor 11).

Het is volkomen waar dat wij 'allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is [gedaan], naar dat hij heeft bedreven, hetzij goed hetzij kwaad' (2 Kor. 5:10) Dit is een algemene verklaring betreffende het feit, maar andere plaatsen in de schrift laten duidelijk zien dat de tijd en de omstandigheden waarin de christen daar zal verschijnen geheel verschillend zijn van die waarin de goddelozen zullen worden veroordeeld.

De goddelozen, hetzij levend of dood, zullen worden aangeklaagd om te worden geoordeeld naar hun werken - de eersten bij het begin, de laatsten bij het einde van de regering van Christus - en worden gestraft voor hun zonde. De heiligen zijn reeds gerechtvaardigd van alle dingen, maar zullen worden geopenbaard in de tegenwoordigheid van Christus in veranderde lichamen en gelijkvormig aan het lichaam van zijn heerlijkheid. Wij zullen dan niet voor Hem staan zoals de goddelozen, als schuldige beschuldigden voor een strenge en onverbiddelijke rechter, maar als gerechtvaardigde personen om rekenschap te geven van onszelf (Rom. 14:12) en om onze werken door en door beoordeeld te krijgen, zoals de volgende Schriftplaats toont.

'Ieders werk zal openbaar worden. Want de dag zal het aan het licht brengen, omdat deze in vuur geopenbaard wordt, en hoe ieders werk is, <dat> zal het vuur beproeven. Als iemands werk dat hij daarop gebouwd heeft (d.w.z. op Jezus Christus, het enige fundament), zal blijven, zal hij loon ontvangen ; als iemands werk zal verbranden, zal hij schade lijden ; maar zelf zal hij behouden worden, maar zó als door vuur heen' (1 Kor. 3:10-17) 'Ieder van ons zal voor zichzelf rekenschap geven <aan God>' (Rom. 14:12) Deze openbaring zal waarschijnlijk plaats vinden onmiddellijk na onze opname om Hem te ontmoeten.

Daar we Hem gelijk zijn op dat wonderbare ogenblik zullen we al onze werken zien in hetzelfde licht als Hij ze ziet. En hoe gezegend op die dag voor hen die goed materiaal hebben gebruikt, gebouwd hebben naar het woord van God, om een beloning te ontvangen van onze genadige Heiland en Heer! om te horen het 'Voortreffelijk, goede en trouwe

slaaf, ga de vreugde van je Heer in' en om lof van God te ontvangen (Matt. 25:21; 1 Kor. 4:5). Wat onze zonden betreft, daarvan heeft Hij reeds gezegd, 'Gelukkig de man van wie [de] Heer [de] zonde geenszins toerekent' (Rom. 4:8).

Gedurende de korte tussentijd wanneer de afval rijp zal worden en het beest en de valse profeet de macht op aarde hebben, worden de hemelse heiligen gezien in de Openbaring als de vierentwintig oudsten rondom de troon van God in de hemel. Precies aan het einde van die periode, volgende op de val van Babylon op de aarde, krijgen we de beschrijving van de bruiloft van het Lam in de heerlijkheid van God. Dit is de vervulling van de vreugde van de gemeente van de levende God, als zij verenigd als de bruid met Christus, de hemelse bruidegom, de vrouw van het Lam wordt en de hele hemel van vreugde zal jubelen (Openb. 19:6-9). 'En haar is gegeven 73 bekleed te zijn met blinkend, rein, fijn linnen, want het fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen' (Openb. 19:8) Hieruit leren we dat de bruidskleding van de gemeente, op de dag van het huwelijk van het Lam, de gerechtigheden (de rechtvaardige daden) van de heiligen zijn die door hen bewerkt zijn in de kracht van de Heilige Geest terwijl zij op aarde leefden, dan samen geweven als één prachtig kleed om haar te versieren als Christus haar voor Zichzelf zal stellen, 'heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks' (Ef. 5:27).

Dan zal Christus, als de hemel geopend is, komen in kracht om te oordelen en oorlog te voeren en het koninkrijk te aanvaarden. Hij wordt gezien in het visioen van een wit paard (het symbool van overwinnende macht) en wordt afwisselend genoemd Getrouw en Waarachtig, het Woord van God, Koning der koningen en Heer der Heren. Hij heeft ook een naam geschreven, die niemand kent dan Hijzelf. Zijn kleding is een kleed gedoopt in bloed - zinnebeeldig voor het bloed van zijn vijanden dat op het punt staat te worden vergoten voor hun goddeloosheid in het zich verzetten tegen Hem. Hem volgende zien we de legers die in de hemel zijn, op witte paarden evenals hun Leider, gekleed met wit, rein, fijn linnen. Dat zijn hier de heiligen, geen engelen, zoals sommigen hebben

gedacht. Want als we naar hfst. 17:14 gaan dan wordt ons verteld dat zij 'die met Hem zijn, geroepenen en uitverkorenen en getrouwen' zijn en over engelen wordt nooit gesproken als over geroepenen, hoewel het volkomen waar is dat engelen Hem ook zullen vergezellen bij zijn openbaring van de hemel (2 Thess. 1:7).

Een engel staande in de zon roept met luider stem tot alle vogels die in het midden van de hemel vliegen 'Komt verzamelt u 74 tot de grote maaltijd van God; opdat u vlees eet van koningen 'etc. Het uur van zijn oordeel is gekomen. Het beest en de koningen van de aarde en hun legers worden verzameld om oorlog te voeren tegen de Heer en zijn leger. En het beest wordt gegrepen, de grote leider van West Europa en met hem de valse profeet (de antichrist) die de wonderen voor hem deed (verg. 2 Thess. 2:8, 9); Op. 13:11-14) en beiden worden levend geworpen in de poel van vuur die van zwavel brandt. Zo zal de Heer plotseling de leiders van de afval oordelen en de bluffende militaire macht van de grote naties van het Westen wordt vernietigd. Europa gaat zich verder bewapenen, ontzaglijke te velde staande legers zijn aan de orde van de dag. De mensen beseffen nauwelijks waartoe satan hen voert. Volk strijdt tegen volk, totdat het beest op de voorgrond treedt, wanneer de tien koningen, die enerlei bedoeling hebben, hun macht en gezag aan hem geven (Openb. 17:13). Hij leidt één groot verbond tegen de Christus van God als zij de beker van het oordeel uit zijn hand ontvangen en alle vogels worden met hun vlees gevuld.

We hebben verschillende andere beschrijvingen in het Woord naast deze van de komst van de Heer die in oordeel over zijn vijanden komt, niet alleen over die van het westen, maar ook over vele anderen. Hij oordeelt en voert oorlog (Openb. 19:11). Als Hij dan als krijgsman komt ten oordeel over de westelijke machten die direct tegen Hem opstaan, dan handelt Hij zonder vorm van proces met hen van het noorden en oosten van het sieraadland, Palestina (Openb. 19:19-21; Zach. 14:3, 12-15). 'Want', zegt de Heer, 'mijn vonnis is, volken te vergaderen, koninkrijken te verzamelen, over hen mijn gramschap uit te gieten, heel mijn brandende toorn, want door het vuur van mijn naijver zal

de ganse aarde verteerd worden' (Zef. 3:8) 'Zie, rampspoed gaat van volk tot volk, een zware storm steekt op van de uithoeken der aarde en zij die door Jahweh geveld zijn, zullen te dien dage liggen van het ene einde der aarde tot het andere', etc. (Jer. 25:32, 33).

In Judas vs. 14 vinden we een profetie van Henoch, 'Zie, [de] Heer is gekomen temidden van zijn heilige duizenden, om oordeel uit te oefenen tegen allen en elke ziel te bestraffen om al hun werken van goddeloosheid die zij goddeloos bedreven hebben, en om alle harde [woorden] die goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben.'

In 2 Thess. 1:7-10 '... bij de openbaring van de Heer Jezus van de hemel met de engelen van zijn kracht, in vlamvend vuur, als Hij wraak brengt over hen die God niet kennen en over hen die het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen. Zij zullen als straf lijden het eeuwig verderf, verwijderd van het aangezicht van de Heer en van de heerlijkheid van zijn sterkte' etc.

'Zie', zegt Jahweh opnieuw, 'Ik maak Jeruzalem tot een schaal der bedwelming voor alle volken in het rond; ja ook tegen Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. Te dien dage zal Ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden en alle volken der aarde zullen zich daarheen verzamelen. Te dien dage, luidt het woord van Jahweh, zal Ik alle paarden treffen met verbijstering, en hun berijders met krankzinnigheid; over het huis Juda zal Ik mijn ogen openhouden, doch alle paarden der natiën zal Ik treffen met blindheid'. etc. (Zach. 12:2-4).

In Jes. 2:12-21: 'Want er is een dag van Jahweh der heerscharen tegen al wat hoogmoedig is en trots en tegen al wat zich verheft, opdat het vernederd worde (18) en de afgoden zullen volkomen verdwijnen. Dan kruipt men in de spelonken der rotsen en in de holen van de grond voor de verschrikking van Jahweh en voor de luister van zijn majesteit, wanneer Hij opstaat om de aarde te verschrikken. Te dien dage zal de mens zijn zilveren en gouden afgoden, die hij zich gemaakt had om zich daarvoor neer te buigen, voor de ratten en de vleermuizen

werpen, bij zijn vlucht in de rotsholten en in de bergspleten vanwege de verschrikking van Jahweh en de luister zijner majesteit, wanneer Hij opstaat om de aarde te verschrikken’.

In Jes. 13: ‘Ik heb Zelf mijn geheiligden een opdracht gegeven, ook heb Ik mijn helden tot voltrekking van mijn toorn geroepen, mijn van overmoed juichenden. Hoor, een gedaver op de bergen als van veel volk. Hoor, een rumoer der koninkrijken van verzamelde volkeren. Jahweh der heerscharen monstert een krijgsheer. Zij komen uit een ver land, van het einde des hemels, Jahweh en de werktuigen zijner gramschap, om de gehele aarde te verderven. Jammert, want de dag van Jahweh is nabij; hij komt als een verwoesting van de Almachtige’. etc. Dan zal Ik aan de wereld het kwaad bezoeken en aan de goddelozen hun ongerechtigheid’, etc. (vs. 3-11).

‘Want zie, Jahweh zal komen als vuur en zijn wagens zullen zijn als een storm, om zijn toorn te openbaren in gloed en zijn dreiging in vuurvlammen. Te vuur en te zwaard zal Jahweh gericht oefenen over al wat leeft, en de door Jahweh verslagenen zullen talrijk zijn’ (Jes. 66:15, 16).

Na het oordeel van de westerse machten onder het beest, zal de vreselijke vijand van de Joden, de koning van het Noorden, ‘De Assyriër’, door de Heer worden geslagen. Door God gebruikt als de roede van zijn toorn om de afvallige Joden te kastijden, toen die zich bogen voor de afgoden en het beest, verhoogt hij zichzelf tegen God en wordt dan zelf geoordeeld (Jes. 10:5-12). Hij komt als een vernietigende storm over het land (Jes. 28:2), valt de antichrist in Jeruzalem aan, aan het hoofd van een machtig leger, neemt de stad in, en overstroomt vele landen.¹¹ (Dan. 11:40, 41).

De koning van het Zuiden (Egypte) die op de antichrist aanrukt, de eigenninnige koning, wordt tezelfder tijd door hem (de Assyriër)

11 Hij heeft ook veel schepen, wat aantoont dat hij maritieme zowel als militaire macht heeft (Dan. 11:40).

overwonnen, maar de geruchten uit het oosten en uit het noorden verontrusten hem, hij keert in grote grimmigheid terug om te vernietigen en velen van de Joden totaal te verdelgen - slaat zijn statietenten op tussen de zee dicht bij Jeruzalem en wordt dan gedood door de Heer (Dan. 11:41, 45).

Een aanschouwelijke beschrijving van zijn laatste mars naar Jeruzalem wordt gegeven in Jes. 10, waar hij wordt gezien terwijl hij zijn hand verheft tegen de stad, maar juist als hij denkt haar voor de tweede keer in bezit te nemen, 'zie, Jahweh, Jahweh der heerscharen houdt met vervaarlijke kracht de loverkroon af'. (vs. 33) Een treffend type van de val van de Assyriër wordt gezien in de vernietiging door een engel van het machtige leger van Sanherib (Jes. 37:36).

Hiermee eindigen de oordelen van God over Israël en de volken, De Bevrijder, de Heer, komt uit Sion en redt zijn getrouw overblijfsel (Rom. 11:26). 'Daarom, zo zegt de Here, Jahweh der heerscharen: Vreest niet, o mijn volk, 78 dat in Sion woont, voor de Assyriërs, wanneer zij u met de stok slaan en hun staf tegen u opheffen, zoals Egypte deed. Want nog een korte wijle, dan is de gramschap ten einde en mijn toorn richt zich op hun vernietiging (Jes. 10:24, 25). 'Verdelging is vast besloten, overvloeiende van gerechtigheid' (vs. 22). Hoofdstuk 11 en 12 wemelen (zijn vol) van de zegeningen van het millennium.

Een andere zeer duidelijke schriftplaats (Micha 5:4-6) heeft betrekking op deze zelfde periode. Nadat hij gesproken heeft van Eén die uit Bethlehem zal voortkomen om de heerser in Israël te zijn (vs. 2), vervolgt de profeet 'En Hij zal vrede zijn. Wanneer Assur in ons land komt, en wanneer hij onze paleizen betreedt, dan zullen wij tegenover hem zeven herders stellen en acht vorsten uit de mensen, die het land Assur zullen weiden met het zwaard en het land van Nimrod in zijn poorten. En Hij zal bevrijden van Assur, wanneer die in ons land komt en wanneer hij ons gebied betreedt. En het overblijfsel van Jacob zal temidden van vele volkeren zijn als dauw van Jahweh, etc.'

Tot zover hebben we hoofdzakelijk gekeken naar oordeel verbonden met de tweede komst van de Heer en ik zou talrijke andere gedeelten kunnen aanhalen want de profetieën zowel als andere schriftplaatsen staan vol met details van deze gebeurtenissen. Laten we nu twee of drie bespreken die aantonen hoe plotseling en onverwachts, maar zeker, de mensen in hun zonden zullen worden overvallen als de Heer komt.

We hebben reeds gezien dat de wereld slechter en slechter 79 wordt en dat openlijke afval de climax zal zijn en God's oordeel doet neerkomen. In Matt. 24 deelde de Heer zijn discipelen mede, 'Want zoals de bliksem uitgaat van [het] oosten en schijnt tot [het] westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Waar het aas is, daar zullen de gieren zich verzamelen' (vs. 27, 28) De Joden worden voorgesteld door het 'aas', een verdorven volk, de volkeren zullen zich als gieren verzamelen om zich met hen te voeden en zich te verrijken met de roef van dit volk, wanneer de Zoon des mensen plotseling, als een bliksemschicht, in oordeel over hen zal komen

'Terstond nu na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen wankelen. En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen in [de] hemel; en dan zullen alle stammen van het land weeklagen en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken van de hemel met kracht en grote heerlijkheid' (Matt. 24:29, 30).

Dezelfde waarheid wordt onderwezen in Op. 1 : 'Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben; en alle stammen van het land zullen over Hem weeklagen. Ja, amen (vs. 7, 8).

En opnieuw in Zach. 12:10-14 : 'Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen Hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over Hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij

zullen over Hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene'.
etc. etc.

In Zach 14:3 wordt ons verder verteld dat Jahweh uittrekt om 80 tegen die volken te strijden die tegen zijn volk en land gestreden hebben. 'Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts; en gij zult de vlucht nemen in het dal mijner bergen, want het dal der bergen zal reiken tot Asel; ja, gij zult de vlucht nemen, zoals gij de vlucht genomen hebt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, de koning van Juda' (Zach. 14:4, 5).

Het overblijfsel van Juda, dat getuige voor Christus is in het midden van de verschrikkelijke tonelen van de laatste dagen en als het ware hun leven in hun hand houdt, hard verdrukt wordt en in grote benauwdheid is, wordt op wonderlijke wijze bevrijd door de plotselinge openbaring van Christus. Zijn voeten staan op de Olijfberg die daaronder splijt en een zeer groot dal verschaft hen het middel om te ontkomen aan hun vijanden.

'En', vervolgt de profeet, 'Jahweh, mijn God, zal komen, alle heiligen met Hem. En op die dag zal er geen kostelijk licht zijn, noch verstijving; ja, het zal één dag zijn - die is bij Jahweh bekend - geen dag en geen nacht; maar ten tijde van de avond zal er licht wezen' (vs. 5-7) Vervolgens krijgen we in vs. 12 na een beschrijving van de zegen in het millennium, 'Dan zal dit de plaag zijn, waarmee Jahweh alle volken zal treffen, die tegen Jeruzalem zijn uitgerukt: Hij zal ieders vlees, terwijl hij nog op zijn voeten staat, doen 81 wegteren, en ieders ogen zullen wegteren in hun kassen, en ieders tong zal wegteren in zijn mond. Ja, te dien dage zal er onder hen een grote, door Jahweh bewerkte, ontsteltenis wezen, en ieder zal de hand van een ander grijpen, en ieders hand zal zich tegen die van een ander verheffen. Ja, ook Juda zal tegen Jeruzalem strijden, terwijl het vermogen van alle omwonende volken bijeengebracht wordt:

goud, zilver en klederen in zeer grote menigte. En voor de paarden, de muilieren, de kamelen, de ezels en alle dieren die zich in die legers bevinden, zal er een plaag zijn gelijk aan deze plaag' (vs. 12-15).

In de wonderbaarlijke rede van de Heer in Matt. 24 en 25 hebben we een opmerkelijke beschrijving van de toestand van de mensen in die dag van zijn eigen lippen: 'Want zoals de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals zij waren in die dagen vóór de zondvloed, etend en drinkend, trouwend en uithuwelijkend, tot op de dag dat Noach in de ark ging, en zij het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zó zal <ook> de komst van de Zoon des mensen zijn. Dan zullen er twee op het veld zijn, één wordt meegenomen en één achtergelaten; twee vrouwen zullen met de molensteen malen, één wordt meegenomen en één achtergelaten' (vs. 37-41).

Zoals in de dagen van Noach zullen de mensen leven voor zichzelf en voor hun eigen egoïstische oogmerken en weinig nadenken over het vreselijke oordeel dat hen plotseling zal overvallen. Zij 'merkten het niet totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam', niemand ontkwam dan Noach en zijn familie die in de ark gingen. Wanneer de Zoon des mensen komt zal één meegenomen worden door het oordeel en een ander in genade achtergelaten worden om in de zegeningen van het duizendjarige rijk gebracht te worden, wat precies tegengesteld is aan wat zal gebeuren als de Heer komt voor zijn volk, want op dat moment zullen de heiligen worden meegenomen (opgenomen) naar de hemel en de wereld worden achtergelaten voor het oordeel.

'Past echter op uzelf', zegt de Heer tot zijn volk, 'dat uw harten niet misschien worden bezwaard door roes en dronkenschap en zorgen van het leven, en die dag u plotseling overvalt als een strik. Want hij zal komen over allen die gezeten zijn over het hele aardrijk' (Luc. 21:34, 35).

Met dit vreselijke uur, dat snel nadert, vóór Zich 'beveelt' God die niet wil dat iemand verloren gaat, 'nu aan de mensen, dat zij zich allen

overall moeten bekeren, omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen door een man die Hij daartoe heeft bestemd, waarvan Hij aan allen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken' (Hand. 17:30, 31).

'Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren..... en Hij heeft Hem macht gegeven oordeel uit te oefenen, omdat Hij [de] Mensenzoon is' (Joh. 5:22-27).

Maar hoe gezegend te weten dat Hij snel is in genade, traag om te oordelen, dat oordeel een vreemd werk voor Hem is (Jes. 28:21). '[De] Heer vertraagt de belofte niet zoals sommigen het voor traagheid houden, maar Hij is lankmoedig over u, daar Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen. Maar 83 [de] dag van [de] Heer zal komen als een dief, 'etc. (2 Petr. 3:9, 10).

Als het niet vanwege zijn lankmoedigheid was, dan zouden wij die geloven en nu door het geloof in Jezus Christus kinderen van God zijn (Gal. 3:26), nooit in deze wonderbare zegening gebracht zijn; maar daar we berouw gehad hebben zijn we nu bevrijd van het oordeel en niet in de duisternis dat die dag ons als een dief zou overvallen, maar zijn allen kinderen van het licht en kinderen van de dag (1 Thess. 5:4, 5). De christen kan met vreugde uitzien naar de komst van de Heer om hem bij Zich op te nemen en naar de dag dat hij met Hem geopenbaard zal worden. 'Uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus, uw leven, geopenbaard wordt, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid' (Ko. 3:3, 4).

'Geliefden', zegt de apostel Johannes, 'nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Wij weten dat als Hij geopenbaard zal zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is.' (1 Joh. 3:2).

Paulus kon op dat heerlijke moment vooruitlopen en zegt. 'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof

behouden. Overigens is voor mij de kroon van de gerechtigheid weggelegd, die de Heer, de rechtvaardige Rechter, mij in die dag zal geven; en niet alleen mij, maar ook <allen> die zijn verschijning hebben liefgehad' (2 Tim. 4:7, 8) Hij bemoedigt ook de harten van de heiligen te Thessalonika als hij zegt, 'Maar u moge de Heer doen toenemen en overvloedig zijn in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij tot u; opdat Hij uw harten versterkt om onberispelijk te zijn in 84 heiligheid voor onze God en Vader bij de komst van onze Heer Jezus Christus met al zijn heiligen' (1 Thess. 3:12, 13).

En nog eens, de Geest van God stelt het voor de harten van zijn volk op de meest kostbare en praktische wijze in de brief aan Titus (hfst. 2:11-14) Ik zal dit gehele gedeelte aanhalen: 'Want de genade van God, heilbrengend voor alle mensen, is verschenen en onderwijst ons, dat wij met verzaking van de goddeloosheid en de wereldse begeerten ingetogen, rechtvaardig en godvruchtig zouden leven in deze tegenwoordige eeuw, in de verwachting van de gelukkige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Jezus Christus, die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons van alle wetteloosheid verlost en Zichzelf een eigen volk reinigde, ijverig in goede werken.'

De dag van het oordeel over deze arme wereld zal de dag zijn van onze duidelijke verhoging met Christus in heerlijkheid, in plaats dat wij geoordeeld worden, zullen we met Hem komen om te regeren en te oordelen. 'Als wij verdragen, zullen wij ook met hem regeren' (2 Tim. 2:12), en 'Of weet u niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen?' (1 Kor. 6:2).

Wij hebben reeds opgemerkt dat de engelen, evengoed als de heiligen, de Heer bij zijn verschijning zullen vergezellen. Dit wordt duidelijk getoond in Matt. 25:31, een Schriftplaats waarnaar we nu moeten verwijzen, die de handelingen laat zien van de Zoon des mensen met de volken bij zijn komst.

‘Wanneer nu de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en alle engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van zijn heerlijkheid; en vóór Hem zullen alle volken worden verzameld, en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals de herder de schapen van de bokken scheidt’. etc.

Vaak wordt aangenomen dat dit een beschrijving is van het laatste oordeel, maar als u zorgvuldig het hele gedeelte leest zult u vinden dat het in alle opzichten een totaal verschillend toneel is. Menigeen is misleid door het opschrift boven het hoofdstuk of door de opmerking aan het begin van de bladzijde in veel bijbels waarin het zo uitgedrukt wordt, maar deze zijn er alleen in geplaatst door mensen en vaak heel verkeerd, in het bijzonder hier. Het is de scheiding van de volken die inleidt tot de duizendjarige regering van Christus en duizend jaar vóór het oordeel van de doden voor de grote witte troon.

Wanneer de Zoon des mensen zal komen in zijn heerlijkheid (of ‘gekomen zal zijn’ is de volle kracht van het gedeelte) dan zit Hij op de troon van zijn heerlijkheid en alle volken (let op de woorden, alle volken), niet de doden, maar zij die leven, de levenden, zullen voor Hem, die de Rechter zowel van levenden en doden (2 Tim. 4:1) is verzameld worden. Nadat Hij de militaire macht van het westen onder het beest geoordeeld heeft en met hem de valse profeet bij zijn openbaring, zit Hij vervolgens op zijn troon en oefent een onderscheid makend oordeel uit onder de volken als voorbereiding op de vestiging van zijn koninkrijk over de gehele wereld. Met hen wordt gehandeld naar de wijze waarop zij zijn broeders hebben behandeld (niet de gemeente, die reeds van dit toneel is weggegaan, maar de broeders van de Koning, de Joden), die het evangelie van het koninkrijk zullen prediken als een getuigenis aan alle volken gedurende de tijd van de macht van de antichrist. De rechtvaardigen die aan zijn rechterhand apart worden gezet, worden uitgenodigd in het koninkrijk; dat is aardse zegening in het duizendjarige rijk. De bokken horen het vreselijke vonnis, ‘Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur dat voor de duivel en zijn engelen is bereid.’

Vele kenmerken in deze beschrijving verschillen heel erg van die van het oordeel over de doden. Bijvoorbeeld, als de schriftplaats spreekt over de 'volken' verwijst dit naar de levenden, niet naar hen die dood zijn. In het toneel voor ons vinden we duidelijk drie groepen - 'de broeders, de schapen en de bokken' - de eerste wordt helemaal niet geoordeeld, de tweede wordt uitgenodigd in de zegening, de derde gevonnist; terwijl we in Op. 20:12 slechts één groep vinden, 'de doden', en allen voor eeuwig veroordeeld worden.

In Mattheus komt de Zoon des mensen met zijn engelen en zit op [de] troon van zijn heerlijkheid. In de Openbaring is er geen komen, geen vermelding van engelen, maar van een grote witte troon. Hier gaat het om een veroordeling door de Koning op de aarde, daar worden boeken geopend en het boek van het leven. Hier krijgen de bokken opdracht om te vertrekken naar het eeuwige vuur dat voor de duivel en zijn engelen is bereid, daar is de duivel reeds in de poel van vuur voordat de goddeloze doden er in geworpen worden (vs. 10). Het ene is duidelijk de Zoon des mensen die als Koning handelt met de levende volken voorafgaande aan de vestiging van zijn gezag en heerlijkheid op de aarde, het andere is het oordeel over de goddeloze doden na het einde van het jubeljaar van de aarde.

Als we het woord van God benaderen met de vooropgezette en wijd en zijd aangenomen gedachte dat er slechts één opstanding is en één algemeen oordeel, dan moeten we erg verschillende zaken verwarren, Christus beroven van dat wat voor zijn heerlijkheid is en onze eigen zielen van rijke zegen. God's gedachten zijn niet onze gedachten en onze wegen zijn niet God's wegen, want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn zijn gedachten hoger dan onze gedachten en zijn wegen dan onze wegen (Jes. 55:8, 9).

Voordat we het onderwerp van de verschijning van de Heer afsluiten zou ik uw aandacht willen vragen voor nog een schriftgedeelte uit de vele dat hier over gaan in het Oude Testament. In Joël 3 hebben we een aanschouwelijke beschrijving van gebeurtenissen die met

de openbaring van Christus in kracht en oordeel over de volken, de bevrijding van Israël en de zegen van het koninkrijk, verbonden zijn.

‘Roept dit uit onder de volken: Heiligt de oorlog, doet de helden opstaan; dat alle krijgslieden aantreden, oprukken! Smeedt uw ploegscharen tot zwaarden en uw snoeimessen tot speren ; de zwakke zegge: Ik ben een held’ (Let op, dit is precies het omgekeerde van Jesaja 2:14, wat later zal worden vervuld) ‘Maakt u op en komt, alle volken van rondom, en verzamelt u. Doe, o Jahweh, uw helden daarheen afdalen. Laat de volken opstaan en oprukken naar het dal van Josafat’ (wat dicht bij Jeruzalem is aan het noordoosten), want daar zal Ik zitten om alle volken van rondom te richten. Slaat de sikkel erin, want de oogst is rijp. Komt, treedt, want de perskuip is vol; de wijnbakken stromen over. Want hun boosheid is groot. Menigten, menigten in het dal der beslissing, want nabij is de dag van Jahweh in het dal der beslissing. De zon en de maan worden zwart en de sterren trekken haar glans in’ (verg. Matt. 24:29) En Jahweh brult uit Sion en verheft zijn stem uit Jeruzalem, zodat hemel en aarde beven (verg. Hebr. 12:26-29). Maar Jahweh is een schuilplaats voor zijn volk en een veste voor de kinderen Israëls’. Etc. Het slot van dit opmerkelijke hoofdstuk geeft bijzonderheden van de zegen, etc., van het koninkrijk waarover we in onze verhandeling over het millennium zullen spreken.

Lieve Lezer, met het vreselijke oordeel dat onheilspellend dichter en dichter opdoemt voor deze goddeloze wereld, kan ik het niet weerstaan om u nog eens op te roepen en te smeken, als u nog niet gered bent, om de komende toorn te ontvluchten. ‘Nabij is de dag van Jahweh; als een verwoesting komt hij van de Almachtige’ (Joël 1:15), maar de dag van de genade is nu nog niet voorbij, spoedig, zeer spoedig zal voor u de deur der genade gesloten zijn, o, ga nu naar binnen! God heeft zijn Zoon gegeven, zijn enige Zoon, zijn veel geliefde, die Gezegende is gestorven en weer opgestaan, God is in Hem verheerlijkt en nu ‘zijn allen die geloven door Hem gerechtvaardigd van alle dingen’ (Hand. 13:39) Geloof U?

Zie, het is het hemelse leger,
dat luistert naar de Heer der heerscharen;
Hij is het, het Lam, de grote Ik ben,
die afdaalt met al zijn heiligen.
Tot u, gij koningen en volken,
gij, verzamelde vijanden van Christus;
De legers van het licht gereed voor het gevecht,
Komen met de beker der verschrikking
Vreugde voor zijn oude volk!
Hij komt om uw banden te verbreken-
En nu is het gedaan! De Heer heeft overwonnen,
En gij zijt vrij voor eeuwig-
Vreugde voor de verlostte volken!
De vijand, de verslindende leeuw,
Is gebonden in ketenen, terwijl Jezus regeert
Koning van de aarde in Sion.

De komst en de regering van onze Heer Jezus Christus

Het duizendjarig rijk of Millennium

Het millennium, of de duizend jaren, is de periode in de toekomst van de geschiedenis van deze wereld, wanneer de Zoon des mensen, de Heer Jezus Christus, de regering en het bestuur van deze wereld in handen zal nemen. De duizend jaren worden niet minder dan zes keer in de eerste zeven verzen van Op. 20 vermeld en moeten ongetwijfeld in hun letterlijke betekenis worden opgevat. De Schrift wemelt van beschrijvingen van de zegeningen en de heerlijkheid die door deze nu zuchtende schepping in die komende dag zal worden genoten. Als Petrus zich richt tot de Joden in Hand. 3:20-26 spreekt hij over het zenden van Jezus Christus, 'die [de] hemel moet opnemen tot op de tijden van [de] herstelling van alle dingen, waarvan God heeft gesproken door de mond van zijn heilige profeten van oudsher..... En ook alle profeten, van Samuël en zijn opvolgers af, allen die hebben gesproken, hebben ook deze dagen aangekondigd'. De Heer verwijst naar dezelfde periode toen Hij tot zijn twaalf discipelen zei: 'dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal zitten op [de] troon van zijn heerlijkheid, u ook op twaalf tronen zult zitten om de twaalf stammen van Israël te oordelen' (Matt. 19:28).

De verachte en verworpen Jezus van Nazareth is hier uitgeworpen en gekruisigd, maar 'God heeft Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam geschonken die boven alle naam is, opdat in de naam van Jezus

elke knie zich buigt van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en elke tong belijdt dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God [de] Vader (Fil. 2:9-11). Allen die buigen ontvangen de onschatbare gave - eeuwig leven, worden geroepen om nu met de Verworpenen te lijden en zullen straks met Hem regeren, zij die weigeren zullen zeker in het oordeel komen. Maar er komt een ogenblik dat 'voor Hem elke knie zich zal buigen' (Jes. 45:23), dat 'alle koningen zich voor Hem neder buigen, alle volken Hem dienen' (Ps. 72:11) 'En de Heer zal koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de Heer de enige zijn, en zijn naam de enige' (Zach. 14:9).

Wat een vreugde voor het hart van de christen te weten dat de Gezegende op wie hij heeft vertrouwd, - Die hij niet gezien heeft maar toch liefheeft (1 Petr. 1:8), wiens rechten op dit toneel satan, de vorst van deze wereld, zich wederrechtelijk heeft toegeëigend, - binnenkort alle dingen openlijk onder zijn heerschappij zal hebben. Dan 'zal de heerschappij rusten op zijn schouder en men noemt Hem Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat Hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van Jahweh der heerscharen zal dit doen' (Jes. 9:6, 7).

Er worden verscheidene verschillende uitdrukkingen gebruikt in de Schrift in verband met het koninkrijk. We hebben het koninkrijk der hemelen, het koninkrijk van God, het koninkrijk van de Vader, het koninkrijk van de Zoon des mensen, het koninkrijk van zijn geliefde Zoon en het eeuwig koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus.

Het koninkrijk der hemelen wijst op de regering van de hemelen erkend op aarde. We vinden het alleen in het evangelie van Matteüs. Zowel Johannes de Doper als de Heer spraken er over als nabij gekomen, niet als gekomen. Het begon bij de hemelvaart van Christus, toen de

Koning, verworpen van de aarde, zijn plaats in de hemel innam.¹² Gedurende de tegenwoordige tussentijd neemt het een verborgen vorm aan die door de natuur niet wordt waargenomen. In Matt. 13 krijgen we de verborgenheden van het koninkrijk dat het karakter toont van de dingen hier beneden tijdens zijn verwerping. Allen die belijden te buigen voor zijn naam zijn in het koninkrijk. Maar wanneer Hij wordt geopenbaard in kracht en heerlijkheid, zal Hij door middel van zijn engelen alle aanleidingen tot vallen en hen die de wetteloosheid doen uit zijn koninkrijk verzamelen (Matt. 13:41) en het openlijk oprichten met rijke en overvloedige zegen voor duizend jaren.

Het koninkrijk van God heeft een bredere strekking. Toen Johannes de Doper gevangen genomen was kwam Jezus prediken en zei: 'De tijd is vervuld en het koninkrijk van God is nabij gekomen', etc. (Marc. 1:14, 15). Maar Hij zei ook, 'Als Ik echter door [de] Geest van God de demonen uitdrijf, dan is het koninkrijk van God tot u gekomen' (Matt. 12:28). En verder, 'Toen Hem nu gevraagd werd door de farizeeën: Wanneer komt het koninkrijk van God? antwoordde Hij en zei: Het koninkrijk van God komt niet op waarneembare wijze; en men zal ook niet zeggen: Zie, hier, of: daar. Want zie, het koninkrijk van God is midden onder u' (Luc. 17:20, 21).

De nieuwe geboorte is nodig zowel om het koninkrijk van God te zien als in te gaan (Joh. 3:3, 5). En allen die Christus door het geloof hadden aangenomen waren uit God geboren en zo is het ook nu (1 Joh. 5:1) en die zijn in het koninkrijk van God. In een ander aspect echter omvat het allen die de naam van Christus belijden, dit is wat het uiterlijk, gezien door de mensen is (Luc. 13:18-21), de regering of het gezag van God wordt erkend of er wordt voor gebogen. Het heeft een morele betekenis, zoals in Rom. 14:17, 'Want het koninkrijk van God is niet

12 Sommigen dachten dat het begon gedurende het einde van de dienst van de Heer op aarde, toen het koninkrijk in kracht formeel door het volk werd verworpen en de Zoon des mensen doorging? met het zaaien van goed zaad.

eten en drinken, maar rechtvaardigheid, vrede en blijdschap in [de] Heilige Geest'. Het was toen verbonden met de tegenwoordigheid van Christus op aarde, maar met de tegenwoordigheid van de Heilige Geest nadat Hij deze wereld had verlaten.

Het koninkrijk van God wordt in Luc. 18:18-21 vergeleken met soortgelijke dingen als het koninkrijk der hemelen in Matt. 13 en omvat dezelfde periode hoewel het iets vroeger begint. Hoewel dat wat gezegd wordt van het koninkrijk der hemelen ook gezegd wordt van het koninkrijk van God, kan dat wat van het laatste in vele gedeelten gezegd wordt niet gezegd worden van het eerste. Aan het einde van de regering van duizend jaren van Christus, als Hij het koninkrijk heeft overgegeven aan de Vader, is God alles in allen.

Het koninkrijk van de Vader wijst de hemelse sfeer aan van het koninkrijk wanneer het tentoongesteld wordt. De rechtvaardigen zullen stralen als de zon in het koninkrijk van hun Vader (Matt. 13:43); de zon schijnt in de hemelen. Het koninkrijk van de Zoon des mensen zinspeelt op de aardse sfeer van het koninkrijk van het duizendjarige rijk, terwijl de Zoon des mensen regeert van de Rivier tot de einden der aarde (Ps. 72:8; Matt. 13:41).

Het koninkrijk van de Zoon van zijn liefde is daar waar de christen reeds is gebracht. Bevrijd van de macht van de duisternis is hij overgeplaatst in zijn koninkrijk - niet langer door satan gevangen gevoerd in de duisternis van de natuur, maar onder de regering van de Heer.

Het eeuwig koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus wijst op de bestendigheid van het koninkrijk van Christus tot aan het einde van alle dingen, in tegenstelling met de omverwerping van alle aardse koninkrijken en machten.

In Luc. 9:27 zegt de Heer tot zijn discipelen, 'Ik nu zeg in waarheid: er zijn sommigen die hier staan, die [de] dood geenszins zullen smaken voordat zij het koninkrijk van God gezien hebben'. Dit werd vervuld op de berg der verheerlijking, toen Mozes en Elia, typen van de opgestane

en veranderde heiligen in heerlijkheid verschenen en met Jezus spraken terwijl de Joodse discipelen die op de berg waren hen zagen. Het is een tentoongesteld voorproefje van het koninkrijk wanneer de hemelse heiligen met Christus in heerlijkheid zullen verschijnen en Israël aan het hoofd van de volken op aarde zal zijn.

Om terug te keren naar Psalm 2, vinden we het bijéénverzamen van de koningen en de regeerders der aarde tegen de Heer en tegen zijn Gezalfde, 'Ik heb immers', zegt Jahweh, 'mijn koning gesteld over Sion, mijn heilige berg. Het oordeel valt zoals we in onze laatste verhandeling hebben gezien op de macht van deze wereld. Christus neemt het koninkrijk op en het overblijfsel van Juda wordt bevrijd. 94 'In het gehele land, luidt het woord van Jahweh, zullen twee derden uitgeroeid worden en de geest geven, maar een derde zal daarin overblijven. Dat derde deel zal Ik in het vuur brengen, en Ik zal hen smelten, zoals men zilver smelt, ja hen louteren, zoals men goud loutert. Zij zullen mijn naam aanroepen en Ik zal hen verhoren. Ik zeg: Dat is mijn volk; en zij zullen zeggen: Jahweh is mijn God (Zach. 13:8, 9).

Hierop volgende krijgen we het herstel van de tien stammen van Israël, die nu verstrooid en verloren zijn onder de volken. Daar de volheid van de volken gekomen is begint de Heer nu zijn aardse volk Israël op een bijzondere wijze te zegenen, overeenkomstig zijn vele beloften. 'Want de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk' (Rom. 11:29).

Velen ontkennen de waarheid van het herstel en de zegen van het oude volk van God en vergeestelijken en redeneren de talrijke Schriftplaatsen die er naar verwijzen weg, terwijl ze die vaak toepassen op de tegenwoordige zegen van de gemeente van God. Zij zouden er goed aan doen Rom. 11:25 te overwegen. 'Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend is, opdat u niet wijs bent in eigen [oog], dat er voor een deel over Israël verharding is gekomen, totdat de volheid van de volken is ingegaan; en zó zal heel Israël behouden worden, zoals geschreven staat: Uit Sion zal de Redder komen; Hij zal

de goddeloosheden van Jacob afwenden'. etc. Want 'Zo zegt Jahweh: als de hemel boven te meten is en de fundamenten der aarde beneden na te speuren zijn, dan zal Ik heel het geslacht van Israël verwerpen om al hetgeen zij gedaan hebben, luidt het woord van Jahweh' (Jer. 31:37).

En verder, 'En Hij zal zijn engelen uitzenden met luid bazuingschal, en zij zullen zijn uitverkorenen bijéénverzamelen uit de vier windstreken, van [de] uitersten van [de] hemelen tot <de> [andere] uitersten daarvan (Matt. 24:31).

Grote aantallen Joden die naar hun land zijn teruggekeerd met de hulp van een zekere maritieme macht (Jes. 18) komen in grote verdrukking; een derde dat getuigt voor Christus in deze tijd van Jacobs benauwdheid (Zach. 13:9) wordt er uit gered, de rest geoordeeld. Dan worden de tien stammen bijéénvergaderd gaan terug (de opstandelingen worden uitgeroeid) en worden met de twee verenigd als één volk onder Christus.

Ezechiël spreekt in hoofdstuk 20:34 zo over deze gebeurtenis: 'Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht..... Ik zal de weerspannigen uit u uitschiften en hen die tegenover Mij overtreden hebben; wel zal Ik hen leiden uit het land waarin zij als vreemdelingen vertoeven, maar in het land van Israël zullen zij niet komen. En gij zult weten, dat Ik Jahweh ben (vs. 34-38). In hoofdstuk 31:8-10 zegt Jeremia: 'Zie, Ik breng hen uit het land van het noorden en verzamel hen van de einden der aarde; onder hen blinden en lammen, zwangeren en barenden tezamen; in grote scharen zullen ze hierheen terugkeren..... Hoort het woord van 96 Jahweh, o volken, verkondigt het in verre kustlanden en zegt: Hij, die Israel verstrooide, zal het verzamelen en het behoeden als een herder zijn kudde.'

Jes. 49:20-23 is een zeer roerende beschrijving van de vereniging van de stammen nadat de Verlosser uit Sion gekomen is. 'Ook zullen de kinderen, van welke gij beroofd waart, te uwen aanhoren zeggen: De

plaats is mij te eng, maak mij ruimte, dat ik kan wonen. En gij zult bij uzelf zeggen: Wie heeft mij dezen gebaard, daar ik toch van kinderen beroofd en onvruchtbaar was, verbannen en verdreven; wie bracht dezen dan groot? Zie, ik was alleen overgebleven, waar waren dan dezen? Zo zegt de Here Jahweh: Zie Ik zal mijn hand opheffen tot de volken en mijn banier omhoog heffen voor de natiën; in hun armen zullen zij uw zonen brengen, en uw dochters zullen op de schouder gedragen worden. En koningen zullen uw voedstervader zijn en hun vorstinnen uw zoogsters;' etc.

Opnieuw wordt ons dan in het welbekende gedeelte Ezech. 37, het visioen van het dal van de dorre beenderen, duidelijk in vs. 11 verteld, 'deze beenderen zijn het gehele huis Israëls'. Zij worden in het visioen in hun graven gezien - de tegenwoordige toestand van de verstrooide en verloren stammen onder de volken; maar de Here Jahweh zegt, 'Zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, en u brengen naar het land Israëls'. etc. (vs. 12-14). 'Zie, Ik haal de Israëlieten weg uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik zal hen van alle kanten bijéénverzamelen en hen naar hun land brengen. En Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen Israëls, en één koning zal over hen allen koning zijn; niet langer 97 zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken..... En mijn knecht David zal koning over hen wezen'. Ezech. 37:21-24).

Ik zou veel meer Schriftplaatsen willen aanhalen, maar deze zullen voldoende zijn om eenvoudig het feit aan te tonen van wat God binnenkort voor zijn aardse volk zal doen. De profeten spreken zo duidelijk in de voorgaande gedeelten dat commentaar daarop bijna overbodig is, daar ik er niet naar streef de lezer veel meer dan een globale schets te geven.

Als de Bevrijder uit Sion is gekomen, Israël bevrijd, 'dan zullen ze niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent Jahweh: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder

hen, luidt het woord van Jahweh, want IK zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonden niet meer gedenken' (Jer. 31:34).

Volgend op de vestiging van Israël in het land en de erkenning van Jezus, Degene die zij doorstaken, als de Messias, hun Koning, vinden we dat een verschrikkelijke inval in hun land plaats vindt door de machten van het noorden. Velen hebben gedacht dat onmiddellijk na de openbaring van Christus in heerlijkheid, de regering van vrede en zegen in al haar volheid zal beginnen, maar dit is niet zo. Een verschrikkelijke verwoesting door vijanden vindt plaats zelfs nadat, hoewel waarschijnlijk zeer kort nadat, Christus is verschenen. Een gedetailleerd verslag van dit toneel wordt ons in Ezech. 38 en 39 gegeven en het wordt door velen zeer wel mogelijk geacht dat het identiek is met de laatste slag van de Assyriër, wanneer hij door goddelijk oordeel valt, waar we reeds naar hebben gekeken.

Als Israël in hun land is verzameld met grote rijkdom, wordt de hebzucht van een grote macht in het noorden opgewekt. Daar de westerse machten zijn vernietigd denkt hij dat nu zijn tijd gekomen is om het lang begeerde land te bezitten en ook de rijkdommen die daar opgeslagen zijn. Hij wordt in de profetie genoemd 'Gog, de grootvorst van Mesech en Tubal'; maar de juiste vertaling van het oorspronkelijke is 'Vorst van Rosh, Mesech en Tubal en verwijst naar het groot Russische rijk. Hij daalt af naar het land met een machtig eigen leger en vergezeld door ¹³ Perzië, Ethiopië (waarschijnlijk Aziatisch Ethiopië, een gebied bij de Persische golf), Libië (of Phut bij de Eufraat), Gomer en al zijn benden (een deel van Klein Azië, etc.) en Togarma (Armenië) en daarnaast veel ander volk.

Israël zal veilig wonen zonder muren, grendels of poorten wanneer hij komt om roof te plegen en buit te maken (vs. 11, 12). De grimmigheid

13 Dit sluit sommige gebieden in waarover de Assyriër, of de koning van het Noorden heerst. Hij wordt in Dan. 8:24 beschreven als krachtig, maar niet door zijn eigen kracht. Zijn sterkte ligt waarschijnlijk daarin dat hij met Rusland is verbonden en wordt gesteund (Verg. ook Dan. 11:43).

van Jahweh stijgt op in zijn neus (vs. 18) en Hij zegt, 'Dan zal Ik op al mijn bergen het zwaard tegen hem oproepen, het zwaard van de een zal tegen de ander zijn. Ik zal met hem in het gericht treden door pest en door bloed ; stromende regen en hagelstenen, vuur en zwavel zal Ik doen neerregenen op hem, op zijn krijgsbenden en op de vele volken die met hem zijn' (vs. 21, 22) De roofvogels en het gedierte des velds verslinden de reusachtige legers die door het oordeel van God zijn gedood en zeven jaren zullen de kinderen Israëls uitgaan en de oorlogswerktuigen verbranden en zeven maanden duurt het om hun beenderen te begraven, etc. (Hfst. 39).

Zo eindigen de vreselijke oordelen over Israël en de volken die, zoals God heeft voorzegd, de tweede komst van de Zoon des mensen en de oprichting van zijn koninkrijk op aarde zullen begeleiden. Hfst. 40 tot aan het einde van Ezechiël geven ons een beschrijving van de tempel in het millennium, de herindeling van het land onder de stammen, etc.

Dit voert ons tot de volle zegen van het duizendjarige rijk. In de tegenwoordige tijd zucht de ganse schepping en is ze in barensnood, maar in die dag zal ze zijn bevrijd van de slavernij van de vergankelijkheid tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God (Rom. 8:20, 21). De draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, zal gebonden zijn in de afgrond tijdens de duizend jaren door een engel die zal neerdalen uit de hemel (Openb. 20:3) en niet langer in staat gesteld worden deze wereld tot de sfeer van zijn listen en misleidingen te maken door de mensen in hun zonden in gevangenschap te voeren.

De Heer Jezus Christus zal regeren over de aarde met zijn hemelse heiligen. In Opb. 21:9 krijgen we een heel prachtige beschrijving, in zinnebeeldige taal, van de heerlijkheid van de gemeente gedurende deze periode. Over haar wordt gesproken als 'de bruid, de vrouw van het Lam', maar ze wordt gezien als een prachtige stad, het heilige Jeruzalem, die neerdaalt uit de hemel van God en de heerlijkheid van God heeft. Alle soorten kostbare stenen, parels en goud, de meest waardevolle voorwerpen in de ogen van mensen, worden gebruikt om

haar heerlijkheid over te dragen aan onze verstand, terwijl de muur, die op zekerheid en op redding wijst, een voornaam kenmerk is. Ze 100 heeft geen tempel want de Heer, God de Almachtige, is haar tempel en het Lam. Ook heeft ze de zon en de maan niet nodig, zij zijn verdwenen door de heerlijkheid van God en het Lam is haar lamp. De aarde wordt door haar heerlijkheid bestraald, de naties wandelen in haar licht en de koningen van de aarde brengen hun heerlijkheid tot haar. De poorten zijn altijd open, daar is geen nacht. De heerlijkheid en de eer van de naties zal ook tot haar gebracht worden. Alle kwaad is voor eeuwig buitengesloten en alleen zij die geschreven zijn in het boek van het leven van het Lam gaan haar heerlijk gebied binnen.

Een hemelse rivier van water, helder als kristal, zal van de troon van God en van het Lam uitgaan. De boom van het leven, met twaalf soorten vruchten die ze elke maand geeft en bladeren tot de genezing van de naties, zal daar ook gevonden worden (Openb. 22:1, 2).

Zijn slaven zullen Hem dienen en zijn aangezicht zien - gezegend deel! - en zijn naam zal op hun voorhoofden zijn en zij zullen regeren tot in alle eeuwigheid (Openb. 22:3-5), zij hebben geen lamplicht noch zonlicht nodig, want [de] Heer God zal over hen lichten.

In deze komende dag van heerlijkheid en zegen zal Israël, - dat nu verstrooid is maar dan bijeenvergaderd, zoals we gezien hebben en terug zal zijn in hun eigen land, - de eerste plaats innemen onder de naties en Jeruzalem wordt de hoofdstad van de hele aarde.

Eén van de eerste handelingen van de regering van Christus zal zijn de oprichting van een prachtige tempel : 'Zie, een man, wiens naam is Spruit. Deze zal uit zijn plaats uitspruiten en hij zal de tempel van

Jahweh ¹⁴ bouwen en hij zal met majesteit bekleed zijn en als heerser zitten op zijn troon; en hij zal priester zijn op zijn troon' (Zach. 6:12, 13). In Ezech. 40 tot 42 hebben we de volledige beschrijving van dit heerlijke gebouw en haar afmetingen, etc. en het zal genoemd worden 'een bedehuis voor alle volken' (Jes. 56:7).

Een opmerkelijk kenmerk dat hiermee verbonden is, zal het herstel van de Joodse offeranden en eredienst op verordening van God zijn. Een aantal details worden gegeven in Ezech. 45 en 46 en zowel het brandoffer, het spijsoffer, het drankoffer, het zondoffer als het vredeoffer worden uitdrukkelijk genoemd. En 'in die dagen..... zal het David niet ontbreken aan een man, die op de troon van het huis Israëls gezeten is; en de levietische priesters zal het nimmer ontbreken voor mijn aangezicht aan een man die brandoffers offert, spijsoffers ontsteekt en slachtoffers brengt al de dagen' (Jer. 33:16-18) 'Dan zal men komen uit de steden van Juda en de omstreken van Jeruzalem, uit het land van Benjamin en uit de Laagte, van het gebergte en uit het Zuiderland, en brengen brandoffer, slachtoffer, spijsoffer en wierook, en ook brengen loffer in het huis van Jahweh' (Jer. 17:26) 'En de vreemdelingen die zich bij Jahweh aansloten om Hem te dienen,.... hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op mijn altaar' (Jes. 56:6, 7).

Dit verloochent of doet op geen enkele manier afbreuk aan het éne volmaakte offer van het Lam van God en de oneindige waarde van zijn kostbaar bloed dat ons van alle zonden reinigt (Heb. 10:10-14; 1 Joh. 1:7), maar zal naar dat offer terugwijzen zoals die van het Oude Testament er naar heen wezen. Mensen die door vroeger geleerde systemen etc. bevooroordeeld zijn, zijn vaak traag om de waarheid hiervan aan te nemen, maar het staat in het woord van God en wat de Heer heeft gesproken zal Hij zeker volvoeren

14 De lezer zal bij deze schriftplaats bemerken dat dit niet hetzelfde gebouw is als dat waarin de mens van de zonde zich zal zetten. Dat moet noodzakelijkerwijs gebouwd zijn voor dit en zal waarschijnlijk verwoest worden, vermoedelijk door de Assyriër (2 Thess. 2:4; Op. 11:1, 2; Ps. 74:7, 8).

Er zal geen ark zijn zoals in de oude tempel, want de profeet Jeremia vertelt ons in hfst. 3:16, 17 dat men 'in die dagen niet meer zal spreken over de ark van het verbond van Jahweh; zij zal niemand in de zin komen, men zal aan haar niet meer denken en haar niet zoeken, en zij zal niet weder gemaakt worden. Te dien tijde zal men Jeruzalem noemen de troon van Jahweh, en alle volken zullen zich daarheen verzamelen om de naam van Jahweh te Jeruzalem'. etc.

'In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is' (Zach. 8:23) Aan afgoderij, - die aan het volk opgedrongen is (en grif door de massa is aangenomen) en ook door het hele gebied van het beest heen, - zal door de Heer als Hij in oordeel komt totaal een eind worden gemaakt. Want 'Te dien dage zal de mens zijn ziveren en gouden afgoden, die hij zich gemaakt had om zich daarvoor neer te 103 buigen, voor de ratten en de vleermuizen werpen'. etc. (Jes. 2:12-22).

De Shechina heerlijkheid, de heerlijkheid van de God van Israëel, zal van de weg van het oosten komen, waar ze voor het laatst gezien werd toen ze zich van de aarde terugtrok, na de gevangenschap van Juda (Ezech. 11:22, 23) ze zal dan het huis of de tempel vervullen (Ezech. 43:1-5), wat genoemd wordt 'de plaats van mijn troon en de plaats mijner voetzolen, waar Ik wonen zal onder de Israëlieten tot in eeuwigheid' (vs. 7) 'Jahweh is groot in Sion, Hij is verheven boven alle volken, dat zij uw grote en geduchte naam loven; Heilig is Hij. Want de sterkte des Konings heeft het recht lief, Gij hebt rechtmatigheid gevestigd, recht en gerechtigheid hebt Gij in Jacob gedaan. Verhoogt Jahweh onze God, buigt u neder voor de voetbank zijner voeten ; Heilig is Hij (Ps. 99:2-5).

Er zal ook een vorst zijn aan het hoofd van het huis van Israëel, die vele malen wordt genoemd in Ezech. 44 tot 46. Hij moet op geen enkele wijze worden verward met de Heer daar hij de vorst is van Israëel, regeert als zijn plaatsvervanger in het land en slachtoffers offert in verbinding

met de aanbidding in de tempel, terwijl Christus zal regeren met zijn heiligen over de aarde.

Het land, Israëls oude erfenis, nu bijna een woestijn en onder het gezag van de volken (geschreven in 1880!), zal dan naar een nieuwe orde worden herverdeeld, waarbij iedere stam het haar toegemeten deel heeft en een heilige heffing in het vierkant (Ez. 48:20) in het centrum, verdeeld onder de priesters en de Levieten ¹⁵) en een deel van de stad en de voorsteden. Aan elke kant hiervan zal de rest voor de vorst zijn (Ezech. 48:21-22; 45:7).

Wat in die dag de stad van Jeruzalem zelf betreft, haar heerlijkheid en pracht, als beschreven in de profeten en de psalmen, zal ver alles wat de wereld ooit heeft gezien, veel van dat waar de mens prat op gaat als de wonderen die zij gewerkt hebben, overtreffen. Noch de oude steden van Ninevé en Babel, met al hun glorie, noch de moderne steden als Londen en Parijs, dulden enige vergelijking.

Uit Zach. 14:10 vinden we 'Het gehele land zal worden als de vlakte van Geba tot Rimmon, zuidelijk van Jeruzalem; maar dit (d.w.z. de stad) zal verhoogd worden en op zijn plaats blijven bestaan'. Van de Olijfberg wordt beschreven dat zij middendoor splijt als zijn voeten haar aanraken bij zijn verschijning. Er zullen belangrijke fysische veranderingen plaats vinden die zo een prachtig plateau voor de uitbreiding van de stad verschaffen gedurende zijn regering.

Terecht kan de psalmist zingen, 'Schoon door zijn verhevenheid, een vreugde voor de ganse aarde is de berg Sion, ver in het noorden, de stad van de grote Koning' (Ps. 48:3) En verder, 'Gaaf rond om Sion en trekt er omheen, telt haar torens, richt uw aandacht op haar voormuur, doorwandelt haar paleizen, opdat gij het aan het volgende geslacht kunt vertellen' (vs. 12, 13) En opnieuw, 'Uit Sion, de volkomen schoonheid, verschijnt God in lichtglans' (Ps. 50:2). 'Heerlijke dingen zijn van u te

15 Lees Ezech. 44:6-31 en 48:10-14 voor de details betreffende de priesters en de Levieten

zeggen, o gij stad Gods! sela' (Ps. 87:3). 'Bekleed u met pronkgewaden, Jeruzalem, heilige stad' (Jes. 52:1). 'Gij zult uw muren Heil noemen en uw poorten Lof.' (Jes. 60:18). 'Om Sions wil zal Ik niet zwijgen en om Jeruzalems wil zal Ik niet rusten, totdat zijn heil opgaat als een lichtglans en zijn verlossing als een brandende fakkel. Volken zullen uw heil zien, alle koningen uw heerlijkheid en men zal u noemen met een nieuwe naam, die de mond van Jahweh zal bepalen ; gij zult een sierlijke kroon in de hand van Jahweh zijn, een koninklijke tulband in de hand van uw God. Men zal u niet meer noemen: Verlatene, en men zal uw land niet meer noemen Woestenij; maar gij zult genoemd worden: (Hephzi-ba) Mijn Welgevallen, en uw land: (Beulah) Gehuwde. Want Jahweh heeft een welgevallen aan u, en uw land wordt ten huwelijk genomen (Jes. 62:1-4). 'Zij zullen u noemen: De stad van Jahweh, het Sion van de Heilige Israëls' (Jes. 60:14).

Dit zijn enkele van de vele gedeelten die wijzen op de weergalozе heerlijkheid en pracht van de stad van de Heer der heerscharen, ten dage van Israëls zegen en het jubeljaar van de aarde. Maar dit is niet alles want niet alleen zal ze een lofspraak op de aarde voor haar schoonheid zijn, maar het middelpunt van het bestuur en de zegen voor de aarde onder de rechtvaardige regering van de Heer. 'En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis van Jahweh vaststaan als de hoogte der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg van Jahweh, naar het huis van de God Jacobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en het woord van Jahweh uit Jeruzalem' (Jes2:2, 3) 'Vanwege uw tempel, ter wille van Jeruzalem bieden koningen U geschenken' (Ps. 68:30) 'Mogen alle koningen zich voor Hem neerbuigen, alle volkeren Hem dienen' (Ps. 72:11) Dan zal de heerschappij op zijn schouder rusten, en zal Hij 106 regeren als de ware Salomo, de Vrededorst van de Rivier tot de einden van de aarde (Jes. 9:5, 6).

‘En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen ze hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren’ (Jes. 2:4; Ps. 46:10; 68:31; Mich. 4:3) De machtige God zal de aarde oordelen en de oorlog uit haar wegdoen. Inplaats dat de natiën zich bewapenen en tegen elkaar oorlog voeren, zal er vrede stromen als een rivier, een koning zal regeren in gerechtigheid, ‘de Vrededorst’ en vorsten zullen heersen naar het recht (Jes. 32:1).

Een ander zeer belangrijk kenmerk van die dag is onze aandacht waard, een wonderdadige rivier die verscheidene keren in de Schrift wordt genoemd. Zach. 14:8 spreekt over haar aldus: ‘Dan zullen te dien dage levende wateren uit Jeruzalem vlieten, de helft daarvan naar de oostelijke en de helft naar de westelijke zee; in de zomer zowel als in de winter zal dat geschieden’. De eerste zee verwijst naar de Dode Zee, de laatste naar de Middellandse Zee; U zult opmerken dat het stromen van de rivier op geen enkele wijze wordt beïnvloed door de verandering van de seizoenen. Verdere details worden gegeven in Ezechiël en daar vinden we dat deze wateren stromen van onder de drempel van het huis, of de tempel, vandaan, afvloeien naar de woestijn en ‘in de zee (de Dode Zee) komen, in de zee wordt het uitgestort, zodat haar water gezond wordt’ (Ezech. 47:8).

Zoals welbekend is heeft deze zee in de tegenwoordige tijd zo’n zoutgehalte dat er geen vis in kan leven, om deze reden wordt ze vaak 107 genoemd de Zoutzee. Maar het gevolg van het instromen van het wonderbare water zal zijn dat haar tegenwoordige toestand zal worden veranderd, daar haar water gezond wordt. ‘En’ zegt de profeet Ezechiël (hfst. 47:9-12) ‘alle levende wezens die er wemelen, zullen leven, overal waar de beek komt, en er zal zeer veel vis zijn, want als dit water daarheen komt, dan wordt (het water van de zee) gezond. Overal waar de beek komt, zal alles leven. Vissers zullen erlangs staan van Engedi tot En-Egläim; het zal een plaats zijn om de netten uit te spreiden, en de vissen erin zullen van allerlei soort zijn, zoals de vissen van de grote

zee, zeer talrijk. Maar de moerassen en poelen ervan zullen niet gezond worden; zij zijn aan het zout prijsgegeven. Langs de beek zullen op haar oevers aan weerszijden allerlei vruchtbomen opschieten, waarvan het loof niet verwelkt en de vrucht niet opraakt; elke maand zullen zij vrucht dragen, omdat hun water uit het heiligdom komt; hun vruchten zullen tot spijs zijn en hun loof tot geneesmiddel' (Ezech. 47:1-12).

Joël 3:18 spreekt ook over deze merkwaardige rivier, '... een bron zal ontspringen uit het huis van Jahweh en zal het dal van Sittim drenken'. Ps. 46:5: 'Een rivier - haar stromen verheugen de stad Gods'. Ps. 65:10: 'Gij bezoekt het land en verleent het overvloed, Gij maakt het zeer rijk. De beek Gods is vol water'. Zach. 9:10 en Ps. 72:8 verwijzen waarschijnlijk naar hetzelfde: 'Hij heerse van zee tot zee, van de Rivier tot de einden der aarde.'

Aan de andere kant heeft God de volkomen verwoesting van de bekende wateren, die nu stromen, verordend en ook de tijdelijke opdroging van bepaalde rivieren. 'Dan zal Jahweh de zeeboezem van Egypte met de ban slaan en Hij zal zijn hand tegen de Rivier bewegen met de gloed van zijn adem, en Hij zal haar tot zeven beken uiteenslaan en maken, dat men geschoeid daardoor kan gaan. Dan zal er een heerbaan ¹⁶ zijn voor de rest van zijn volk, die in Assur overblijven zal, zoals er voor Israel geweest is ten dage, toen het optrok uit het land Egypte' (Jes. 11:15, 16).

De Rivier zal de Nijl zijn die aan het begin van de regering van Christus in zeven stromen uiteengeslagen zal worden opdat een weg tot het land geopend zal worden voor een overblijfsel van zijn geliefd volk.

Deze feiten worden in andere gedeelten herhaald. In de Godsspraak over Egypte (Jes. 19) wordt ons verteld dat het water uit de zee zal verdrogen en de rivier zal drooglopen en opdrogen (vs. 5). En in Zach. 10:11 'Dan zal men in benauwdheid door de zee trekken, en in de zee de golven slaan; en alle diepten van de Nijl zullen uitdrogen. Zo zal de

16 Zie voor 'heerbaan' ook Jes. 19:23; 35:8; 40:3; 62:10)

trots van Assur neerstorten, en de scepter van Egypte zal verdwijnen' Eveneens in Jes. 50:2 '... Zie, door mijn dreigen leg Ik de 109 zee droog en maak Ik rivieren tot een woestijn; hun vis wordt stinkend, omdat er geen water is, en sterft van dorst. '

Behalve dit zullen de wateren van de grote rivier de Eufraat (eens van loop veranderd bij de verwoesting van Babel) ook opdrogen opdat de weg van de koningen uit het oosten zal worden bereid (Openb. 16:12) Deze gebeurtenis zal plaats vinden onder de zesde schaal juist voor het einde van de toekomstige crisis als inleiding tot het duizendjarige rijk.

Maar hoewel Gods oordelen zowel op Egypte als op Assyrië de oude vijanden van zijn geliefde volk zullen vallen, toch zal Hij genade niet vergeten. 'Zo zal Jahweh Egypte geducht slaan en genezen, en zij zullen zich tot Jahweh bekeren, en Hij zal Zich door hen laten verbidden en hen genezen. Te dien dage zal er een heerbaan wezen van Egypte naar Assur, en Assur zal in Egypte komen en Egypte in Assur, en Egypte zal met Assur (Jahweh) dienen. Te dien dage zal Israël de derde zijn naast Egypte en Assur, een zegen in het midden der aarde, omdat Jahweh der heerscharen het gezegend heeft met de woorden: Gezegend zij mijn volk Egypte en het werk mijner handen, Assur, en mijn erfdeel Israël' (Jes. 19:22-25).

Wat een heerlijke dag zal dat voor deze aarde zijn! En zowel mens als dier zullen in de bevrijding delen. 'Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen' (Jes. 35:5, 6) 'De vrijgekochten van Jahweh zullen wederkeren en met gejubel in Sion komen; eeuwige vreugde zal op hun hoofd zijn, blijdschap en 110 vreugde zullen zij verkrijgen, maar kommer en zuchten zullen wegvlieden' (Jes. 35:10).

In plaats van de tegenwoordige korte levensduur waarover de psalmist spreekt, 70 en 80 jaar, met moeite en leed (Ps. 90:10) zal in die dagen de leeftijd van de mensen zeer worden verlengd. Oudtijds bereikten de mensen een veel langere leeftijd dan nu; maar zelfs Methusalem,

de langstlevende van allen, bereikte geen duizend jaren; maar in de komende dag van de duizendjarige zegen zegt de Heer, 'En Ik zal juichen over Jeruzalem en Mij verblijden over mijn volk. En daarin zal niet meer gehoord worden het geluid van gewezen of van geschreeuw. Daar zal niet langer een zuigeling zijn, die slechts weinige dagen leeft, noch een grijsaard, die zijn dagen niet voleindigt, want de jongeling zal als honderdjarige *sterven*, zelfs de zondaar zal eerst als honderdjarige door de vloek getroffen worden. Zij zullen huizen bouwen en die bewonen, wijngaarden planten en de vrucht daarvan eten; zij zullen niet bouwen, opdat een ander er wone; zij zullen niet planten, opdat een ander het ete, want als de levensduur der bomen zal de leeftijd van mijn volk zijn en van het werk hunner handen zullen mijn uitverkorenen genieten'. etc. *¹⁷ (Jes. 65:19-22).

Van een kind van enkele dagen zal dan niet worden gehoord, maar als iemand sterft op de leeftijd van honderd jaar, wordt hij slechts gerekend voor een kind en dan is zijn dood vanwege zonde als Christus regeert in gerechtigheid en wordt hij afgesneden en vervloekt. De oude mensen zullen hun dagen vervullen, d.w.z., duizend jaar leven. De dagen van het volk van Jahweh worden vergeleken met de dagen van een boom en we weten dat sommige bomen een zeer hoge leeftijd bereiken.

Er is een andere treffende zinspeling op de leeftijd van de mensen in Zach. 8:4 : 'Zo zegt Jahweh der heerscharen: Er zullen weer oude mannen en vrouwen op de pleinen van Jeruzalem zitten, ieder met een stok in de hand vanwege zijn hoge leeftijd. Ook zullen de pleinen der stad vol zijn van jongens en meisjes, die daar spelen.'

17 Het volgende is een vertaling van de Septuaginta versie door Sir C Brenton, van een deel van dit gedeelte: 'Ook zal er geen kind meer zijn dat vroegtijdig sterft, of een oude man die zijn tijd niet zal volmaken; want de jeugdige zal honderd jaar oud zijn en de zondaar die sterft met honderd jaar zal vervloekt zijn... want als de dagen van de boom des levens zullen de dagen van mijn volk zijn.'

Zo groot en wonderbaar zal de zegen van God's volk, stad en land zijn, dat de natiën en volken van alle delen van de aardbol tot God's aardse centrum zullen worden aangetrokken. 'Zo zegt Jahweh der heerscharen: Wederom zullen er volken komen en inwoners van vele steden, en de inwoners van de ene zullen zich begeven naar die van de andere, en zeggen: Laten wij toch heengaan om de gunst van Jahweh der heerscharen af te smeken en om Jahweh der heerscharen te zoeken; ook ik wil gaan. Ja, vele natiën en machtige volken zullen komen om Jahweh der heerscharen te Jeruzalem te zoeken en de gunst van Jahweh af te smeken. Zo zegt Jahweh der heerscharen: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is (Zach. 8:20-23).

Velen hebben gedacht, - daar satan gebonden is in die periode, de vloek van de aarde is weggenomen en zo'n wonderlijke zegen uitstroomt, - dat de dood, het loon van de zonde, ook zal zijn. weggedaan, maar dat is niet het geval. Het is een dwaling die vaak 112 opkomt door twee oorzaken; één door alle zonde met satan te verbinden en te vergeten dat er evengoed zonde in de mensen is, en de andere door de schriftplaatsen die spreken dat heel Israël de Heer kent van de kleinste tot de grootste bij het begin van het duizendjarige rijk, toe te schrijven aan de mens in het algemeen door de gehele periode heen.

Uit de Schrift is het duidelijk dat de mensen zullen zondigen gedurende de regering van Christus en ook de straf ondergaan - de dood. Bijvoorbeeld, 'een jongeling zal als honderdjarige sterven, zelfs de zondaar zal eerst als honderdjarige door de vloek getroffen worden (Jes. 65:20). En dit, zoals u zult opmerken, in een profetie die betrekking heeft op de Joodse zegening.

Hoe verschrikkelijk is de val van de mens! Hoe gunstig de omstandigheden ook waren waarin hij geplaatst was, hij mislukte volkomen. In zijn onschuld is hij God ongehoorzaam, overgelaten aan zijn eigen wil onbeteugeld, de aarde werd van geweld vervuld, later verbrak hij de

wet van God, doodde zijn profeten, vermoordde zijn geliefde Zoon. Genade heerst nu door gerechtigheid en de mens zondigt openlijk met opgeheven hand. Christus zal binnenkort regeren in gerechtigheid, maar de zonde zal zich niettegenstaande dat openbaren hoewel ze snel en zeker zal worden geoordeeld. Het duizendjarige rijk moet haar loop krijgen, het hele toneel tot ontbinding overgaan, voordat de zonde helemaal van de aarde zal worden weggenomen. Dan, als dood en hades in de poel van vuur geworpen zijn, zal in de eeuwige toestand de gerechtigheid op aarde wonen.

Ps. 72:11 leert ons 'alle koningen zullen zich voor Hem neerbuigen, alle volken Hem dienen'. Toch, als we zorgvuldig andere psalmen onderzoeken vinden we dat er niet minder dan drie verschillende gedeelten zijn, waar we vinden dat de onderwerping 113 van sommige natiën per slot van rekening alleen geveinsd is door vrees voor de kracht en de macht van de Koning der koningen (Zie Ps. 66:3; 18:45; 81:16). Dit wordt verder bevestigd in Zach. 14: 'Allen die zijn overgebleven van al de volken, die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, zullen van jaar tot jaar heentrekken om zich neer te buigen voor de Koning, Jahweh der heerscharen, en het Loofhuttenfeest vieren. Maar wie uit de geslachten der aarde niet naar Jeruzalem zal heentrekken om zich voor de Koning, Jahweh der heerscharen, neder te buigen, op hem zal geen regen vallen, en indien het geslacht der Egyptenaren niet zal heentrekken en komen, op wie geen (regen) valt, dan zal toch komen de plaag waarmee Jahweh de volken zal treffen, die niet heentrekken om het Loofhuttenfeest te vieren. Dit zal de straf zijn van de Egyptenaren en van alle volken die niet heentrekken om het Loofhuttenfeest te vieren' (Zach. 14:16-19).

Deze Schriftplaats spreekt duidelijk van uitgeoefende oordelen over de natiën die weigeren om te buigen voor het gezag van de éne Koning over de gehele aarde en is een opmerkelijk voorbeeld van de volmaakte nauwkeurigheid van Gods woord. Egypte wordt uitgezonderd van de andere natiën en met een plaag bedreigd als zij ongehoorzaam zouden zijn. Het terughouden van regen, waardoor een verschrikkelijke

honger zou ontstaan, zou voor haar geen straf zijn, ¹⁸ want het is een welbekend feit, zoals in het gedeelte zelf vermeld, dat een groot gedeelte van Egypte nu geen regen kent. De oogsten worden verkregen door het zorgvuldig gebruik van water uit de machtige rivier de Nijl, die in bepaalde seizoenen haar oevers overstroomt. Dus bedreigt de Heer Egypte met een plaag.

Een ander treffend en onbetwistbaar bewijs van de onbekeerde, zondige toestand van de grote massa der volkeren in het millennium, is het feit dat wanneer de satan wordt losgelaten uit de afgrond aan het einde van de duizend jaren, hij een laatste poging doet om het koninkrijk van Christus te niet te doen. 'Hij zal uitgaan om de naties te misleiden die aan de vier hoeken van de aarde zijn, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand van de zee. En zij kwamen op over de breedte van de aarde en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad; en er daalde vuur neer <van God> uit de hemel en verteerde hen' (Openb. 20:7-9) Gog en Magog worden hier gebruikt als symbolische uitdrukkingen van de grote massa der naties die dan door satan geleid zullen worden tegen het volk van de Heer in die dag en moeten op geen enkele wijze worden verward met Gog, het land van Magog, etc. (Ezech. 38:1-3). Het ene is een verzameling aan het einde, het andere aan het begin van de regering van Christus. Zij komen op over de breedte van de aarde, van alle kanten er van en omsingelen de legerplaats van de heiligen, waar ze ook mogen zijn, van heinde en ver en ook de geliefde stad, d.w.z., Jeruzalem en proberen haar te verwoesten. Plotseling stort God een meedogenloos en niets sparend oordeel uit, vuur zal van de hemel komen en hen verteren. Hun misleidende leider, die de duizend jaren gebonden is geweest in de bodemloze put, of de abys, wordt dan in de plaats van eeuwige pijn geworpen, de poel die van vuur en zwavel brandt, waar de twee grote leiders van de afval, het beest en de valse profeet, reeds gedurende

18 Sommigen kunnen het hier moeilijk mee hebben door het te vergelijken met wat ik gezegd heb over het opdrogen van de Nijl, maar Jes. 19:22 laat ons zien dat de Heer zowel zal slaan als genezen.

dezelfde periode hebben geleden. Zoals de Schrift duidelijk verklaart, zullen deze allen dag en nacht gepijnigd worden tot in alle eeuwigheid (vs. 10).

Dan vinden we, betreffende de redeloze schepping, dat de tegenwoordige bestaande vijandschap tussen verschillende dieren zal ophouden en dat in plaats van dat de een de ander tot zijn prooi maakt, zij in vrede en onschuld zullen samen wonen: 'Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje; het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze hoeden; de koe en de berin zullen samen weiden, haar jongen zullen zich tezamen nederleggen, en de leeuw zal stro eten als het rund; dan zal een zuigeling bij het hol van een adder spelen en naar het nest van een giftige slang zal een gespeend kind zijn hand uitstrekken. Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van de kennis van Jahweh, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken' (Jes. 11:6-9).

Dit belangwekkende feit is vaak, evenals vele andere profetische plaatsen uit de schrift weg-vergeestelijkt en in erge mate verdraaid van haar duidelijke letterlijke betekenis. En dit is niet het enige gedeelte dat er van spreekt, maar een dergelijke taal wordt gebruikt in Jes. 65:25: 'De wolf en het lam zullen tezamen weiden en de leeuw zal stro eten als het rund, en de slang zal stof tot spijs hebben; zij zullen geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, zegt Jahweh'. De enige uitzondering op de algemene zegen die hier genoemd wordt is een ander voorbeeld dat opmerkenswaardig is daar het de volmaakte harmonie van elke bewering van het woord van God aantoont - 'de slang zal stof tot spijs hebben'. Bij het uitspreken van de vloek over de slang in Gen. 3 zei God, 'op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten, zolang gij leeft', zodat haar toestand dezelfde zal blijven tot aan het einde. En 'Ik... en het wild gedierte uit het land wegdoen, zodat zij veilig kunnen wonen in de steppe en slapen in de bossen' (Ezech. 34:25).

De vloek die over de aarde is uitgesproken door de Here God ten gevolge van de val van de mens (Gen. 3:17) zal dan weggenomen zijn, want Op. 22:3 vertelt ons 'er zal geen enkele vervloeking meer zijn'. Dorens en distelen zullen niet langer worden voortgebracht zoals nu, maar, 'voor een doornstruik zal een cypres opschieten, voor een distel zal een mirt opschieten', die beide altijd groen blijven (Jes. 55:13) en 'de steppe zal juichen en bloeien als een narcis; zij zal welig bloeien en juichen, ja, juichen en jubelen' (Jes. 35:1, 2) 'Ik zal op de kale heuvels rivieren doen ontspringen en bronnen temidden der valleien; Ik zal de woestijn tot een waterplas maken en het dorre land tot waterbronnen. Ik zal in de woestijn ceder, acacia, mirt en olijfwilg zetten; Ik zal in de wildernis cypres naast plataan en denneboom planten' (Jes. 41:18, 19).

De aarde zal dan zo wonderbaarlijk vruchtbaar en productief zijn dat het werk dat nodig is om een oogst te krijgen in die dag niets zal zijn in vergelijking met de tegenwoordige inspanning, want 'de ploeger sluit zich aan bij de maaier en de druiventreder bij hem die het zaad strooit; dan zullen de bergen druipen van jonge wijn en al de heuvelen daarvan overvloeien' (Amos 9:13) Een prachtige lied vinden we in Ps. 65, dat toont hoe rijk God dan de aarde zal zegenen en hoe ze dientengevolge met overvloed zal voortbrengen: 'Gij bezoekt het land en verleent het overvloed, Gij maakt het zeer rijk. De beek Gods is vol water, Gij bereidt hun koren. Ja, zo bereidt Gij alles. Gij drenkt zijn 117 voren, Gij doorvochtigt zijn kluiten, door regenstromen maakt Gij het week; Gij zegent zijn gewas. Gij kroont het jaar van uw goedheid, uw sporen druipen van vet; de dreven der steppe druipen, de heuvelen omgorden zich met gejuich; de landouwen zijn bekleed met kudden, de dalen tooien zich met koren: zij jubelen elkander toe, ook zingen zij' (vs. 10-14) 'En overvloed van koren zij in het land; op de toppen der bergen golve zijn vrucht als op de Libanon' (Ps. 72:16).

De jaargetijden zelf zullen niet veranderen want de Heer zei na de zondvloed, 'Voortaan zullen, zolang de aarde bestaat, zaaiing en oogst, koude en hitte, dag en nacht niet ophouden' (Gen. 8:22).

De hemelen en de aarde zullen in een gezegende verbinding worden gebracht gedurende dit wonderbare tijdperk, de bedeling van de volheid der tijden, wanneer alle dingen onder één hoofd samen zijn gebracht in Christus (Ef. 1:10) en alle dingen verzoend zijn (let op, niet alle personen. Kol. 1:20). 'Het zal te dien dage geschieden, dat Ik verhoren zal, luidt het woord van Jahweh: Ik zal de hemel verhoren, en die zal de aarde verhoren, en de aarde zal het koren, de most en de olie verhoren, en die zullen Jizreël verhoren' (Hoea 2:21, 22).

Als de duizend jaren zijn voorbijgegaan dan komt het einde, wanneer Christus 'het koninkrijk aan God de Vader overgeeft, wanneer Hij alle overheid en alle gezag en kracht te niet gedaan heeft. Want Hij moet regeren, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn 118 voeten heeft gelegd. Als laatste vijand wordt de dood te niet gedaan. Want 'Hij heeft alles aan zijn voeten onderworpen'. Wanneer Hij nu zegt dat alles [Hem] onderworpen is, is het duidelijk dat Hij wordt uitgezonderd die Hem alles onderworpen heeft. Maar wanneer Hem alles onderworpen is, dan zal <ook> de Zoon Zelf onderworpen zijn aan Hem die Hem alles onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zij' (1 Kor. 15:24-28).

Hoor! het geluid van gejubel,
sterk als het bulderen van de donder,
of de volheid van de zee
wanneer ze stuk breekt op de kust!
Halleluja! want de Heer
God Almachtig zal regeren;
Halleluja! laat het woord
Rond aard en land weergalmen!
Halleluja!- hoor! het geluid
Van de diepte tot de lucht,
Wordt wakker boven, beneden, rondom,
Gehele schepping's sfeer!
Zie, Jahweh's banier ontvouwt zich,

Zijn zwaard in de schede gestoken spreekt Hij - 't is gedaan;
En de koninkrijken van de wereld
Zijn de koninkrijken van de Zoon!

De eeuwige toestand

We eindigden onze laatste verhandeling met de overgave van het koninkrijk aan God, de Vader, door Christus, de Zoon. Dit brengt ons naar het einde van de tijd en de ontbinding van de tegenwoordige toestand van de hemelen en de aarde. Want 'de hemelen zullen met gedruis voorbijgaan en [de] elementen brandend vergaan en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden (S. l. verbranden) Wij echter verwachten naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont' (2 Petr. 3:10, 13).

In Op. 20:11 wordt een andere zinspelning gemaakt op de tegenwoordige hemel en aarde. De profeet Johannes ziet 'een grote, witte troon en Hem die daarop zat, voor Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden'. Dan, en niet eerder, staan de doden, - d.w.z., allen die zonder Christus, zonder berouw, ongelovig, de hele loop der tijden door, klein en groot gestorven zijn, - voor God (voor de troon) en worden geoordeeld naar hun werken, een oordeelshandeling die volkomen verschillend is van die van de levenden zoals we dat zagen in Matt. 25. Alleen de goddeloze doden staan hier, de heiligen hebben reeds duizend jaren de gelukzaligheid met Christus genoten. Boeken werden geopend, waarschijnlijk de registratie 120 van

hun werken. ¹⁹ Een ander, het boek des levens wordt ook geopend, maar alleen om te laten zien dat hun naam daar niet in staat. Niemand die in zijn zonden gestorven is kan aan deze ontzagwekkende rechtbank ontkomen: de zee, de dood, de hades, allen geven hun doden terug en zij werden geoordeeld ieder naar zijn werken. Dood en hades zijn niet langer nodig, zij worden het eerst in de poel van vuur geworpen en dan, wanneer de tijd niet meer bestaat, wordt hun eeuwig lot bezegeld. 'En als iemand niet geschreven gevonden werd in het boek van het leven werd hij geworpen in de poel van vuur'. Dit is de tweede dood.

God is licht zowel als liefde. 'De Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is' (Jes. 57:15) kan de eisen van zijn heiligheid niet verminderen. 'De schuldige houdt Hij zeker niet onschuldig' (Ex. 34:7) luidt de verklaring van het Oude Testament. In het Nieuwe wordt de wonderbare waarheid van verlossing en redding tot uitdrukking gebracht, bewerkt door de gave van zijn Eniggeboren Zoon om te sterven, de onschuldige voor de schuldigen. De gerechtigheid van God nam haar loop en haar slag viel op de Heilige en de Rechtvaardige op het kruis van Golgotha (2 Kor. 5:21). En God heeft zijn beoordeling getoond van het volmaakte offer doordat Hij Hem uit de doden heeft opgewekt en verklaart nu zijn gerechtigheid door het verkondigen van een vrije vergiffenis aan allen en door het rechtvaardigen van iedereen die gelooft (Rom. 3:25, 26).

En wie de wonderbare voorziening van zijn genade verwerpen of 121 negeren zullen zeker de gevolgen van hun dwaasheid in eeuwig ellende in de poel van vuur oogsten. De sterkste taal wordt in het woord van God gebruikt om de schrikwekkendheid en de eeuwig duur van de straf van de goddelozen tot uitdrukking te brengen. 'Wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God

19 Sommigen hebben gedacht dat één van de boeken de Bijbel zou zijn. Ons wordt niet meegedeeld wat de boeken inhouden. De Heer zei: Wie Mij verwerpt en mijn woorden niet aanneemt, heeft dat wat hem oordeelt: het woord dat Ik heb gesproken, dat zal hem oordelen op de laatste dag' (Joh. 12:48)

blijft op hem (Joh. 3:36). De rijke man in de hades, die roept dat hij smart lijdt in deze vlam, vindt geen verlichting voor zijn ellende, zelfs geen drup water, maar een grote kloof gevestigd tussen hemzelf en de plaats van genade en zegen (Luc. 16:19-31) en geen mogelijkheid om er over te komen. 'Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars' (Matt. 13:42; 22:13).

Eeuwig vuur (Judas 7), hun worm die niet sterft, vuur dat niet wordt uitgeblust (Mc. 9:48), eeuwige versmading, afgrijzen (Dan. 12:2), eeuwige straf (Matt. 25:46), eeuwig verderf (2 Thess. 1:9), de donkerheid van de duisternis tot in eeuwigheid (Judas 13), de ondergang (2 Petr. 3:7), een spoedig verderf (2 Petr. 2:1), in hun eigen verderf omkomen (2 Petr. 2:12), geen vergeving (Matt. 12:31, 32) en dergelijke uitdrukkingen zijn zeker genoeg om iedere eerlijke ziel te overtuigen van het eeuwige en schrikwekkende karakter van het oordeel over de goddelozen. De woorden 'verderf' en 'ondergang' worden vaak verdraaid in hun duidelijke betekenis om de speculaties en theorieën van rationalisten, sceptici, en anderen te ondersteunen en men maakt dat ze betekenen 'vernietiging', terwijl het woord van God op zoiets niet zinspeelt. Deze woorden worden door ons voortdurend gebruikt voor een andere betekenis. Als wij spreken over vergaan van de kou, of dat de een of andere benodigdheid 'verderft', bedoelen we dan dat wij of die benodigdheid uit het bestaan worden weggedaan? Als dood ophouden van bestaan is, hoe kan men wenen en weeklagen en tandenknarsen? -'De dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.' - (2 Kor. 4:18).

In het begin blies God in de neus van de mens de levensadem en de mens werd een levend wezen (ziel). Zijn leven kwam van God en hij moest een eeuwig bestaan in vreugde met Christus doorbrengen, of totale ellende en rampzaligheid en zieleangst in de hel. Openbaring 14:9-11 spreekt van goddelozen van wie 'de rook van hun pijniging opstijgt tot in alle eeuwigheid; en zij hebben dag en nacht geen rust'. En dezelfde woorden 'tot in alle eeuwigheid' worden gebruikt om het

eeuwige bestaan van Hem die op de troon zit in Openbaing 4:9 aan te duiden (Zie ook 1 Tim. 1:17; Openb. 20:10).

Satan bezaait de wereld wijd en zijd met zijn leugen dat de straf niet eeuwig is en duizenden worden verleid door deze bedrieger van de hele wereld. Lezer, ik waarschuw u hier tegen, het ondermijnt de verzoening, maakt het woord van God tot een leugen en geeft vrijheid voor de zonden van de mens en de goddeloosheid. Het is veel wijzer om voor zijn woord te buigen en het te geloven en dan, als bezitter van 'eeuwig leven', van de gave van God, uit te gaan en de blijde boodschap van verlossing mede te delen, zondaars op Christus en zijn kostbaar bloed te wijzen wat alleen kan bevrijden van dit schrikwekkende lot. 'En weest niet bang voor hen die het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden, maar weest veeleer bang voor Hem die zowel ziel als lichaam kan verderven in de hel' (Matt. 10:28).

Volgend op het oordeel over de doden voor de grote witte troon 123 krijgen we in de eerste negen verzen van Openbaring 21 ²⁰ de volledigste openbaring die God ons heeft gegeven betreffende die wonderbare toestand der dingen die de bedelingen van de tijd zullen opvolgen, 'de eeuwige toestand'.

U zult opmerken dat de profeet een nieuwe hemel en een nieuwe aarde ziet, maar er wordt niets over gezegd dat zij dan worden geschapen. Nu, in Jes. 65:17 vinden we dat de Heer zegt, 'Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde'etc., maar het heeft hier duidelijk betrekking op de periode van het duizendjarige rijk. Dit wordt duidelijk getoond door het verband, want hetzelfde woord wordt gebruikt voor Jeruzalem, 'Want zie, Ik schep Jeruzalem tot jubel en zijn volk tot blijdschap' (vs. 18) en dan volgt een breedvoerige beschrijving van de zegen van het millennium tot aan het einde van het hoofdstuk. Zo geheel

20 Vanaf vs. 10 tot hfst. 22:5 hebben we de beschrijving van de heerlijkheid van de gemeente en de aarde gedurende het millennium, waarnaar we reeds verwezen hebben. In de beschrijving van het millennium hebben we 'God' en 'het Lam', maar in de eeuwige toestand 'God'.

verschillend zal de toestand van de dingen in die dag zijn, dat God er over spreekt als nieuw geschapen. Maar in de eeuwige toestand zal er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn, geen nieuwe schepping, maar waarschijnlijk van de materialen en de elementen van de oude omgewerkte na de ontbinding (smelting).

Van de tegenwoordige aardbol wordt ons in Gen. 1 verhaald dat de duisternis op de vloed (op de afgrond St. vert.) lag en dat God daarna het droge land te voorschijn deed komen. En we weten dat zelfs toen het grootste gedeelte ervan tot op onze dagen door de oceaan onder water gelaten werd; maar in de eeuwige toestand zal er geen zee meer zijn. De goddelozen zijn als de opgezweepte zee die niet tot rust kan komen (Jes. 57:20) en rusteloosheid en goddeloosheid kenmerken de gehele geschiedenis van de mens op aarde, maar op de globe waar geen zee is zal alles stabiel, bevestigd en eeuwig zijn en zal de gerechtigheid wonen.

De gemeente van de levende God wordt weer voor onze aandacht gebracht in vs. 2. Haar duizend jaren van heerlijkheid gedurende de regering van Christus zal aflopen, maar nog altijd wordt ze gezien in de haar kenmerkende heerlijkheid tot in eeuwigheid. De heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem, wordt door de profeet gezien als neerdalende van God uit de hemel, met al de frisheid, schoonheid en heerlijkheid van de dag van haar bruiloft, 'gereed als een bruid die voor haar man versierd is'. Een luide stem uit de hemel kondigt haar heerlijke karakter en bestemming in relatie tot dit nieuwe en eeuwige toneel aan. Als de tabernakel of woonplaats van God is ze bij de mensen, terwijl ze een wonderschone verbinding laat zien tussen hemel en aarde op dat toneel van eeuwige heerlijkheid en vreugde en ook dat God heeft bepaald dat er mensen zouden leven op die nieuwe aarde. Er wordt ons niets verteld over wie de mensen zijn, maar daar de goddelozen op de aarde van het duizendjarige rijk door vuur zijn verteerd (Openb. 20:9), en niet vermeld wordt wat van de rechtvaardigen wordt, is het waarschijnlijk dat de hier vermelde mensen de heiligen uit het duizendjarige rijk zijn die door de macht van God voor dit wonderlijke erfdeel bewaard zijn.

In Eden, toen de mens in onschuld was, bezocht de Heer hem; zowel zijn heerlijkheid alsook de mens Jezus Christus, de Zoon van God, hebben sindsdien onder de mensen gewoond; nu woont de Heilige Geest in de mensen, in de heiligen en in de gemeente die de tempel van God is; in het komende koninkrijk zal de heerlijkheid opnieuw wonen in het midden van God's volk, maar in de eeuwige toestand zal de gemeente de woonplaats zijn van God Zelf en bij de mensen zijn en wel voor eeuwig.

'En Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volk zijn, en God zal bij hen zijn, <hun God>' (Openb. 21:3) 'En Hij zal elke traan van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geschrei, noch pijn zal er meer zijn, <want> de eerste dingen zijn voorbijgegaan' (vs. 4) Elk spoor van zonde en al haar verschrikkelijke gevolgen zal voor eeuwig weg zijn. God Zelf zal allen troosten en zegenen met een eeuwige zegen. Gerechtigheid zal niet langer alleen regeren, als in het koninkrijk van Christus, maar door het hele toneel heen wonen.

'En Hij die op de troon zat, zei: Zie, Ik maak alles nieuw. En Hij zei <tot mij>: Zij Zijn gebeurd! Ik ben de alpha en de oméga, het begin en het einde' (vs. 5, 6) De scepticus en de ongelovige kunnen betwijfelen en loochenen, maar God heeft zijn onveranderlijk woord als onderpand gegeven - 'God, die niet kan liegen' (Titus 1:2). Wat Hij beloofd heeft, kan Hij ook volbrengen, want bij Hem zijn alle dingen mogelijk en 'deze woorden zijn getrouw en waarachtig'. Wonderlijk onderpand van zijn liefde om de harten van de zijnen op te wekken en te bemoedigen.

En dan, voordat deze korte maar wonderbaarlijke openbaring van een heerlijke eeuwigheid wordt afgesloten krijgen we met het oog daarop drie groepen personen voor onze aandacht.

Ten eerste, gaan Zijn gedachten uit naar de arme dorstige zondaar met de kostbare boodschap, 'Ik zal hem die dorst heeft, geven uit de bron van het water van het leven om niet'. Nu niet alleen de levende wateren, maar laat de dorstige zondaar zijn wie hij is, God is gereed die dorstige ziel te bevredigen uit de hoofdbron van zegen zelf en wel vrij.

126 Geen geld, geen werken, geen godsdienstigheid van de mens kon die onschatbare gave kopen, maar om niet wil God er van geven aan elke en iedere dorstige.

Ten tweede, wendt Hij Zich tot zijn eigen, het kan zijn door de wereld, het vlees en de duivel, beproefde en verzochte, gekwelde en verwarde geliefden en bemoedigt het terneergeslagen hart, de lusteloze geest, met de ziel-opwekkende woorden van troost, 'Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn'. Uitgeputte, denk aan de kostbare belofte, deins er niet voor terug uw gezegende Meester te volgen. God wil dat u een overwinnaar bent en zoals uw dagen zal uw kracht zijn. Vandaag kan hier uw laatste zijn. 'Want de kortstondige lichtheid van onze verdrukking bewerkt voor ons een uitermate uitnemend, eeuwig gewicht van heerlijkheid' (2 Kor. 4:17).

Ten slotte, plaatst Hij in een droevige lijst de goddelozen. 'Maar voor de bangeren, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, hoereerders, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars - hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt; dit is de tweede dood' (vs. 8) Het eeuwige oordeel van de goddelozen is even zeker als de eeuwige heerlijkheid van de gemeente, 'De Schrift kan niet verbroken worden' (Joh. 10:35).

'O diepte van rijkdom, zowel van [de] wijsheid als van [de] kennis van God! Hoe ondoorgrondelijk zijn zijn oordelen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen! Want wie heeft het denken van de Heer gekend? Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem vergolden worden? Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen! Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen' (Rom. 11:33-36).

*Rust van de heiligen daarboven
Jeruzalem van God,
Wie heeft in uw paleizen van liefde,
Uw gouden straten, gewandeld?*

Aan mij om van uw vreugde te vertellen,
Van die plaatsen verzekerd voor ziekte,
Waar God Zelf Zich verwaardigt te wonen,
En elke boezem vervuld.

Wie zal aan mij die vreugde van
Door heiligen-verdrongen plaatsen verklaren,
Vertellen van dat doorlopend heerlijk bezig zijn
wat mijn geest verlangt te delen?

Die rust beschut tegen ziekte,
Door geen wolk of smart ooit bevekt,
Onuitputtelijke lof die elks hart vervult,
En liefde eeuwig regeert.